Nobis Xpti ad Pay capdbi an putavan pony rogare Patrem meum, et exhibebit
mihi mo plusquam Legiones Angelorum? Qa ipsmet addit Dnus, quomo ergo
n impleb una Scriptura, qa sic oportet fieri. Et in eodem casu apd Stram Xpo ca-
lice, qui dedit mihi Patrem n vis ut bibam illum, qq mgr mirandum n ea p-
cepti indispensabile, de cujus dispensatione mentio rogat Erius, unde arter,
2o qa p licitum evadendi mortem hic, et nunc valuant illa verba, et Xtus non licu-
it redimendi, vel nisi sic arptor.

60 Sed dispensatio ceq debebat ad quaecumq Xpti petitio, et voluntas q inst-
tuit, vel nisi sit quomodo ipse non ea data dispensatio ad petitionem Xpti in horto
Patrem si potest omnia? Si sit? Ita sic; sed hoc erat in Xpto impossibile: qa ad nullum
Patris mis Celestis Pa effacia volebat, ut Xptus efacia n veller dispensatio,
qa ut ingt Dnus: Pater precepti imposuit ex voluntate efaci, ut producerem
effectum, sed Xptanto illa Patris efaci voluntate erat impossibile esse voluntatem in
Xpto contraria voluntati Patris: qa. Alias ex dictis de conformitate voluntatis istam, et mag
ex dicendis ostabit: qa

61 Arptor Xtus vero Deus tenebat retinere dispensatione, ita ut denegare
eq n poet Xpto petenti, vel nisi? Si sit? qa. q libitum Xpti erat petere, n vo de-
tinere dispensatione; sed q n hoc in suo libitum evitare necesse ad ay qle e p-
cepti ad mortem, n e lit ad ay: qa Xptus n lit ad obtinendum dispensatione, ne-
q lit fuit ad mortem precepti. Si sit, q. ueo dicas: qa Xpto impotens e precepti
obligans in arcta sed gradusq veller illud subtinere; sed n precepti e irrisorium: qa Pa mis irrisorium e precepti superioris hujus tenere: precipio tibi, ut pe-
junes, donec ipse velis jejunare, vel usq dy opportunum placeat, sed sic ve tenet hoc
Patris precepti de morte: precipio tibi, ut morieris, donec n velis opportunum qa.

62 Arptor Xtus vel sed ay mortis precepto impotens e Xpto precepti de n petenda
dispensatione; vel dispensatio petitio, et exaquatio relicta e sua libertate, si sit? mi-
dum adversus in duplex difficultas de precepto duplici jam insolubilis. Si sit? Ita sic
Deus volens, ut certo voluit, efacit mundum redimi, et n alio quam p Xpti mer-
te precepti det efacit velle, ne desinat ea precepti; sed voluntas Dei esse, ne
desinat ea precepti e esse voluntas dispensationis: qa. Ab alia sic impugnat
tamen si incipat Xptus discedendi a mandato Dei beneplacito, quam a precepti,
sed eo ipso q. T precepti, et p definita mors ex obedientia n pt Xptus n mori-
ere, dispensatio n ea de mandato Dei beneplacito: qa

63 Arptor tandem nova impugnatione deducta ab Erio lib 6 de Legibus
ecpotest, et suppo prius dispensatione ea relaxatione legis p aliqd casu, vel p-
rema partem, manente mente obligatione quod alias ita Pater, et Lactantius, et cum
Canonista, ex qq sic arptor, et format: in Xpto n potestas videre dispensatio p-
cepti de subeunda morte: qa. Pa n ans: illa, quae ab assertione vocat dispen-
satio n fuisset ut dispensatio, sed ablatio precepti qa. Pa n ans: relaxatio precepti,
qa. vel uni pte e impotens, et vel p una vice, et p ueo casu n e dispensatio, sed
ablatio precepti; sed talis fuit illa relaxatio precepti in Xpto: qa. Pa mis ex Erio
loco citato ubi dicunt legis derogatione a dispensatione aliter: qq si pts alicujus legis
p tota omnitate auferat e posita derogatio, et in n dicet dispensatio, qa ad
ratione dispensationis videt ad, ut eadem lex quae p dispensationem relaxat circa quo-
dq tollat, in ve vo meum.

64 Nunc sic: sed si precepti e p uca pta, et p uca vice, si relaxat p illa
vice, et p illa pta qq n mor precepti, neq. ofus: qa. In cap 11 addit Erius
expressius n tota: et definitione qa. Istam qui adeptus est dispensationis ea tollere ju-
ruly legis et pte, nq n mo relaxat legem, n auferat, alias n erit dispensatio
legis, sed ablatio, sed illa relaxatio precepti Xti tollerent ea vinculum, et exempti
ne, nq transactio casu uno, in quo n obligabat, expirante precepti: qa. Ere ypt n
ora n pollicet n senta, et pecunia, qa nova, et in Script n fundatq dicunt ob-
jicit de precepto dispensabili a SS PP, et DD antiquis n audivi: et qa ita ipse
mgt illustrat hujus sensu Caro de tugo disp 26 sect 6. Hoc porro n
alio mo pt, quam impugnatione aliarum. Nunc ad has subtilitates, et mutatio-
nes diligentius examinandas n ve magna utilitate procedemus.

Sect 5. duplicis mot RR. sententia omnium respectu.

65 Ut quam primum ex Anendtia Illustrissimi precepti mortis Xpto impotens pende-
re n nisi ex mo, aliquod sit supponere ex mo contrario, et aliquod sit tollit, qa. ab alia
sagt, e precepti mortis qq evitabile Xpto fuit, et in ve ex mo qua de morte. Unde
fit ut ipse mere dependet discussionem ad duo. Primum vero, et ille de mor-
te precepto ex traditione dicunt p quo casu ergo, et ex ejus pta jejunium
sub uno nisi de jejunio, et sub dicto illius precepti ad mori demonstrantes
Xpto stante, et nisi precepto, qui p ej ab illo mitecta ad nisi de morte.

66 Ut a Darius procedamus, notis cobis ut ipsa ex ratione supponi
in Deo nisi triplicem mortis hujus ordeti tendere ut Xpto impotens mor-

his præcepti mortem. Et dic ab adversariis mania, qa ex parte hypothesis attingit aliqd mereri cy ipsa morte, sicut q. est hæc, qd diligenter observari videat. Pro primo præterminato ad mereri mortem, 2a è, quæ ñ attingit ex parte hypothesis præcepti, sed mtm indifferens ñ mereri cy morte huius sicut tendens; si Xpto ponitur utilitas, et ducens Patris, mortem. 3a quæ attingit q. ex parte hypothesis præcepti; ex parte vo additionis mortis ex motivo obedientiæ acceptandæ, huius tendens si Xpto imponat mortem præcepti mereri ex mero soli obedientiæ. Et cy hæc morte pur ex tali motivo ñ è mereri præcepti. Hanc duplex vocant scieg mig, et utriusq. beneficio optime auxiliari dicunt Xpti liberis cy stricto præcepto obligante in scientia. Hanc haurire gloriosum ab Epio, sed vana gloriatio, quia in veritate ñ solutio, ut videbimus; hanc et Epo accepto ob a Spmo Sto modium tenui, sed ex maturiori mente discussa, eg respuo, et impugno brevitate, et diluendo.

61 Pro insurgo 1° ó ñ præcepti dependens ab illa duplici scientia mia è ipsa prædefinitio Suaristica decretij nppe sive efficax mortis volitio cy morte mereri ab ea disjuncta. Si ergo infero sic: qd et ocr aut salutare, qa nobis finis stata in Deo ñ prædefinitio sed aut præcepti, et ad illam obligantia in scientia. Et ex se ñ sine obligatorii, ó valet timere semper debemus ad aliq quicq, sive forte ñ prædefinitum, adeoq. præceptum a Deo. 2° ipsa prædefinitio dicta ñ instituit liberis ad penitus aut obedientiæ, sed illa instituit ipsa præcepti. Ratio vo hujus è, qa dicta prædefinitio dependent à scientia mia; scientia mia ignoscit non sub tali auxilio, et plena libertate institutum et temperatum præcepto, ó ni certis ñ ignoscit sub illa libertate, non decretum et volitionem efficaci onere restituendi, ó nisi qd. aliud è præcepti, aliud prædefinitio.

62 Dic in Xpto, qd p impugno, imo et beatus scieg ignoscebat ita, quia ó in Deo ipsa dicta ex prædefinitione erat ipsa præcepti, et sicut ñ observatio præcepti peccati è, ita et fuit ñ obedientia ad illam volitionem Dei efficaci, sed ita liga redeunt in adversarium caput ita ratio præcedentis sectionis sic: prædefinitio dicta, et efficax volitio de Xpti morte fuit volitio mortis ipsum ponendo sub præcepto obligante in scientia, sicut è prædefinitio ex ipsey religiosus vera ñ præcepti à Deo; qd. 2° illa efficax volitio fuit efficax volitio; aut præcessit obedientia à Xpto libertate ponendi qd. pendebat à scientia mia ignorante ponendy aliq obedientia libera sub plena libertate, sed libertas Xpti ad aliq obedientiæ præcessit istius p ipsum præcepti; qd illa scientia mia importabat p hypothesi tqquq liberis ignorantia Xpti de ipso præcepto, et prædefinitione, atq eo ipso erat scientia mania, qa ignorantia Xpti de præcepto, et voluntas efficaci Dei è mereri cy morte; qd. Sed qa coit mal. ab adversariis prædefinitio è

præcepti.

63 Insurgo 2° ñ è plena, et perfecta in Deo scientia mia, quia ñ videt sedificare futurum aliq sub hypothesi plenæ libertatis, sub qua exit in stu absoluto, ut patet; q scientia mediorum intrinseci sit scientia enim mia ipsey aliq, q exit absolute sub tota libertate, ó tota alia videt sedificare sub ipsa nunc sicutus obedientiæ Xpti in morte subeunda libertate instituendum ó in stu absoluto, qa libertas, et ex mania in nos charitate moriamur è obedientia; qd. hyc pactly libertas erituriam in stu absoluto, videt Deus sedificare sub eadem libertate, sub erituriam è; si in stu absoluto libertas erituriam è cy libertate instituta p ipsum præcepti, alita ñ exit aut obedientia; qd. sub ñ eadem ipsum præcepti tqquq sub libertate ignoscit futurum sedificare p scieg mig, sed hoc è ñ pt, qa scientia mia attingit hypothesi indifferenter, et libertas ipsum cy utroq. eymo; ipsum à præcepti in Xpto imperata è essentia cy morte; qd.

70 Insurgo 3°, et impugnando sg scieg mig, cujus hypothesis è ipsiles ppto philosophis moriendi eadem via, qua valuit p ñ scieg mig libertas Xpti cy præcepto, valuit potest libertas ad aliq nzy cy auxilio ab inverso efficaci valde evitabili; sed in schola Jesuitica ñ vo recipit auxilium ab inverso efficax inevitabile, sed q evitabile, qd. censet chimiey; qd et tale præcepti cy libertate. Rtn max potest Deus hexe ñ scieg migi: si providero Pry aversuri auxilio indifferenti, dabo ei auxilium ab inverso efficaci hoc è reflexa, sicut ista si providero Xpty accepturi mortem sub gne utilitatis imponing ei mortis præcepti: Deinde potest Deus hexetane medig directi si dedero Pro auxilio A indifferenti, ut istigi si ipsum mortis utilitatis filio, moriatur qd. sicut ex directione huius duplicis scientia mia potuit Pater imponere Xpto præcepti salva libertate q. sperare potest Pro auxilio A ab inverso efficaci salva libertate directus sicut ex duplici illa viti scientia mia de auxilio indifferenti. Contra ñ video qd negent adversarii, qd in præcepto à paritate inconcili urgeri ñ valeat, et probari.

71 Sed dicent 1°, hoc auxilium ñ est Thostiey, qd. è inevitabile. Bene qd, sed ait auxilium ab inverso efficaci, et agemus contra adversarios, q. utriusq. scholæ systema p ñ docing de præcepto vix mirabiliter temperaverint. Rebunt 2° tale auxilium è chimiey, qa scito aut Pri providere ñ pt libertas futuri sub auxilio ab inverso efficaci; bene vo mors Xpti sub præcepto, qa hoc ñ impedit hypothesi libertatis, sed sola ppto utilitas de morte subeunda. Sed ita 1° p oos, qa sub gne indifferentis utilitatis poterit Xptus mortem acceptuum pt Celestis Pater illum ligare catena præcepti, ita ut sub hac jam ñ posit ñ subire mortem; qd qa sub auxilio psce indifferenti

in quibus Prius sensurus, pt ey ferrea ligare catena auxilii ab interno efficiens ita ut jam n pnt n sentire. 2o. p vos Deus precepty n obstaret libertati, qa hoc presupposito istuc p simplex pne utilitatis sub qua mors lita fuisset pudet p vicing mtg, a qua pendet precepty; atq g in alio casu liceat suppositum istiusmodi p aliqty indefensum.

172 Sub quo pudet situs lite fuisset p vicing mtg, a qua g penderet collato auxilii ab interno efficiente; q.f. Inanes Moty qui nendo systema p te vicing mtg v evitabile precepty, id est n n evitabile o necessari am, et hoc tollens: Folix g apud adversarios certae. Pri mtg Deptus sub simplici pne utilitatis pudeat moriturus, aut n moriturus, n obstat, quominus Deus precepty ipsmat, nec ponit in Deo necessitatem imponendi, aut n imponendi tale precepty q.f. Pri ans p praesumptis vi Deptus detrahat vicing mtg de morte sub illa hypothesi siplicis pnis, Deus p libertatem pt ponere, v n ponere precepty; nec ey lit Deus, nec e, g nesciret g Nta adversarios q.f. p te vicing afraog de morte n e evitabile precepty. Deinde nec p negaog pudendy vitare n mortis q.f. p nullo. Pri te pnt g si Deus pudeat Deptum sub simplici id pne utilitatis n moriturum infallibiliter, q.f. si te pnt adjungat precepty de morte moriendi q.f. nec Deus lit ad ponendy, v n precepty q.f. q. Deptum p suo libito poit detinere te ratione mtg vicing n e pte p suo libito evitare precepty. Dari ey dicere simpe pt Deus vi pudeg Deptum ipsum mortis utilitate moriturum, imperno precepty; ita et si sub ipsa utilitate ipsum iudeg n moriturum, volo te precepty ponere, scio ey q. Deptum meum utpote impecabilem erit precepto obediens, et moriet q.f.

173 Urgebit P, et explicat explo pdefinitionis, quo tanty se meruisse adversarii extenuat pdefinitio scilicet ecclesiastica e evitalis a crea, qatenus vi hac detrahit vicing mtg de eum sub auxilio A. nec Deus disjunctim negatur, v ad n dandum tale auxilium A, v si dare velit ad dandy p decey efficax inexpy cy vicing; qrie pdefinitio et ratione, vi sub auxilio illo A detrahit vicing mtg de diversa, nec Deus negatur, qd ad n dandy tale auxilium; v si dare velit ad dandy se pdefinitione sumus, uno p decey efficaciam diversum pmittuy, et ita e medulla vicing; atq n ita evenit circa precepty q.f. Pri minime cey q. vicia mta detrahit a Deptum sub simplici pne utilitatis v de morte, v de n morte Deus impe e lit ad ponendy precepty pdefiniendo mortis sub precepto q.f. Pri ans q. cey q. Deus vicio intellitur a crea ponendy e ay bonum pt ay pdefinire sub illis tancy circumstantiis, sub qq vult imponendy; atq vult Deus (qd qd v de aliis circumstantiis) semp in circumstantiis precepti ponendy ee a Deptum ay precepty q.f.

174 Urgebit P secunda mtaa, quae fit ex thesis pdestinationis: eo mo quo aliqs e mente Thomistarum necessarius inevitabilis, et independens a suo libito, ut v ey impedimentum extra insuperabili cy carcere mortis, eo ipso mo a necessarius ad mortem, atq vic se hoc Deptum g supposita Pdestinatione vicia mtis q.f. Nam e ex tribus notis Pri mtis: cui lizy n e ee ve tali impedimento insuperabili, et independens a suo libito e necessarius, ut v ey illo; atq quegcyq vicing mtg Deptum detrahit, vice afraog de morte, vice negaog de n morte ipsi lizy n e ee se precepto impedito n mortis, qa ut gbatey e in quegcyq ex his supponi pt Deus illi precepty imponere; q.f.

175 Recent tn adversarii: in Deptum inligi debere duplex potestatem, et lizy ad redimendy p morte, q. non solumus inligere. 1o. istuc independens a genice precepti, et e libertatem ad moriendy, v n detrahat p nra Redemptione, et hoc fuit in Deptum in signum arti ad precepti impositionem; potuit ey mori, ut non redimeret ve precepto mortis, qa ad moriendy, inquiunt, n regit precepty. Illa e lizeas ad redimendy p morte ex motivo se sacrificandi cy voluit Patris sapientis, et hoc utrig. istitui det potuit p precepti, ut lizeas v; vigdy aut accepta lizeas mortis ex motivo obedientiae, extra precepty supposita. Hae a 2a lizeas extra pendet ab illa 1a, qa le dari poit potestas ad moriendy, v potestatem ad moriendy ex obedientia, si nempe abris precepty, n tn e otiosa nullit n pt dari potestas ad moriendy ex obedientia, qn det potestas moriendi unde 1a potestas ad lizeas pice moriendy e independens a 2a; hae a extra dependet a 1a qa lizeas Dpti ad moriendy pice p ney ex eruciy pt impedire 1am potestatem nempe obediendi pri in acceptatione mortis extra in responsione n eidem, nisi ota spiramentis fumy, et spiritus.

176 Sic auctor stra darg responsionem Difficultas stravisse in ponendo lizeas Pri ad mtg cy precepti, id t responsio n ponitur q.f. Pri min vic recentes volunt ponere lizeas ad mtg mortis, v ad moriendy pice p pnicii, et independent a mortis precepti lizeas scilicet antecedentes et independens a genice precepti, qua nullus negat, et abunde in lizeis istiusmodi posunt precepti facere necessarias ad subsistentiam mortis q.f. p th responsionem n ponunt lizeas cey precepti, sed lizeas ad mtg, quae proinde, et independent a mortis precepti n e lizeas, quae ponit cy precepto, ad lizeas, quae stat se precepto; id tali e lizeas 1a vice adversariorum responsionem q.f. sic recente prii Thomista, qd lizeas ad vy istiusmodi p accidens pure infinitas, et indefinitas indeterminatas a ferrea pmotione, et tn adveniente pmotione dabit 1am lizeas, et lizeas ponet sua

Propter 1° p alig mutag clariorg: liceas, quo eumdem cohaerere cum precepto non ponere cum precepto; arg talis est 1ª illa liceas: q. mag est eadem, et mm pte: illa 1ª liceas pt ejungi, et cohaerere cum detractione licea Xpti de notitia mortis; id cum notitione, quae pt cohaerere cum licea non pt cohaerere precepto; ga 2ª adversario, si Xptus detraxerit sub illa notitia mortis tunc non poet ipsi precepto imponi q. Patet esse certa, ga sicut 1ª licea pt Xptus licea velle mortem, et non mortem, alias non esset licea ad moriendum; Pari cum licea talis est det, ut licea unum ex mm liceatis non potest cohaerere cum alio eorum; qua tn liceas cum utrog. verum cohaerere, et ejungi valeat: q. liceas id ponit pt, et cohaerere cum eo q. cum utrog. ermo g. verum pt cohaerere; id precepto 2ª adversario ponit, et cohaerere negat cum uno ex eorum: sicut non mortem; q. neg. cum 1ª liceas q. Hoc certe non est ponere strenuerig, id cum licea ejicere ad mortem sciemia mine precepto.

Inuitatur 3° impugnando 3g vieg mng, et occupando alig adversariorum rationes dicentium: posito precepto 1° onere cum morte erat Xptus inditens ad ponendum ex hoc, id illo virtutis motivo mortem, id eog. stante precepto salvat Xpti licea: possit q. dari qd cum physica pdetractio ad dandum eleemosynam vera salvabit liceas ad eleemosynam. Pari ita, et ponamus vieg mng, quod statuunt adversarii eius precepti: si Xptus huiusmodi precepti ad mortem moriret ex motivo obedientiae mori potens ex motivo charitatis: ponamus nunc alig de pdetractione: sicut Prius huiusmodi physicam pdetractionem ad dandum eleemosynam dabit ex motivo liberalitatis potens dare ex motivo charitatis. Hunc sicut in ordine cum cum precepto mettere onerosum cum morte se hente ex parte hipotesis salvat liceas ad ang mortis id ex motivo licito Xpti: q. cum physica pdetractione mettere onerosum cum alia eleemosyna g. se hente ex parte hipotesis salvabit liceas ad ang eleemosynam id ex motivo licito cum ad illam dandum.

Instat 2° liceas ad mortem precepti ex motivo obedientiae, aut charitatis situari esset p omnem de precepto; etenim si non omnis precepti non est locus motivo obedientiae; atqui omnis precepti de morte 1° dat liceas ad eligendum motivum non dat liceas ad mortem omittendum; ga sive id ex uno, sive ex alio motivo pura impeccabilis, quae obligat in scientia sub precepto debet ponere mortem: q. Haec non esset precepti ex evitabile p alig vieg mng de motivo; non sta id 1°: nec motivum charitatis, nec motivum obedientiae oppit preceptum q. quod motivum alligat, Deus est licitum ad imponendum precepti sponte cum motivo. 2° precepti mortem non est evitabile in his p ejus adimpletionem, ga precepta non evitantur, id rebus p positionem aut preceptis deinde nec p ejus omissionem est evitabile; ga mortis omissio in Xpto subjacente precepto est impossibilis: q. nullo modo.

Vide quod sinistre aplicant hic adversarii systema mum de scientia mediorum sub auctoritate virtutis p omnem ipsius pt evitare vieg mng de ordine, et p definitionem ipsius; ng si loco ipsius desinat se ad dicunt necessario dabit sub ea auctoritate ipsius p positionem, et detractionem ipsius pt evitare et vieg mng de divine, et decretum esse pmissionem divinum; arg Xptus sub precepto nec p mortis positionem pt evitare precepta, ma sic adjecit. Deinde neg. pt evitare p mortis omissionem, ga est impossibilis Xpto impeccabili: q.

Pro maxi id ouy intlecta accipitur sub hng breve non apply: 1° supponitur, q. Franciscus pur est aliang salutis affectus, sub simpli pne utilitatis de maxi aliang salute sciendabili bene: I mgt supior p maxi ejus merito volo ipsi jponere precepti sciendi, et de facto imposuit certum, q. obedient. Hunc sic Franc sub illa simpli pne utilitatis certum lix max ad sciendum, id non abnq. peccato Resp id adversarium mori impoto ga id supiore sciendi precepto erat neg max lix, ita ut poet id peccato sciendi, id omittere sciendum certe non erat, ga est max necessarius, ita ut licite ng non poet omittere sciendum. Hunc q. Xpto Dno apply accomodare: Xptus D sub simpli pne utilitatis de morte erat unicum lix ad non moriendum, id ad moriendum, sic erat Franc ad sciendum; et si huiusmodi peccatis, I non fuiset max lix ad non moriendum, id ad moriendum sub precepto, ga id peccato non potuisset mortem omittere, arg sub precepto apt adversarium est ipsi mortem impossibilis mortis precepto omnio, et mors precepta mettere necessarium q. sic Franc aliundem sub simpli pne utilitatis max lix est ad sciendum sub precepto tn supiorius est max tn necessarius; sic Xptus et si lix fuerit ad mortem sub simpli pne, sub precepto tn est non id max, id physice, et mettere necessarium ad mortem. Hunc ad alig huic affinis g. exponendum, et ejus impugnationem ng clariora fient.

Sect 6ª appendix, et rejectio sensus R.mi P. M. F. Ignatii Gonzalez, et aliorum DD.

Ad sensum, quem ex aureis Mri ingenii acuis hic promovit, et haurit a R.mo Patre, et P. Carnero Romano trio mistice illustravit, ut sic est pledentis, et nec differens id, q. 1ª solum liceas p evitabilis precepti dependentis a vieo mng; hoc id solum esse nitis p evitabilem unionis hipostatica, id eog. impeccabilitas, et ipsum q. hunc pervenit, fuisse p vieg mng a Deo lapsi, et preceptis Dei obtemperatum sub ibus auxiliis indifferentibus, et dependentibus a libertate decretum, et collatum id tali hunc uniop hipostatica, quia pedini potuit p peccatum unionis hunitis, in qua qdp specificave sumpta sub illis auxiliis indifferentibus pra pra fuit ad peccandum. Ad illum.

43 Displicet Viga otra ea quæ supra statuimus, admittit humitas Xpti potestis se peccata peccato impedito unionis hypothecæ. Viga admittit, humitas et creaturis ibus auxilium impenitentia otra eos theologos dicentium, quod nec nulla è ex ea rebellis, et impedibilis, ita neq; ulla è irregulabilis, quæ è de numero poliq. Viga ut hanc difficultas cum precepto ponat assumit alias dificultates solvendas de unionis scilicet collatione, de peccato ejus impedito; de hypothesi scilicet mia, et tq; ut volent difficultas de facto, aliæ excepitat de poli.

44 Ego sic insurgo. Hæc per vos è scientia mia dedere illi humiti auxilia indifferentia exit in obediens. Hunc sic: ut humitas est auxilium indifferens induit ex parte hypothesis unionis hypostatica, ut illa excludit, ut ab illa impedit. Ergo est è mihi aliud. Si hinc quod hæc è hypothesis mia dedere huic humiti auxilium indifferens, et sub unione hypostatica, exit obediens; ad hæc non è scientia mia, ad natura, qua è de hypothesi extra ineptia cum coercitio. Si hinc quod hæc exit tendere scientia mia: si dedere ut humiti auxilium indifferens secluso unione hypostatica lixe obedient: quod per ut scientia non impedit Deum, quod factura è humitas in hypothesi unionis, ad ab extra ut hypothesi; ad eo quod dicunt non potest ab illa scientia ad puidendum circa humitate sub hypothesi unionis, quæ è dicta, imo illa scientia impetrens è tu, ad hypothesis unionis, tu ad ut questionis, ces enim fatemur, humitas extra hypothesis unionis lixe habitura ad obediendum, et questio non è de humite sub ut hypothesi unionis quod.

45 Si dicit, quod contra illius dictum adversarii, instat, quod obedientia lixe pura humitis sine unione hypostatica sub nulla scientia poterit editionate pura. Pur contra non pudet per scientia mia, quia hæc per vos prescindit à casu unionis non per scientia natura, quia non è lixe pura obedientia, huius scientia è de puro lixe stimenti non per scientia unionis, quia hæc è posterior decreto, quod in signo scientia, quæ precedit decretum, non supponit quod per nullum. Insuto quod atq; scientia mia non potest prescindere à tali unione: quod Pur mia hypothesis scientia mia non potest prescindere à tota lixe, quæ exit in stu absoluto; dic non exit scientia mia, quia dimidiata; quia atq lixe, quæ exit in stu absoluto non Xpto exit dimidiata ad obediendum pur scilicet ostura per unionis unionis, et precepti, quia exit lixe ad ut talis obedientia Deitatis quod.

46 Insurgo dicit per scientia mia, et eventabile unionis nullum poterit lixe Xpti ad mortem cum precepto nuncet systema jesuitica circa lixe utilitatis per scientia mia ad mortem unionis quod Pur ante per vos, quia Deus potest humitas pura ab unione, lixe obedientia sub auctio indifferenti potest illi sperare impedimentum extra ineptia cum aut obedientia, et extra injungile cum opposito: quod Deus potest quolibet sua creatura sub auctio Augustia potest illi sperare aliqui opposita extra ineptia cum aut, et injungile cum diuinum, quod se teneat pro ex parte unius circa aeternum, sicut se hoc unio ex parte Xpti valeat quia unius circa lixes quod sic potest è per detractionem omnia, è paliis influxum cogere, et detrahere ad ut. Heudolet Molina per tantis absurdum.

47 Insurgo 3 explando systema lixarum cum scientia mia scientia mia jesuitica è quæ potest editionate ut sub tota lixate, sub qua pura è absoluta praecisio non è eventabilis per exercitium illius totius lixarum: quod non ad quod è eventabile per exercitium illius totius lixarum non tollit lixes, quia si è huius exercitium, quia illa supponit, adeo quod non, atq exercitium lixarum humitis pura sub auctio indifferenti non è exercitium lixarum non tollit lixes Deitatis ad obediendum quod omittentem exit illa ut scientia mia quæ non è pura Dei hominis, ad non humitis. Omitto solecismum, quæ semper, ut ad nrg.

Sectio 4a nrg statuit de precepto, et lixe Xpti ut nrg.

48 Rejectis nunc DD hucusq. solutis sensatis, ad nrg quæ dubium, et clarius è apienda procedimus, non ut ipsi dicitant adversarii difficultas eluendo, ad superando quæst sic accepimus. Xpti igitur precepta lixes tenemus in morte subeunda in circumstantiis precepti rigidi, precepti mentalis, dispensatis mas eglis, unionis impedulis, si ipsis placet: et toto voluimus difficultas non pudiminoe, et diruere de poli (quod adversarius opponit Exim), ut solide quæ res de facto in Xpti stipit ve nrg obedientia lixte scholastice, biblice, et dogmatice enucleantes atq. ut sponte fluat stabilienda ita nulla tegua hominis ad eos procedant.

49 Promitto quod Vi in prenti pudea legis Dei fuisse de non recuperando alio mio per hominis redemptione, quia passionis, et mortis filii sui Incarnati, nec aliis oblationibus, et satisfactionis per totius mundi peccata placari voluit Deus nisi per mortem Filii. Stat Cipriani in serm de Pass Dni: cum originalis mortis nullum nisi in Xpti morte poet ei remedium, nec resistere voluerit Deo creatori, et dominator quolibet oblato, nisi sanguinis huius singulare sacrificium. Sta clare exprimit in psalm 39: sacrificium, et oblationem noluisti, aures autem perfecisti mihi, neque hoc Paul corpus autem aptasti mihi: holocaustum et pro peccato non postulasti, tunc dixi ecce venio Deus meus volui, et legem tuam in medio cordis mei. Hæc ut sic exponit Emin. Bellarminus non voluisti Patrem placari sacrificio peccatorum, neq. oblatione panis, neq. thuris, ad victima intuitu filii, ideo corpus mortale assumere me voluisti, ut per obedientiam usq. ad mortem hominis in obedientia expiarem et quamq sacrificium aliud non administrasti ecce ego sum sacerdos, et sacrificium, quo placa-

tur hunc peri paraas: et hic certe è sus PP, et Ath eois.

90 Præmitto 1° Xpty Dny charitē sug in nos mexq ostendisse in eo, q. manus fidejussoris, seu spontesponte subierit, ut nos redimeret ab iniqtate.
" Unde ipsi adaptari ob alla Proverb cap 6: filii mi si spopondisti p amico tuo
" defixisti apd extraneos manus tuas; ut certe manibus, et pedibus deprehensus ē p
" nobis, et Ecclesiastici 29 dic nobis: ozq fidejussoris n obliviscaris, dedit enim p te
" aiq sug. Et ad Hebr 7 Paul: melioris testamti sponsor factus è Xptus. Hoc à
auxeta ubi explat Mar de Villanova: hunc quis magnum debitum ex peccato strage
ro a syphoprat, q. ex Deo pro solvere n poet captivitē humanie. Misertus filius p captivo spopondit Patri, et factus è fidejussor illius, cujus erat editor: nesciēs habat ipse unde solvere. Instat Pater: filii spopondisti p amico tuo? redde debitum. Quid facetur
" fidejussor, q unde solvere p peccato n habat? stipendia enim peccati mors ō, et pœnas eo impassibilis pati n poterat, venit igit ad Virginis mentq, et carnē accepit, et gugbere numeratq pecunia dedit creditori Patri supercuius mentq!

91 His igit premissis et ad Xpti mentq, ut arbitror, et ad SS Pty rebus sic gestis, et firmatis prypiis s mta cto Xptus lite obediens factus è usq. ad mortē plepty à Patre tanqug muy maxim ad humani generis redemptionē. Prā 1ōe generali cto: q lite elegit finē n alit obtinendi, quē p muy à superiore plepty lite vult omia plepty ppt illum finē; atq Xptus Dnus lite elegit humani generis redemptionē, et reconciliationē n alit obtinendq nisi p mortē à Pe plepty, et a Patre: q. lite voluit mortē plepty à Patre tqquē muy; vōq ponit aliqd tqquē à superiore plepty, et ostituit ad aliquē finē obtinendi, è obediens, q. Orat, q potens abere n moni vult mortē subire, qa plepit, fit obediens subeundo mortē; atq Xptus potens abere n mori (si nollet redimere) mortē subiit, qa plepiebat à Patre, si vellet redimere q.

92 Ad quem Dnam patronus plepti p muy nulo in sua cui ei ozy opinion sup tē ne aut de mta: hic disputans under ozy contrior, et pat ē ozy maxē probabile, qa finē het in Scripturis n leve: 2da insinuat à Pe, qa bene under sponere rigorē Scripturarum de plepto ey indita, et lite ad mortē: 3da optime aperit impecellēs Xpti. Huic investem methodo, sic pbo p prior cloq Prā igit 1° p mtē cloq salvari oia Xpti, et de Xpto oba significantia litē, et voluntē Xpti supercetiq! plpua testimonia de Xpti lite in illa oblatus è, qa ipse voluit; nemo tollit cuqtta potest starphēo ponendi, et alia hujusmi; atq in mta hac optime ad litem Pe inlquendq q. Hec nazi

è gloria pbao, ubi tq clara à xto: ng bene inlquit, quomō oblatus è Patri ad mortē sub ejus plepto subeundq, qa nisi voluit Xptus mortē subire ad finē redemptionis, quē p nobis amavit mtq, et voluit, quē q vitq sug. Unde bene Anselm lib 1° cur Deus hō: dicit à Dnus transeat à me calix iste, n qa n poet mortē vitare, si vellet; sd quo
" nq sit day è, et ad mpole, mundq alid salvari, et Xptus mālinabilit volebat potius
" mortē pati, quē ut mundus n salvaret? q.s. "

93 Prīā: ex SS Pty lex, et voluntas Patris erat de morte filii tqquē medio ucperario ad finē Redemptionis, quē lite voluit Xptus: q. Prā ans, et predat duo mta Anselmi, lib citato p h obas voltē eo Patris se facere dicit, qa hunc quis restaurari nolebat Deus, nisi faceret hō tq magnū aliqd, ut mors illa Salvatoris dicit Filius Dei velle sug mortē
" tē, quē ipse mtq voluit pati, quē hunc quis salvandū sic diceret: quemq n vis alio modo aliquē
" mundi dico Pater te hoc mō velle mortē meā fiat q. voluntas tua, id fiat mors mea, ut
" mundus reconciliet, et solvat dbe mta: si q. voluit Pater mortē Filii qa n alio mundq
" salvari.

94 Quē accedat Cirill lib 10 de recta fide ad Regina, q. si n alio mō salvandus
" erat mundus, nisi in sanguine, et corpore mortis utili derelicto, quo pacto n mundus è Obo ex Deo nato incarnatis mui, ut justifet in sanguine suo in ve clemēte,
" et solvat Patri p mortē? S. Leo homil de transfiguratē: ex salvari mundus, nisi
" Xpti mortē n poet. Et Serm de Passione Dni: talibus eni vinculis tenebamur astrīti, ut nisi p h opp n poemus abrolvi. Olmus s Proclus homil apd C Ephe de Xpti natiōne: superat q. stulte p oīy peccis mortē red, atq uica th restabat mali solutio; q.s. ex tantis SS Pty lex, et voluntas Patris erat de morte filii tqquē medio eo ad redemptionē; ad Xptus lite voluit h finē Redemptionis p h muy à Patre plepty q.s.

95 Prā 4: p h sensq optime aperit vigor Scripturarum de plepto ey indita, et lite Xpti ad mortē q.s. Prā ans 1° p h sensq oba Scripturarum significantia plepty de morte inlquende de plepto divino stricto, p q. factū è mors muy ucy ad redimendy, et Xpto maxim, si vellet redimere: q.s. Dstante sic plepto Xptus lite fuit ad redimendy, ō n redimendy, qa oblatus è, qa ipse voluit, sd si fuit lite ad redimendy, fuit lite ad utendy mio maxim ad redimendy, vult ad acceptandq mortē ad h finē q.s. Mar è apta in tota Script, et SS Pty minimi litem ad redimendy p mortē, et ad n redimendy p n mortē è litem ad mortē, et n mortē; ut Xptus fuit lite ad redimendy p mortē, et ad n redimendy omittendo mortē q.s. Optime q. dicit Anselm: Xptus sponte obtulit Patri, q. nulla necessitate (absolta scilt) amittitur erat,

et Joannes Chrysostomus homil 26 lib. lucebat illi nihil pati, si voluisset, erat igitur arbitrii libertas non venire ad Crucem.

96 Prima 5: non inventa mea illata Christi impeccabilitas sub precepto: ergo Prima ans: posita sic precepto in his non peccasset Christus moriendo, quia ex eudem: deinde si peccasset non moriendo: ergo: Prima tota pro: si nollet redimere non peccasset non moriendo quia precepta sub erat de morte, si vellet redimere: deinde velle redimere, et non pro hoc mori destinatus a Patre erat Christo augmentum, quia sciebat tota sua mors a Patre acceptandy pro redemptione, et fuisset ryma stultitia quaerere finy, et non pro mori, quia erat tunc ad sequendum.

97 Prima 6a est sistemate sciae mae, ne nobis obtrudant Adversarii, quia difficultates effugimus. Haec sententia est mirabilis atque perata legitimo systematis semilitico de sciea mae, et praefinitionibus: ergo est optima. Prima ans: Haec in sententia potuit mihi Deus dari in his tota sciea mae affirmata: si ponatur Christo precepta mortis ad finem redemptionis ellicet ad tota finem mortis: deinde haec alia negata: si ponatur tale precepta ad finem redemptionis non ellicet hunc finem pro tota mundi; atqui tota auctor sciae est legitima sciea mae, quia hipotesis precepti de morte relinquit Christo libertatem ad volendum finem, et nolendum, sic in sententia adversariorum ad moriendum ex tota motivo, et alio: ergo: Prima: in tota sententia est essentiale precepti disjunctive, sicut est linteus, et auxilium in systemate semilitico, non detrahit: ergo: hipotesis precepti non est hipotesis linteus.

98 Prima ans quod 1m pars: Poterat Christus electurus, et non electurus redemptionis finem pro Deus destinatus ad finem redemptionis mundi mortis pro precepto: sic pro aperte Pro auxilio quod poterat sensurus, et dissensurus: ergo Prima quod 1m: Christus elligit finem redemptionis pro mundi mortis mei Deus disjunctive relatus, et ad non imponendum precepto, et si ponatur ad imponendum precepto pro decreto redemptionis praefinitum (sic de auxilio diximus sub pro: sic sic) deinde si elligit Christus non redimere mei disjunctive relatus Deus, et ad figendum aliud mundum pro redemptione, et ad non praefinendum Christo non redemptore pro tota mundi, et sub tota precepto (sic si poterat Prius dissensurus) et ad non dandum auxilium hoc, et ad dandum se praefinitione sub illo: ergo: ex sit pruny systema de sciea mae in nra sententia sed ofendiculis, et absurdis. Prima 1a pars mea sententia si ergo mors in hac proprea fuit mundi ucy a Deo ordinata pro redemptione: 2o quia redemptio fuit finis: 3o quia Christus lex fuit ad volendum tota finem, et hoc si apud oes mirum: 4o quia lineae ad hunc finem prospicue, et se divinationibus aperuit lineas ad mundum scilicet hic aut Christi lex: vola Patrem mortem a te precipio, ut pro tuum redimas: ergo: Urge ec. quia

Christus aliquo sponte se subjicit voluit, et Superiori precepto a. oe, et lex obedienti: 46
ang mi nra sentia Christus sponte se subjecit precepto Patris de morte ob redemptionis fin: ergo: Max pro tota explo: pecipit stricte Superior subdito intendentia fide vivere, ut Theologi docent, si velit hismoriari. Nunc sic: subditus veniens Mundy, ut ibi obtinat fit obediens Superioris precepto, si doceat Theologi, qa ut finy assequad intentiny subdit se huic superioris precepto, et illud adimplet ergo: silis.

99 Prima tardy evidentiorbus Script testimoniis tota pendent ex ponitio precepti et ad lineam expressa in Scripturis: ergo: Prima ans 1o ex Isaia c. 53: Dominus voluit terere eum in infirmitate (en precepty) si posuerit anima sua, videbit semen longevum (en poritio aia, ide mortis facta Christo mundy ad videndum longa redemptionis, et electorum populum p redemptionem, quae est finis) et voluntas Domini in manu ejus dirigetur, Deo disponente ei plurimos p eo quod tradidit in mortem anima sua. Vide sculty, et beneplacity Patris p redemptione, et salutem totius in manu, et ex lineae Christi dirigendy, seu preparandy. Prima 2o ex evang. Sti Joan hic ait ipse Dominus: nisi quanam fumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet, si autem mortuum fuerit multum fructum profert suum quia Card Bellarmin: sicut Christus si non fuisset mortuus in cruce specialiter solus manisset, neminem a morte liberasset, qa sic erat divina ordinatione disposity: ergo: Demum ex actibus Apost: non nie opportuit, Christum pati, et sic intrare in gloriam suam: nunc sic mundy, ut intraret Christus coronatus in gloriam, erat pati ex precepto Patris; atqui Christus fuit lex ad si intrandy ut redemptor, fuit lex ad patiendum, quia erat mundy: ergo: silis. Haec si DD auditores, quae ex sparsis luminibus p Jesuitis PP, et FF potui tam magna labore ad unam ventam vobis proponendum sparsare, quae spero vestra moenitis illustratis, sic suscepta placuerint.

Sect 7 solvit Objectiones.

100 Objectio 1a P. Professor ex Dr Bozio quarum obta, quae hanc disp 3a sect 3: ita discurrendy est de precepto, seu de divina praefinitionibus, atque fuit praefinitio absoluta non mortis tanquam medii, sed ut fuit redemptionis finis: ergo sic precepty. Illa pri: Christus fuit absoluta praefinitus redemptor p illud mundi mortis: ergo: Pro ipse Dr Bozius dupli in loco 1o dicit pag 533, ubi redeunt ad sapiente de praefinitione, et an praefinitio, quia Christus est mortis recte pro non est ora de precepto, ac de praefinitione; qa pro apendi ora precepty, et pro peccandi quae ora supponat Ora; pro 2o apendi ora praefinitionis ex se non indicit obligatione, quia indicit precepty, quod

ad hæc Præfatus nrer, quæ nucleus quæstionis tamquam, id audiat Ubaldus
Cpii in Pharo: ultimo Ego reo, ab adversariis citatos præceptorum q. mi prorsus
difficile supposito, quovis ē talis suppositio, ut à voluntate n pendeat, et illa
pota infallibiliter sequat obedientia. Quomodo q. præcepti tit ab adversariis sup-
positio p varieg. mng evitabilis, vi Dtæ Eucy n pendet à voluntate Optimi? heu
stanieratq. exig. nobis tn p tanto Deu debita reverentia on ferendo.

105 Sed in tra reo disp. mng Cpii ex ipsius mente, ita discurrendy ē in orde ad infallibiliter andy ay, mō, quo præcepti, edo, in rebus, nomq.
et scienia mnij nat con. Ad primus pbatq. disp. antis: depend à scientia mna pro-
vidente Optimi lixo intendente Redemptionis finy p illud mnij, edo, independ
à lixo intentione finis p scieg. mng prvig, nō ans, et cog. Hoc ē doctrina ma
tn verum vultis e, q. si impat Opto præcepti dabiū aut præceptum eo mō, et
in illa hipotesi, sub qua præcepti, quig. q. dabiū aut prædefinitum mō quo de-
cretum ē p prædefinitio. Unde verum, et infallibile ē, q. si Optimus venit redime-
re in h proidea penet mortis præcepti, aut p. penet mortis in h proidea præ-
definitum, mō quo ē prædefinita. In alio à orde, v cere n orde de prædefinitio
ac de præcepto; qa cy ex ipso Cpio pōa agendi stra præcepti, v pōa peccandi
deo? pōa agendi Dtæ præcepti v pōa obediendi, et n peccandi supposito præ-
tive det here p priori ad ay lixy præcepti; prædefinito op cy v nus præcepti p
adiciatur pruvi, aut posta sub præcepto p voluntate lixy ē p posteriori ad voluntatem
dtæq., et ay præcepti, et ad scieg. mng de futuro, unde nihil.

106 Oppio 2.o ē hujusmodi præcepti exat coactivum, ō n? sifi; q. obligabat
in sciencia lixy q. n exat resistantia. Pax h coa. præcepti q. n. importat vi coactivum
n ē resistantia; atq. si tale præcepti n ē coactivum nec Optimi n importat
vi coactivum? q. Reo duplex? tale præcepti fuisse coactivum, cogens scilicet sub re-
atu Optimi ad mortis, vi vellet redimere; n ē in sua adversariorum, q. p coactivum p-
porg. intelligunt obligam in sciencia: Ine in h su admittere potestis lg dilemmatis
prop. et nabis cog. h? nacta potestis n fuisse coactivum, si p coactivum intelligat jpertinaxia vi co-
activum determinantem à culpa, et minatis pœnam ppt culpam, et nabis inde illatam cog. Ad
esse jbatq. disp. mns præcepti, q. n importat vi coactivum minatorium culpæ n ē resis-
tantia, nō vi coactivum sub reatu, ō sub pœna (seu propria corredet vis coactiva)
edo mng, et contra dicta mixi, mala ura.

107 Stq. ut vidimus ex Cpio, et toto Lapiuno. certum q. fuisse DD. à po-

testate directa provenit lex ferendo dicendo, et illuminando subditos de
Superiori voluntate ex obligetur sub culpa, vi hujus ē capax; ō pure resistere dicen-
do, si ē capax culpæ à potestate à coacta provenit intimatio, et minatio pœ-
næ, quæ dicit vis coactiva. Ut præcepto igit Optimi, q. adversarii admittunt pure di-
rectum n dat vis coactiva saltem prova, qa n dat intimatio pœnæ; sed nō vis directa,
quæ ut habimus, det ē apud illos minatoria culpæ mō ipso, quo ē obli-
gatoria i sciencia, et apud nos det ē nō cogens sub reatu. Unde dimus 1.o,
q. mō quo exat præcepti directum Optimi cogebat resistendo admonitis, vellet redimere.

108 Instas tm: q. h præcepti exat pœnale scilicet propria coactivum importans
minatio pœnæ atq. præcepti de diny minatorium pœnæ n importat minatio pœnæ
nisi obligat in sciencia, et sub culpa, qa Deus in h proidea saltem pœnam præter n ipso-
nit, nisi ppt culpam: q. Ba lg cog, et mutent pria: qa præcepti pœnale, et propria coactivum
ō, q. pœna statuit ppt transgressionem cya h in Opto ēt impossibilis, mutatorium
fuiset minatio pœnæ ppt transgressionem impossibilis. Si ē charitate loquendo ve-
ris dare adversario, dicere vi exat pœnale pœnæ, et minatus pœnam ppt transgressionem, nō cog, dissimulato supposito transgressionis impossibilis; exat pœnale
negare, et illaudare, qatenus Optimus vimortis n subiisset ppt redemptionem n me-
ruisset Redemptoris gratia, ado cog, et nihil stra non. Ad subsumptum ē in h su.

109 Explico usq. itq. systematis mai docmgi? inhiendo ē in Deo loquendo
usualis, et negavet lata in huny quæ ōe pent lapsu Adam dan parcendo hoi-
bus, nec apiendis in eternum Celi januis Adamo, et posteris ejus, donec ab alio filio Dei
is exhiberet adigna satisfactio, et adigna sacrificium p peccatis n? aliud acceptatum ē Deo
quam p peccatis sacrificium, nisi mortis Filii Dei hoiis in cruce mactandi, ut illas deponeret, et Cœlum apiret. Ingredieti igit Optimo in hunc mundum, ut mgt Paulus ad Hebræos revelata ē, et propta lex hæc Patris in hoes irati, et tunc intimatum, et propta
Filii à Patre, qui hujus, ō illius fendeo: Detitui, et servum tuli in usum pus hu-
nuy, q. n placabor in eternum, nec cœlum apiet, donec exhibeat hostia gra-
ta, et pitacabile sacrificium, q. tuum ē meum, q. admittere decrevi, scilicet mortua à filii proibus in cruce, adeo? h ē voluntas Patris, ut si vis hanc quæ redi-
mere, et tanq. minus redempto, [illegible] satisfactionis assumere p hoibus mortuus. Sic
Anselmus, et cy ipso agbant Cpius.

106 Nec omittere possum, ut novitas op suspicionis amoveat, ita Pauli cy mens
tate mai Cornelii ad cy mata Pauliu igit ad Hebræos Dei ad Deo novi testam?

mediator ē, ut morte mediante in redemptione, remissione accipiant, q̃ operatio in
ubi testantis ē, mors nēve ē mediat testatoris. Nunc audiat Alapide hoc
exponens: Dq. exigente, et flagitante Patris justitia, quia Dei filio dixerit: si vis o
fili, me hominibus parcere, neve ē, ut q̃ eis moriaris, qa justitia mea, legis q̃, et
decreto meo aeterno de punendo peccato satisfieri volo; filius vo dixit sy acceptavit,
et ad thesaurizandum usq. pumcta nra debita Patri solvit.

107 Et ipse quomodo erat coactus scripturis cogens nixus filius, si ipse vellet redimere, ut id faceret mediante morte; nā cogens abrosa ad redimendum, qa hoc potestas fuit in manu, et lituae Dei. Insup erat coactus suit aliqatenus penale, qatenus magna erant ptmia posita, si ipse ut redemptor mortem subiret, qq eorum caruisset redemptione nō potuit. Imo et erat mors penale occasionalis ex ipsius humani generis, cui Deus aeternus nō peperciset, nec aliquis necessaria morte nō mediante redemptionis. Atq. ex his solvere potestis, quae circa hujus scripti nāq obscuritates. Nunc ad ea solvendum, quae litteras spectant, pertendamus.

108 Oppid. dicto hujusmodi scripto, Deus nō fuisset lex ad mortem, et nō mortem: qd. Prā ans. Deus nō fuiset lex ad obediendum, et obediendum Patris; id mors erat obedientia, et nō mors obedientia: qd. Prā mis qad. Ig. prius p mortem ponebat Deus aū scripturam obedientiam: qd. p nō. mortem posuisset aū inobedientiam, ing si p aū obedit scripto pejus caeteris nō obedit. Nat ans. et min. probatur qad. Ig. prius, et dicunt probatis sū: p nō mortem posuisset aū inobedientiam pove, et transgressione scripti, nō; negando, qatenus scripturam nō urgeret, nec legem haberet, in exactione obedientiae, sdo cog, et in h su militio rem assumendum.

109 Atq. ex mors suipsorum ex hypotesi redemptionis Deus volens redemptionem sorte se subjecit scripto mortis, adeoq. posuit ng scripta, et aū obedientia subeundo mortem; cetera si nolluisset fing redemptionem, lex, et exemptus manebat a scripto, adeoq. nō tenebat sg. ponere ng scripta, qa so urgebat scripturam ex hypotesi redemptionis. Vide, et retorque jeo, q spondet p amico suo, si solvit pro amico insolvente debitum lupem adjiciet: qd. si nō spondeat, adeoq. qa nō vult ē sponsor, nō vult solvere ē obediens, vō facit ora legis. Habis ergo, qa lex nō obligat, nisi sponsorem; nisi qd. scripturam mortis nō cogit, [illegible] fidejussorem, et redemptorem, si talis vult ē vela.

110 Instas ora data solvendum qd. Deus volens redimere, nō erat lex ad redimendum, vō nō. Prā ans. in circumstantiis, imo aliqē necessarius ad moriendum, nē lex ad moriendum, vō nō; id in circumstantiis voluntatis Dei de redimendo humano genere, erat ipse necessarius ad mortem, qa p nos mors erat mihi nocua, et natura ex praecepto qd. Dei ad redimendum: qd. No cog, et dicunt mg probatis si q̃ sub libito ē in illis circumstantiis, nō; si independenter a suo libito cogit ē in illis, sdo, et dicunt rrg, et erat in sua lituae ē in illis circumstantiis voluntatis voluntatis scilicet redemptionem, sdo, et nō erat, nō sequitur cog, et nihil nocet adjuncta ratio. Cum Deus lituae se obtulerat in circumstantiis voluntatis redemptionem qa lituae, et ex charitate sua voluit nos redimere, semper erat lex ad evitandum mortem, evitando h circumstantias, scilicet hypotesis, et adiunctionem volendi nos redimere; nā a erat lex ad redimendum et nō p mortem, qa praecepta Dei erat, ut si redimeret nō alius, quia p mortem redimeret; h a erat necessaria sequens ad hypotesis, et adiunctionem, quae erat lita Deo, q nō erat certe lex ad suspendendum redemptionem cum nō mortem ad evitandum mortem evitando redemptionem.

111 Oppid. Ipsa humani generis redemptio fuit Deo abrosa praecepta: qd. etenim redemptionis vedo meum. Par ans: in Scripturis sacris apud Apostolum passim dicit: misit Deus filium suum, ut eos, q sub lege erant redimeret: qd. Reo, nō ans. et dicunt ans probatis, et dic ex divisione lituae acceptatio, et intentione Dei redimendi, sdo; ex necessitate obligatae, et urte aliquis praecepti de redimendo, nō ans, et cog. Ut nullo systemate abtius, et mors ad lituae ingentiant et recordant illa Scripturae testimonia quae in nro: textu enij illi oblatum ē, qa ipse voluit, a me peno aū magna variae clare significant lituae ad redimendum, et potestatem huiusve ponendi aliquem, quem, redimendo, et ipsum nō ponendi redemptionem nō ipsendo. Aliunde textus alii significandi necessitate aliquem moriendi, ad Patris mandatum adimplendum, literalis a nobis p mandatum de morte, ut medio ad redemptionem nātio clarius explanat, quae in alia sentia: post tot. D. reflexiones, adiicidia.

112 Minus a Deo dit a Patre, ut nos redimeret, ut morte sua nobis vitam daret, et alia hujusmodi, qa p nos mihi praecipit Deus Caeremdam h adversari vū scieg mihi sub lituae q. Deus si ipsi pota ratione hypotesis jterum praecepta indispensabile, et inevitabile in suo esse, et illiq lituae situa si vellet p omnia praecepta, unitis ta acceptarunt ē Deus adiunctionem redemptionis volens potius, ut legit Anselmus, vitam ponere, quam ut nō pateret totus genus humanum, et h ē excellentia nri systematis.

113 Oppid. Ig sentia de praecepto evitabili; p praecepta vis evitabile p nos mihi optime salvat lituae Deo ad mortem: qd. Prā ans. h ē sciea mas, si ipse mor-

tis utilitas moriet, sed p h erat evitale precepty salva lixtes q. Ita mix: precepty
potuit suspendere ab illa scicia mia; sed si dependebat, mò quo erat evitalis scicia,
erat q evitale preceptyq. Ho ans, et dicp mg pbaoris: hoc è scicia mia, et dimi-
diata, seu diminuta, plena, et integra potens dirigere Dey ad puidendy de Xpto
sub precepto ad aij obedia, nò mg, et mj, et dicp iterij mg pbaoris; ec vis h pui-
dea dependebat, nò, in alia puidea transeat ans, et nam supposto mixis, nau ica.

44 Ex longo abest, ut xta systema Jesuiticy Xpti sperat lixtas vis h sena,
ut potius ex ea construat systema de lixte. Scicia igit mia ad pseq puideq lixtis mie
accomodata n det oē diminuta, uny apiens, et aliud abrodens, aut n manifes-
tans Deo circa aij p definiendy; sed det oē plena, et integra adgte, et qad oēs circum-
stras instruens Dey de aij sdicionate pure sub iudo spiritis, et prognitis, sub qq
è aus abote ponendus à pte rei, cujq aus ponendus à Xpto loca sua motu pmpda, n
sub ipli pne utilitatis so, sed sub precepto, p qdq spuncty cy ipeccabilite nasitur
Xpty ad obedidy, et ponendg mortq, ideo illa scicia n è plena, et integra, imo nec
scicia mia, que ad aij faciat. Deinde quing Prophete adversarius varicinatus è jn puid-
dea fuisse precepty sic evitabile in manu Xpti, et q. n poet Patres jponere puide-
rent ut n Xptus moriturus sub ipli pne utilitis; Revocate in memoriq quæ
diximus in pbaoris.

45 Oppiet 6 in schola nra Coria certy è, Dey p definire aij salutarij depend
à scicia mia salva cna lixte: q p pono potuit Deus Xpto superere depend à scicia mia
mortq salva lixte, Ins è certy. Ita ucs Deo Deus p definit aij salutarij salva lixte,
qa illa p definitio ut pote dependens à scicia mia è evitalis à volte exerto; aij
precepty de mortis Xpto jportij ut pote pendens à scicia mia erat q evitabile à vol-
te Xpti; q.

46 Et toty adversariorij robur multipli secunctice spacij p. s sub ultima mani
arg aulij q. ab inseco erat dependens à scicia mia q erat evitabile: q depend ab
illa sperari pt salva lixte. Ita arg vitio beata collata Pio in instanti B depend à sci-
cia mia de aij amoris sub aulio, et instanti A erat evitalis à Deo; q. n tollerat lix-
ty Pio beato ad amandy Dey. 3a et clarior, qa materialior, arg catena ferrea
jpota Pio depend à scicia mia de manserim templo ad exendy sub aulio A erat evi-
talis à volte Patris; q. Pio exterrito n tollerat lixty ad fugiendy ex templo: hou
q. monitus parturit scicia mia mole aplata.

47 Ita scicia toto ex anti, nat V ecca in adversariorij su, et dicp mg; qa illa p de-

finitio è evitabilis à volte exerto sub tota lixte, sub qua abrote exit lixtus, p è p de- 49
finitis, sed, sub media, seu diversa lixte, sub qua abrote exit, nò mg, et mj: è dicp mj:
erat evitabile p evitabilitq scicia mia de morte sub ipli pne utilitis so, nò mj: p ui-
eq mig de morte pure sub lixte Xpti ad eq amplectendy, è n tyqeq mij precepty ex
fine sdeptionis sibi lixo, sdo mj, et nò cog. Hetis jam supra in pbaoris p occupa-
ty arpty, et sufienty p responsione dcong.

48 Addo ut longe dixq oē p definiop à precepto Xpti. Prodefinitio 1a nō
nata ad ponendy aij salutarij, precepty vo è naxij, ut det aus obedia: 2o p definitio,
ut mg Cruis, et ussa tenet schola nra è exseca aui, nec jmutat mij mseq op-
andi lixe in volte. Secus precepty p. ortij in eo, q plenus scicia supnali ipsa sg nov-
ut via, adeq. mortq sibi precepty ee, ut lixe obedia. 3o p definitio relingt exag p-
vij sensuq vera sub aulio A vexabile ad aij, è dictij sub illo aulio, et nihil
addit, qi jminuat esse jdiffij, nec q. inseco nesitet; secus vo precepty in Xpto K
qa Xta ad sversaxior ipsos precepty obliqans in scicia in subo ipeccali reddit eiab
jseco maxij aij precepty, et ab inseco jpolq esse omiop.

49 2o in subto hente omiop oēy ieny precepty spunqit cy omice precepti
ad ponendy aij precepty, et cy precepto, et omice precepti n è vexabilis voltas jpec-
calis ad omiop aius precepti. Deinde precepty addit aliud istinctij lixtatis ad aij
obedia Xpti moriendi, qa q. Xta adversarior aliud è pisce mortis, aliud mori pobe-
dieq longe, è mori morte precepta sive ex charite ponat mors, è ex obedia:
unde dicta is istinta, et pregnica lixtatis in ussq eiusdem, et solvas
paritatis, quo desum solet à omice p definitio relinquente lixy aij p defi-
nity obrezoa, q. obligad, et vis precepti vehet p priori ad aij lixy precepty q
accidionate fuity; extra à vis p definitis, quæ è impallibilitas esse vehet
p posteriori ad ipsy aij precepty q sdicionate fuity.

50 Oppiet Ey 2a scicia mia: n è lapsma scicia mia: vi Xpto jponat precep-
ty mortis moriet ex motiva obedia; sed p h salvat lixtas Xpti cy precepti q.
Ita è certa, ut vidimus Pax mix: ad q. relingt volq expedag, et jdifferq
ad Verma lixtatis, n tollit lixty, sed supposita illa scicia mia, precepty
relingt Xpto lixty jdifferq ad moriendy ex hoc, è illo motivo, et ad ieny
et aliud: q. Ecca mani dicp mj: salvad lixtas ad moriendy qad mo-
tivy, sdo, qad subtraq aus precepti, nò mj, et cog, ad pbaor dicp mg, qad
illa erma, sdo, qad mij, sdq. nesitat, nò mg, et scica mia, nec ca in

ne supra dito, et par responsio in retortione promotionis. Certe si hoc licitum quod moti-
vum sufficit, ut sit evitabile precepti, et necessitas sit ad mortem vinculum. Secunda dicendum de promotione, et ego stra mori, et Scotus dicit, quod precepti, et promotio eglis tollunt lia-
ge, qa te relinquant indifferentem ad moriendum, non vero ad aliud subtraq, unde licitum ad mortem ex
h motivo, vel alio sed licitum ad evitandum vitium mag mortis ex h, vel illo motivo, non
vero ad evitandum precepti, neq. mortis subtraq, ut videbimus in probatibus.

121 Oppit ultimo gravis alter p unione Accentiorum. potuit unio hipostatica Verbi
humani depend ab ejus merito p veritatem mag adiciendam positivis; ad vitandum pt licitum
xpti salvari cum precepto p evitabilitatem unionis qd. Dari mihi potest in Deo illa scientia
mia, a qua pendeat collatio unionis, tunc p ego evitabilis unio hipostatica ostenda
deoq. ecce si ponitur mortem cum morte sub precepto, sq. est necessitas, et evitabilis qd.
Hic est aspectus auxilium Risor egregius, in quo venit totum systema, ad cum pertinet
in notis, ad nihil aspectus deservit, et machina virtutis in solo.

122 Dicunt mg, potuit p scientiam mag, quia Deus dexigere et Deo qd fuerit
additionare in hipostasi personae unionis, non, extra h hipostasi transeat mar, quia
sed in notis transire pt, et non ny. Ad probatio transmissa illa scientia mia quia
est ad 2 implicationem, dicunt non est evitabilis unio p exercitium humanitatis linea ad mor-
te sed unione, odio, p exercitium humanitatis sub linea, quia habet hipostasi unionis non
omnis, et suppositum, qd. scilicet p exercitium unionis linearis, qd. non attingit p scientiam mag,
evitari potest scientia mia, quia attingit exercitium alterius hipostasis, et linearis, et
non cog. Si hipostasis est duplex, duplex, et dicta dei ea scientia mia. Alia est igitur hi-
postasis humanitas pecca ab unione hipostatica, et alia ejusdem hipostasis sq ay unde ad
Oby, et deo duplex, et dicunt sive humanitas: Sed qd. nullus in schola Jesuitica
dixit, qd. p ny sub auctoritate evitari scientia mia, et hipostasis aulii Bzita non dimit
de duplici hipostasi humanitatis.

123 Observandum sub fine: Xpto D non fuit ve lege naturali obligatus ad mor-
te p huno pene in exima natura sitiendo, ut tenduntur Bernal, et alii non repu-
bante Cpio. Non fuit ne licitum ad redimendum, quia in Scripturis, et PP. sterculi.
Qa lex naturalis non obligat ad patiendum pro bono, quamvis participatio supra
ipsum est, et nulla ratio debet, nec ad avertendum mala quamvis ipsi debet justa
afflictio. Qa Deus sibi Xpto potestatem, et gubernandi sibi illi, quia Deus
hat circa quos hanc, ad eoq. potestatem peccata punienda, punendi, et damnandi
hoc, qa talem hat potestatem, quomodo vi legis cogi pt, ne peccata punitat, vel ne

puniant, aut damnent hoc. Qa p singulis alit eadem lege debuit et effacit na-
tus fuit offerre, et aulia efficia suis meritis obtinere, Demum qa xpti D vita qui-
otior erat, et altioris ordinis, quia ut p meritis offerri in Cruce deberet. Id
nolo vos ultra fatigari disp tam longa, quia tota Theogia Ta

Disputatio ultima
de merito, et dignitatibus Christi Domini.
Sectio prima
an merita Christi Dni sint valoris simpliciter infiniti?

1 Aperiat ad hanc, et ad alias quaestiones cum brevi explicatione, et divisione meri-
ti. Merito generice sumpto est obsequium superiori factum, movens ejus voluntatem ad collationem
praemii. Dic ab obsequium superiori factum, qa in ratione sumpta, quae hic loquimur, dicitur
opus interioris in ergo, modum, aut honorem superioris exhibitum, adeoq. ipsi gra-
tum, et acceptabile. Dic movens, qa non est causa physica, sed moralis, et intentionalis
praemii, gaudemus ex ejus intuitu, et placentia movet animum superioris ad praemium
tendum. Dic tandem ad collationem praemii ad diffa pura gratificatio, quae est collatio mu-
neris in signum gratitudinis: collatio a muneris, qd. non praemium fieri dicit titulo justitiae
distributivae. Si a movet in aliquid dicit merito in aliquid, si so movere pt esse
merito in aliquid.

2 Sed qa proximus ad rem nostram loquamur de merito Theologico, et praesertim
sicut de merito erga Deum. Merito igitur theologicum est: obsequium Deo factum movens
ipsum voluntatem ad supernalis praemii collationem. Hunc ad divisionem meriti in condigno,
et congruo; te ery Durandus cum paucis aliis aliquis negaverit minoris esse merito condigno erga Deum, admittit eum mt oes Theologi h divisionem,
et ut bene discernit mex Erius, quamvis extra meritum condigni non expressa
definita, est in cto theologica ex ribus illis Script CC, et PP. testimoniis deduc-
ta, in qa dicit extare cum, et strictum meritum apud Deum, h ery nomine significat il-
lud meritum, qd. a Theologis dicitur condigno. Meritum igitur condigno est Dtha est in ratione dicit Ul
qd: qd. hoc eglis axiomatica moralis, sive justitiae, et recta estimatione cum praemio.
Igitur est, qd. non hoc eglis, sed moralis aliquid proportio cum praemio. Hoc a proportio
justitiae est talis, ut te praemium non exequer, atenta tm liberalitate, et magnificentia
praemiantis, rationabile cum intuitu talis operis, tale praemium stetur.

3 Hic Plibatis ad 1q veniamus de xpti meritis quaestionis. Hoc
igitur procedit non de actibus Ubi incarnatis, et toti Trinitati coibus, qa et si lauda-

bilitis ratio ut veniat, nisi tu ratio meriti Theologici, qa Christus in hac supernaturali
ordine obrepsit, ad hoc actibus, exercitiis, et laboribus humanis Xpti, q divinum opus Theanthropica, sive divino-humana, et de his quaerit, quae valoris meritorii sortiantur, Solista cum suo duce, et aliis tenent, nisi ea insere, et ex se valoris justificandi, ad exercendum, et j acceptatione Dei, sic ea acceptantur cum quibusq. hominibus applicent, nequeq sint exhauriendae. Refragat tu utraq. Thomistica, et expta schola cum suis Ducibus, et nostris coro, agcy nra exclusenta.

4 Sic igitur clo: merita Xpti Dni sunt valoris simpliciter infiniti. Pars 1ª ex Clementina 6ª in extravag. Unigenitus dicentes Xpty suis meritis regnorum infinitis thesauris hominum: nec formidandum esse, ne exhauriantur, nec minuantur ppter infinita Xpti merita, hujusmodi una quota sanguinis ppter unionem ad Ubum p redemptione totius humani generis suscepitur: q. saluare authoritate notum Scriptis Clementis mentem instantes de infinitudine in intensiva, sed extensiva, et in acceptatione Dei: sed insuper sic eorum asserit Pontifex fuisse Xpti merita infinita, et inexhaustibilia quoniam una sanguinis guta p totius mundi redemptione suscepitur, ad hunc sufficiunt asserit fieri ab oriente Dei acceptatione q. d. dicta acceptatio supperet deficiente meritorio aliqty aliquo merito intensiva cum omnio, quo ad dignae acceptatione aliis meritis puris ab hominibus poterit a Deo acceptari de condigno ad defectum; ad hunc explicitas intensiva fieri non potest p purum extensiva acceptationem q.

Pars 2ª a ratione valoris meritorium, seu dignitas operis non sunt exercitia ex propriis actibus entitatis, sed q ex dignitate pra, ut astat ex Pio V, et Greg. XIII damnantibus hanc Baji pny: opa justitia, et temperantia, quae Xpti fecit ex dignitate pra operantis non transeunt ng valoris nunc sic: pra capacitandi infinite repundis opibus dignitas infinitas, si non unde limites, aut non e opibus Xpti unde limites q. Mar astat ex sola dia generali, q. fra, aut gsi fra debito aplata tamen q. mix: si aliud esset q. limitaretur ex finitudo operis ipsius dignitandi, et unio, quae debet dignitari, quae non e finita; ad nullty ex his: q. Pars 2ª mix a ratione; opus e capax eis valoris participatus Deinde unio moralis inter dignitas, et opus ipsum sufficit ad dignitandum ac prae in ora naturali, quae sit fulcrum physica unita sed mna unio opibus justi, ea dignitans: q. Pars 2ª a parte negat finitudo humanitis, negat unionis impedit, aut limitat q. humanitas simpliciter infinite effet a sanctitate jerarcha in linea spectatis participalis: q. pars.

6 Pars 3ª: meritum illud e finitum, q. movere potest ad finem sed fine et infinitum valoris;

ad tale e meritum Xpti q. Pars mixqad sg prop eos Clemb: merita Xpti exhaurire non possunt q. Pars 2ª pars: merita Xpti possunt movere ad decernendum unionem Sanctis: deinde ut intuitu unius meriti det in finem aliud Xpti merita, ad hoc requirunt valoris infiniti q. Melius a forte non sequitur q. babis: meritum aqua infinitum dandi forma e infiniti valoris, ut patet ex tricis; atq tale e meritum Xpti: q. Pars hac mix: si Deus potest dare infinita charitatem donum, Xpti merita si hent ad ita eia: q. ad eorum exequant illa pcy infinita q. Et si so potest dare infinita sui charitatem, et dona so fine, q ad hac si hent, aliter exhaurire possunt q.

7 Pars 4ª: illud e simpliciter infinitum in aliqo genere, q. obtinet in fra, in eminentiae, q. pnet ad illud quin: ad de Xpti meritum sic obtinet op valoris meritorium q. Pars mix: dignitas. Ubi infinita e fra valorans, et tagug fra strictam aut minor valoris meritorii, ut astat ex damnatione supradducta pnia; ad hunc dignitas utpote infinita, quae ve hat tagug fra valorans obtinet in fra, in eminentiam op valoris perfectior, et dignitas in fra valorantis: q.

Pars 5ª: illud e simpliciter infinitum in linea valoris meritorii, q. in tali linea augeri non potest p quemq. additione facta esset linea; ad ita se hat q. liber Xpti meritum: q. Pars mix: valor meritorius non e dignitas quae ad finem, non dignitas ad mansum finem; ad in merito Xti nulla ex his augeri potest p quamcumq. additione in tali linea: q. Pars 6ª mix: dignitas operis non e dignitas operantis prg opa estimanti ex dignitate pra ea exhibentis; ad in Xto dignitas pra operantis e infinita simpliciter, nec potest augmentari q.

8 Tolo a vos latere Scotistarum ab hac ratione axiomatis efficiunt dicentes, q. haus meritorii Xpti non crescunt arithmetice in ratione valoris a dignitate infinita pra; sed proportionaliter dine offense q. d. non non crescunt arithmetice, ad geometrice, aut proportionaliter a dignitate infinita Dei offensi, unde sicut ob hanc rem peccati non evadit simpliciter infinitum in ratione offensae, neq. meritum Xpti in ratione meriti. Ut minus rep. ad hoc: q. meritum Xpti potest exequari a merito, et satisfactione pnae cum ea valoris. Pars ea pra participate: p eos qa gravitas offensae dine non crescit arithmetice in ratione gravitatis a dignitate pra dine offensae potest meritum, et satisfactio pnae cum exequare gravitatem offensae, atq p eos neq. meritum Xpti crescit arithmetice capitae ex dignitate pra infinita; q. potest exequari tali, ad si potest exequari, potest exhaurire, ita ut potest finitis offensis, non eae sufficient ad compensandum p aliis, q. non scedent Scotistae utpote oppositi extravaganti Clementis, et superabundant secundum Xpti p omnibus hominum offensis in infinitum: q.

10 Insurgo 2.° à roe ppria, et disparitate mra: dignitas pra ofensa n
utitur ofensa merecè mêè peccij, sd malitia filij è fra actuens ipsg ofensg
in ee ofensa: ofn tenet paritas. Am ē exxy, qa pra ofensa so è Deus, ū obly
otra qd. dignitè, et trae ofensa, ergdo expresse se hec, Dra igitè coa: merity m ee
merity, et inee valoris actuè p fig valoranty, et adignifanty, qa si hanc n
imporaat n è aus meritorius, sd simplex opao, sut ao, qua malitig mrea
n modoit, n è peccy! Tm: si eet polis aus fex modi cum infig ofendp-
tis malitig eet peccy simplè infiy in ee peccij, et pra ofensa n eet sjplè
infita; aq si mexerte et aus eet infite intensus n evaderet sjphè infite
mexiterius, si dignitas pra fqmy fra valoraus n eet simplè infita: qd sd
quonig hac mg lugo ex solutae argtaty sumpsiente. 1.° Sd solvit opposita.

Sectio 2.ª Solvit opposita.

11 Oppio 1.° spaces hunc Dpti n qd creaty, et qd finity: qd 1.° n cons splexy ex
una parte finita, et alta infita n è simplè infiy; sd si spaces hunc Dpti n
finite mexity Dpti ēsplexy ex aliis finitis, et ex alia parte infita dignitatis
mempe Obe qd. Mar ostendit in linegality, qug fingamus infite extensa versus
orientg; et finig versus occidentg, quae deo n eet simplè infita. Tum et Obi p-
valitas i simplè aeterna, mexity Dpti n è simplè aeternus: qd nec infiy. Deo
p.° anti, nat coa. Ad hujus ptaag dico mg, et alta simplè infita, no, et alta secydy qd sofi-
ta, sdo mg, et ostra dista mixi, no cog. Ut toty i simplè infiy regitè, et sufficit, qd alta
valtg pra i simplè infita, qa eo ipso ig stimet i fra, i eminentia op plectiop solg illius
generis; extra evenit qd. alta pra è 1.° secydy qd jfita, qa jfiy secundy qd in aliquo
genere nec fra, nec eminentia stimet op plectiop solg illius generis, et ppt h nop
finita jfite extensa versus Dcientg, n è simplè infite extensa, qa n stimet trang
dimensiog sciit longitudine, latitudine, et profuditate, sd so è secundy qd infita pe-
ma longitudine versus unu tag.

12 Ala à ō ratio p mexiti Dpti, qa et tales spaces, i aus in ee fiere phyco sint
qd finity, in ee in moraly, seu in justa estimatae. Et qd simplè infiy roe dignitis
Obi simplè infitè, in ee valoris mexiterius, ad my, quo hunitas Dpti è qd tenacy in
sua phyca entate, et roe sanctitatis jerarca evadit, ut bene notis, sjplè infita.
Ad parte spaciis, o cato anti, nat coa, et è disparitas: qa et toty i simplè adhy
regitè, qd. eet, ejus partes sint sjplè aeterna, et Deo Dpti et dicat sjplè infite p-
fectus, et dit aeternus; ut vo toty i sjplè infiy in aliqd genere, suffit, qd stimeat

i fra, i eminentia op plectiop illius generis, ad qd. qdp satis ē qd alta pars i
simplè infita, ut videt in splexo ex hunite, et jerarca sanctite.

13 Sic reet cont. Epp à alig parte solidarie dare disparitè scitè: denominao
meriti à denominao moralis dicens n so phyeg aus entitg, sd g tanqng frg valo-
rg gvenientg à pra, cui tribuit aus, quae p sua dignite pt movere justy estima-
tog, et remunerarog ad collaop pmii. Unde et in roe aus pra et qad entitg phy-
ig maneat opao finita, et limitata, in estimaoe tn moraly, quae in ay respectu
Dpti excellog infig pra evadit simplè infita, n ita denominao extrinsecus, quae è
pure phyca, et debet rei avenire ptut è phica, et in se, cyq. res finita mne, et
in tempore existens so, n i capax suscipiendi denominag existentis ab aeterno
Deo Tm.

14 Sd instat otra urgg. qugvis pra Obi i simplè infita n smat Dpti opera-
ri modo sjplè infito, qa so smat media unioe, quae è finita: qd. Pra coeximinu
limitat effy fra limitao omnicaoi, qug effy pao, aut cae limitao
vocatur; sd limitao pra limitat effy cae, aut pae: qd. Deus amti, nat coa
Ad ptaag dico mg: si illa limitao se het ut pura adtio, no; si se het ut mp-
sura smaoi, sdo mg, et data mixi, nat coa. Hic otra mexity, nec otra sanc-
tity, de qua egimus. Unio moraly pra Obi cy operaibus theandricis, et unio
phyca inter Obly, et hunite et i so adtio regitè, ut urgg. suos poter esse. n so
mensura Dpti ayus nag metiendus è esse; aliq cy ipsa unio i qd creaty opa
Dpti n evaderent hois Dei: sut qd. pra unioe evadunt opa Dei hois, sic eva-
dunt simplè infita in roe valoris mexiterii pga ad hoc suffit qd sint hois Dei
Seus decta efficiente pra, qa agens operat xta mensurg virtis, et aplicaois,
sd eog. si virtus è phice limitatae pre, aut pdep aplicatis debite evadit
limitatus effectus

15 Oppes 2.°: dignitas opantis n auget valorg mexiti: qd. Pra am.: mar di-
gnitas remunerantis n auget valorg praemii, alias ders aque Gmirent à Deo, esset
odiope mexita aliunde aglia Gmio quo nec paterentur adhuc Gmarot: qd. Fundi-
gnitas satisfacientis, n auget valorg satisfactionis, alioqn in purgatorio pagli-
bus peccis n agli pena torquerent justius ut Ch, ac justius ut unu. Sed antity,
et 1.° resp, nat coa, et è disparitas, qa Gmii valor desumitur ex utilitate allata merenti, ad
qug party refert spectat ab h remuneratione dignione, i minus digno: at vo mexiti valor
desumitur ex honore alterii pstito, q eo mar è, quo mar è dignitas pra obsequentis, qd.

liza dicit, id deducit ex damnace relata finis, ex eo quod Synodo definiente
quod naturaly dignifaze merita justorum ad gra, et gloria finem. Sed id quod sero ante, nam non quod dignitas justi existentis in purgatorio accidens se habet
ad pena ferenda, ideoque nec auget, nec minuit eam; extra dignitas pro meritis.
Deinde dicta aliquos pena meriti ex vi cruciatus ignis ogra, qui parcit pariti,
dymo aplicet, ô mag, ô minus dignus, et flamma indiscriminatim uriz merity vo metia ex obregi magnitudine, quod augat pra dignitas.

46 Sed instas, max dignitas pra merentis è major Dei beneficium; ergo
ex ea ñ augeo valor obregis. Dñ con: eo minus ô obregum, quo pluribus titulis debeo; sed ex maxi beneficio accrescit gro debiti, et major obligo filiogli
obregui. Dico ante, nam con, et dico mg ybaoris: quod pluribus titulis ñ
dignifantibus debeo, sdo, pri dignifantibus, nô mg, et in ñ su accra mini,
no cog. Beneficium, quod tra ñ dignifat, ñ reddit tra subty obrequens digny
speciali amore, et attentio a benefactoris, adeoq ñ augeo, imo minuit zoper
estimacon obregi, quod vo beneficium tra dignifat subty effit, ut obregus à
gra mag digna, et placente benefactori, ut videt in gra naturali, quia è no-
vum à Deo beneficium, et augeo ex id justum merita.

47 Oppes 3: max dicitur de merentis extra ex pluribus, et gravioribus
peccis, ñ augeo pecci gravitas; quod nequ è extra. Retorqueo argty max vilitas extra à pecco anti ñ reddit dignum meritorii aterna pena ay ex se ñ
digny talis pena: quod neq dignitas poenien à gra naturali reddit digny
aterno premio ay ex se ñ digny. Unde sero ante, nabis cog, et ñ disparitas,
qa vilitas stans in pecco lethali naturali potinentia se habet ad augendo
pecci gravitas, imo potius ista quodmodo minuere videt, eremj ceteris pa-
ribus min existimat offensa, quae fit ab inimico, quam ab amico. Dicta illud
si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique; verum tu homo
animis notus meus, et aliquod mos è diona pra merens eo mos fuit obrega oratoria, alia assignat quod disparitas. Prima vero ado qa merity digny gra, et gloria ñ ustit
in sola morali honestate actus, id dicit quod ostinue excellag physica gra, ô altius dignitatis
extra vo demerity digny pena aterna ex aequo, et adagte ustitia p moralitate, et
p moraly gravem malitia aus: unde vilitas demerentis exercit crescente moralem malitia aus; dignitas à aus meritorii exercit, crescente pra dignitate. Optima disparitas, quae medullam apit quaestionis, et difficultatem evellit.

46 Oppes 1: merity quod exercere pt ñ ô simpliciter infinity; id tale è Dpti Dei 53
merity: quod Dei mini quibet Dpti merity summe qui exercendi à suis principiis ipsi
ce scilicet mag, ô minus intensa ab honestate actus, et hoc pots in Dpti exercere.
Dico mg: quod exercere pt ô in ffectione entitativa aut, nô, in roe meritoria, seu in ee
meriti, sdo mg, et extra dicta mini, non ea. Ido tra dignifiata ut in Dpto è
simpliciter infinita, adeoque eminentia omnem modum ees valorandi merity ñ pteracere valor meriti in ee meriti, cum tra valorans excrescere nequeat à valore, ut
pote infinity, et aut in sua entitate post ee mag, ô minus intensus ex hoc motivo
ffectioris, ô minus ffecto ellicitus. Sed qra naturalis addita sanctitati excrescere
p quod hunitas Dpti vanpac ñ reddit mag sanctq hunitas, id sanctq nostra stilo,
Unde p solute ybaoris scilicet, ees Dpti aoes, et opaces sive intrinsecus, ô dicere
ffectioris entitative, ees magis meriti, et valoris, cum tra valorans adhe ô, et infinita.
Unde in explo aureo: si regis authoritas vellet tanty valere numm argenteum,
quanty aureum, moneta in entitate aurea ees ffectior argentea, ut naturaliter ees ejus-
dem valoris, quod acciperet à lege regia, ap tra dignitati Dpti.

48 Oppes 2: si Dpti merity crescerent ex dignitate meritorie crescerent ex intrinseca, id dicunt
aug dignitatem, id hoc ô Hugo. Dñ mini: p habitus Ubique è dignitas valorans è ejusdem
infinita in ri genere, id merity Dpti inte j ri genere infinity, id tamen in roe meritorie
Chari man: qa dignitas hel à Uno p essentia, et ab ejus operationibus id p exercitiorum, et mo-
ralis unione, q mus hendi inferior ô. Merita finita oriuntur ex ordine ad axiometria
ex finita pra dignitate, qa in capacia talis denominationis finita, quae à tali dignitate
finita dimanare pt, ñ id mereta ffina, quod tra valorans è in ri genere ffina,
qa talis denominatio in incapacia ex pluribus titulis. Unde infer p mariclaritate, aut Dpti ñ ee ejusdem abiste dignitate infinite dignae, et valoratae, id ñ ejusdem
infinite valoratae in roe meriti, seu ee ejusdem infinite meritoriae, qa in hoc ordine
meritorio ñ hanc aequo excedamus, si esset dignitas aut Dei ñ infinita abiste in
plus ñ ñ in meritorii, qa Deus incapax è meriti, unde ñ ñ aut mag valorari in roe meriti, quod aut Dpti Dei.

20 Instas: Dpti plus mereri potuit, quod Deus homine fuit ex id
merita Dpti in unione infinita in roe meriti, merent omnem infinity, id hoc Deus
facere nequit, qa ñ ô pole: quod Chari con, et dicunt max ybaoris merent omnem infinitate
infinity sdo, charitate no mg, et extra dicta mini, no cog. Dicimus quod merita Dpti
ñ ee valoris, ut qualibet premio p collectione finity poto in esse pillud aequa-

ri valor illorum, imo semper alio, et alio poto finito premio premio poli esset non
digna talis merita, cum a Deus semper hoc, et aliud, et aliud premium finitum ofere
re poset, ideo q. Christus mereri pt. Deus pt offerre, non dando charitatem infinitam, q. e
possibile, non vero. Ne; sed evincitur infinitam mo quo et mereri pt a Christo, et poni
a parte rei. Et ratio hujus solidior e, qa sicut vis gaudiorum divinae essentiae non a tuo so mere
tienda, sed a perfectione ipsius; ita et vis meritoria Christi opus non a premio tanqu
tuo, sed a dignitate ipsa pro valoratur e metienda. Unde sicut virtus essentiae, paucu
va q formice e a se, et in se vis infinita, ita vis meritoria operis Christi ad q cuq
e minimum premium e infinita supplet a dignitate infinita pro, qa e infinite mereri
premium finitum, ita ut neq. istud, neq. aliud cadere posit sub merito dignitas.

24 Oppos. Licet non praestitas offensa sumatur ex dignitate pro offensa, non ex infinita
Dei offensa non gravitat offensa supplet infinitas q quamvis dignitas meritum Christi ad aliquo arctat, q.
tenet jesuitica schola stra Thomistica, nam ea Divina dignitas pro offensa so ut q gra
vitat ut purus textus exprimit, vel ut obiter, atq. adeo media sui ignoscit, et cum hac infinita
nita, et post ee magis, et minus intensa o de Dei offensa bonitate, o de peccati gravitate,
aut turpitudine, non pt illa dignitas, ut ignota simpliciter infinite offensae gravitate dimi
nuta a pro potentia obsequium, valorat, et dignitat non ut obiter, o textus exprimit;
sed ut principium mereri obsequi in ee meritorii; ita ut q si obsequium potens sua dignis
te ignoraret, esset obsequium dignitatem, adeoq. pt. non redundere totum valorem, et dignita
te in actu, et omnia sed habet capacitatem, ut par in gra habitualis.

25 Opp. 1. Eximitur mereri gra sanctae exacta, quia justus fit magis sanctus, et
dignus non redundet esse non magis meritorie: q. neq. ita. Dns sub lite e esse. Affirmat
cum Doctore, et aliis negat dicentibus non merita fieri digna magnum ex gra intentiori
meritorie; ita ut si Deus justus ut 4. ponat aut salutare q mereat 4. gra
gra totum reliquum aequum habet, et sequentia tantum gloria. Unde non tenet gratia,
qa fuit e ante, et illi cum Dd. Munier, Aldrete, Vasquez negantes hoc quo meremur
dignum amore ex intensioni gra non fiant magis meritoria extensive, sive ad ma
jus premium, adeo magis meritoria ejusdem boni est intensive, non ant, et ag
dicere volunt, pt. q. melius justi patientes aut aegri aliquis aegri o gra, et
gloria premium mereant cum hoc in diversitate, q. magis justus magis idigne mereat
de premio, quo minus justus Christi a dignitas infinita ut potest pro infinite altio
ris ordinis pt. adignitare magis intensive, et extensive ad ulteriora premia,
qa non e unde limites, aut limitat invenitur quae a Deo, et Dei pacto licet tamen

quante premium bonis operibus.

24 Ex dictis infertur cum Doctore, et aliis Pp. q. liber Christi meritum fuit magnum
dignum ut premio poli tq pure, quo non pure exacto, velut non so ora, gloria, et
donis aliis nobis collatis, sed q unione hypostatica, quae non estimatur moralis hoc quo
nam infinitum zoe tri infinit, quo apere. Et talis merita non fuit non aut digna ut
premio. Ratio e, qa non inducunt in Deo obligatio dandi ee premium, cum ut aperit ait
Theologia, pauci exceptis ad inducendam in Deo obligatio, quae requiritur ad dignitatem
non aut requiritur ventio, pactum, aut saltem expressa Dei ordinatio, qua velit acceptare
non tale, o tale premium, cum Deus ut potest supremus Dnus suum ab ordinatione
sua non teneat ure meritum acceptare ad q cum premium, imo multis titulis citra
premium potest exigere ora opa a suis subditis ideo Christi merita non fuerunt mani
festo digna ut premio, sed illorum so, de qua placuit aut illa ventio, aut traditio, unde
non debet non premium valoris cum hoc tota.

25 Infertur principium quo valoratur merito Christi et Ubi praetiosa hypostatica unio hunc
nitet. 1. principium q. meritum pro eo toto Christi ut Deus, et homo qua merito, et ra
tione dit et effici, et adeo nitatur effici hoc pro, et specialiter ab hunitate, quo licet se vi
talis exercet pro suo alio, q non meritum dignitatem vo habet a dignitate Ubi infinita, quae
de filio hoc ad dignitandam operationem hunitatis, et so pertinet adornatur di pt vitalis
illas efficere. 2. principium q. mereri, et satisfacere ee Christi so ut hoc cum non Deus, sed ut
mereendi capax; ideo gaudemur principium e hunitas efficere licet operationem meritoriam,
et satisfactoriam facta Deo subdita, dit mereri, et satisfacere ut quod; qa quovis
ad hoc requiritur dignitatem albo dignitatem tm non e abrate satisfacere, nec mereri Christi
meritum Christi Dni a 1. deceptionis instantia so interruptione usq. ad mortem, non vo
post mortem sed qa a 1. instantia nostri status assumpsit, nec e cum non diminuatur
aut meritorium p toto vitae Christi qa et advocatus p nobis orat in Celis, non tm mereat
p illa oratione, sed so p ea petit, ut applicent sua merita, ut ex illis nobis de
lato nova descendant. Sect. 2. an merita Christi Dni fuerint in genere solutorio, et

Sectio 2. an merita Christi Dni fuerint in genere solutorio, et stricte meritorio.

26 Celebre de merito solutorio quaestio cum de meritis Christi ex primus genere tractari non desiverit, ut et Bventius, et alioqui tractatum difficilem solvere
merito, et non valuerit. Solemnior q. mereri dividitur e in merito remunerandi, et solutorio, quae exceptis a suo Mno Dd. Daza celebre fecit inventum Pelcan Ant.

de Nuon illustris meriti solutorii gratuitatis, cui adhaerere DD. RR. aliis refragantibus aequo doctis. Meritum q. remunerandi, ô remuneratoribus adhibitum ei q. movet ad collationem praemii, qa ipsum meritum ē solutivum vō ē, q. movet ad collationem praemii, ut ipsum meritum sit, seu in spe q. erit, sed qa voluntas ipsius bene imbuta, ab initio proposito multorum indutum q. discipulis. Ly enim meritum remunerandi caet praemium p mō caē efficientis, qa movet, ut abiete existens, seu qa abiete existit, deinde ē mta prius, quam praemium solutivum vō caet p mō caē finalis, movet enim n qa existit, sed ut abiete existat. Illud movet mta vicia virtutum de nii abiete existit; solutivum vō vicia mta additionata de eo q. existit, ut poenat additio praemii. Rursus in merito remunerando spes praemii vocatur ex parte merentis, et solutio ex parte praemiantis, qa praemio meritum solvit. Extra vō in solutivo spes ē ex parte praemiantis, spectat enim meritum ex praemio, et solutio ex parte merentis, iste enim suo merito solvit, et poenat praemium anticipato collatum; unde similat stratum, in quo vendens merces anticipat, ut pretium emptor detrahit, et remunerandum similat stratum, in quo vendens merces dat, qa emptor dat pretium.

24 Praenotato h. cum cor. Theologum: Nutrum multa meruisse, quae tempora praecesserunt ad merita suavi meruit B. Maria immunitas a culpa, maternitas, et alia privilegia. Si Noe, Patriarchis, et proibus, q. fuerunt ante Christi adventum tra aulia, et gratias, quas huerunt n so post, sed q. ante lapsum Adam aliquas, et situs angelis tg bonis, qui malis bona qa donari si a Deo; te enim Christum Angelorum n fuerit reparationis, fuit tn praesumptuosus; unde qq. vi amore, et fidelitate Dei pertinerunt ad huerunt ex Christi meritis; te Vasquez Card. Belugo, Bernal et alii, q. meritum respuunt solutorium id negent de gratiis datis Noe, et Angelis ante lapsum.

25 Difficultas a ē in quo meriti genere meruerit Christus Dnus haec ipsa quae meruit. Non meruisse nisi p meritum remunerandum tenent oēs detractatores meriti solutorii PP. Marc. Ripal. Ovied. Alexer. et alii RR. Meruisse a n p meritum, sed solutorium affirant Patronia et meriti solutorii; ita insinuantibus Epio, et Vasq. PP. Valentia, Coninck, Lorinus in psalm 44, et alii, cum qq. mta clo: Christum Caput omnium Ang.m et hoc p merita sua solutoria vere, et propriae meruit gratias, privilegia, et dona cia aliis q. tempore praeconcesserunt quantum mera.

Sed quoniam difficultas pnctum, et principium n ē de eo, q. h. Christus meruerit, sed q. oē, et p prie mereri potuerit p meritum q. solutivum vocat, hoc praeque a nobis plgdum venit, et sic pri. l. meritum solutivum ē vē, et p prio merum, sed sicta ē n ē eius Christo denegandum q. Mij admittunt ad meriti; Mar a, in qua ē tota difficultas, muspti pri. exposito.

26 Sit ly, et a priori; meritum theologicum ē obsequium Deo praestitum movens ipsum voluntatem ad collationem praemii supernaturalis; atq. totum h. venit merito solutivo: q. Pri. minimum q. dicit solutivum ē obsequium, q. additionate praemium movere pt. Dei voluntatem ad anticipatum collationem alicujus meriti supernaturalis: q. Pri. ant. p. lucente in Deo ricamta de aliq. obsequio, ubi postando sub additione alicujus doni supernaturalis pt. Deum velle offerre anticipato donum istud ex gratia, et intuitu talis obsequii, seu p. illud; atq. h. in cu vē movetur obsequium illud ad collationem talis doni, et caet, ut pat. mexi, q. dicit solutivum q. Pri. contra dicta de offendo tali dono caet vē, et p prie praemiantem; sed non remuneratorium: q. solutivum Pri. man: contra donum offendi n oto gratis, sed p. obsequium ô intuitu illius ē vē, et p prie praemiantem, sed talis caet illa dicta voluntas: q.

27 Sit 2m a 2oe exact. Valentia: tao evalis meritum p. tota et adgte venit merito solutivo: q. Pri. am. ex definitione ab eibus traditam meri. theologici in genere vocis, si aliqd ex 2oe evali meri theologici definiret merito solutivo caet praedea meri ad praemium, et motio p mō caē efficientis; atq. p. ab his traditum ab eibus definitio, ut pat, et salvat evalis tao meriti q. max ē certa, pri. mixgad tg. pte: ve praedea meritorum Christi ad prae. collatas aeqpu. B. Valvat tao propria merita in ipsis: deinde cum caritate qui efficienti ad praemium praedestinatum p voluntatem meritum tao aequa ac cum caritate qui efficienti ad praemium praesentem, ô pretium: q. et cum praedea praemii, et motione meri p mō caē finalis. Eteni vi tota tao evalis meri inter cum dicitur differ in praedendo, et mō tandi sulcat in ordine meri remunerandi, cum merito solutivo negandum ē spes propria meri theologici, cum tao evalis generaliter ei veniat praecindens ab specificis differ. Sat enim q. ē vivens sentiens ē tale aliquid in tra obsequium q. Deo praestitum ē debebit merum ô remunerandum, ô solutivum.

31 Sit 3m ab subversione strarum int. pole ē vi, et p prium merum cuius virtutem ofac praemium tempore praexistens ad exteg talis meri; sed merum h. negat ē. remunerandum: q. debet ē ctum. Mar ab eibus admittit q. n negant Christum vere, et p prie meruisse dona cia, quae virtutem patris ejus antiquis Patriarchis, et B.m B. Mariae collata fuere. Sed mirum q. ē difficultas, quae sic pri. merum remunerandum ē n. caet praemium, qa ipsum merum ē p mō vim caē efficientis, ut togat Stra. certum reductio ad

q. solutivum ante G

cag efficiens, in gney meny facit digno pmio, et p hoc ad pmiy disponit; arg meny, cujus intentio ofac pmiy tempore pestens negt caare pmiy p my caa efficientis, seu ga ipsy meny ē ofl. Mar ē eiy Pla mix: meny reipsa physce in existens negt aii facere digny pmio, seu disponere ad pmiy ofl. Ctra pbqugf. ē evidens, ga psa negt aii reddi digna, aut reā disponi p aliqd in existens ē g Dtra ibidē subsunq entis: Id a q. ē caa p my efficientis nullo mo pt ēe posterius tempore eo cujus ē caa. Quod ī innuit Aug. lib V de moribus Eccla cap 23. vita eterna ē toty pmiy, cujus posteriora gaudemus, nec pmiy precedere meny, et prius hoi dari, qug dignus sit ofl.

32 Recent adversarii: nihil obstare, q. mera poti posteriora sint pmio tpore ad hoc ut sint mera remunerandae, hoc enim in caas physce pmiy, sd intentic alii ad q. in regnic, q. tempore pestat ad pmiy, sd sufficit, ofl. abrote extat in provisione pmiantis. Videns q. Deus meny abrote futy in instanti C pt ex illo moveri ad ofendy pmiy in instanti A, g si p hoc instanti A nīv exercite poty meny Dni: unde ex abrota provisione merentis Dni tempore mortalis vitae sue ponendo, potuit Deus anticipato oferre pmia Martyri, et PP. Eta. Specciosa responsio. Si ā no pent ulterior adversarii quo mo poic ēe vy, qd meny in instanti C caat pmiy, q in instanti A ga ipsy meny ē, cy in instanti pmii in dy ī moryt. Recent, ga in instanti A ig ē meny in decora, et in abrota Dei provisione, et hoc ē toty adversary futy.

33 Impugna 1°: Ie meny remunerandy in caas physce pmiy, sd intentic alii, ī caas illud p my caa efficientis, et finalis caas, mug, ga ipsy meny ē, in a ut ipsy meny ī; arg ad hoc in sufficit, q. ī in provisione pmianti, sd requir q. exercite, et physce ante pmiy existat: ofl. Pla mix: q. ē caa p my efficientis, nullo mo pt ēe tempore posterius eo, cujus ē caa teste Dtra: ofl. in sufficiēs Dtra in intentione ī abrote quantis ppt finy, ī negt movet, neq caat mia, ga ipse finis ē, sd ut ī. ofl. Ie meny remunerandy Dni meny in dy exercite poty ergo in instanti C p reddit hoc digny pmio in instanti A. ofl. Deus videns hoc merentis in instanti C in videt adhuc digny pmio in instanti A; ofl. ofens pmiy in instanti A in ferat illud, ga ille hod tali pmio non ī dignus p instanti A, ofl.

34 Sicdy, et acep impugna responsio: Ie Deus abrote videat culpa, cras ling Pri negt ille hodie poeng influere, ga culpa ē, vel ga Pri reus, ig ē ga adhuc in ē reus, sd tanty erit: ofl. Ctra corcy ē, ga negt culpa crastina Pri, neq Pri abrota provisio vetuit, ut reddat Pri hodie ig reus, et pena ig dignus. Urgeo

q. cor. Ie Deus arrogag seipsa in culpa, videat culpa, et prius decernere poeng inpt in hodie poeng influere hodie, antequ in culpa, ga culpa ē ofl. Ie videat Deus meny Dey, Ie Deus in cotem meny sena distinctum a sensu mdia unae mera abrota praeviae decernat oferig, nyqug in, negt in alia providengt pt decernere dare gloriy vera Pri, ga dignus ē, antequ dignus sit ofl. neq. anticipare Pri, ga dignus ē, antequ ī dignus, sd sd in spe g ozio, ut ut ofl. ex mera voluntate.

35 Sic ly ab explo militis, qui Rex vinciat victoriam gratiae ab reparandas, ut equy, et arma hueria sunt hoc anticipare, et reponere in ea victoriam. Modo vice collae armary ēet tunc pmiy victoriae reponere; sd in ēet pmiy meri remunerandi: ofl. solutorii. Pri mar, in pa pt ī difficilis ī. collae doni in eio gratuita, et lib ē alis, sd facta a superiore ppt aliq obnoxy, aut ofus intuitu ē pmiy; arg sic fieret tunc illa armary collae: ofl. ēet pmiy. Pri anticipare armary negt tollere eary collationi nor pmii, aut victoriae reponere noe meri: ofl. Pri ant: talis anticipatio in tollit, q victoria ī obnoxy Supiori pitiy, mutentur, nec collae armary, ī collae doni pera ī elegione ppt subditi militis obnoxy, sd in his sunt ī ac meri, et obnoxy ofl. Ode q. ī tractu emptionis, et conditionis, pqua expletae meny, et Kmyrae Pri tollit ī ad locum impti eny est pio mingio. Contra pro, aut debito pecuniary in tollit zop pitii ppt mercae ofl. neq. in merita.

36 Eo pacto non potuit vobis mere nunc facile potestis trahendo ī via ad Dni mera. Meny voluntary ē ve, et ppne meny, ga ē obnoxy Deo pitiy moys ad Tas, sd vita q. Dni mera facienti obnoxia Deo pitia moventia ad collae p donary eiy, quae alias anticipantur collata ī, q temere Dny pceveniunt: ofl. Pri mix: antequ existerent in potestatem movere ad talis donary collae, ga existerent, sd p my caa efficientis, ga ofl. e tempore posterius eorum Dni pt vi caa p ē mix: deinde ad vie, cuandy in sufficiēs provisio abrota, ut Phrasus ofl.

37 Tandy ne animia, et Mozonda, et Ilderaria ita hanc mea exterminia a scholis ablament, audite scholae principes illo facentia, sic Dni Pe ita disp to vocat ī Phu tang qng Dinpioi meruia, gai vlocado, ī ig dazy oraz Dni Dang Pe pax dispo Dni Phu qui mero pacis sue optime prolatis p qua antiquius Dni collae, et paulo post Phu fuit coa electionis eary, q a mera politicis in spe quae coepuerat ī Deny Lavius explic q ig de mann de hoc genere meri impendi ī Atti, dy dicunt Dny meruisse PP antiquius. Observa in, q. Ie oēr meri solutori acceptorem, Dto tribuant meny voluntary; et hoc pole dicant in nobis in alia pendea, nīn in Bremi qd nos ad multiplicar,

qa certy è apd eos nullly dony nobis à Deo anticipato collaty et pmity merity, pure crity, sed eio liralitr nobis à Deo infundi. Non xto à xoe due dignitis, et stus alia à nro mere derens, et sveniens ipsi tanqug capiti, et fratri donity, et q̃ rity oij.

Sectio 4 solvit opposita.

38 Oppid 1.m merity solutivy redolet semipelagianismy ex Massiliensibus: q.d. Pri ans: istorum error fuit, q. Deus pmabat mera adtionata, et punichat q̃ adtionata demerita, idcoq. ex illis adtionate pivis movere Deum ad pdestinandum, et reprobandum; atq. merity solutivy movet ut adtionate extens, seu pivis q.d. No ans, et importung, à qua pg dia vindicatur è merity solutivy, q. longe distat ab illorum errorib. Sus q.d. illorum error fuit, Deum movere ad ofenda pmia supnalia ex meritis adtionate pivis, factis solis nro oribus. Hic fuit, Deum ita movere ex illis, ut ti manerent in stu pure adtionata, et nunqug ent a brote fura sufficerent tm, ut Deus alios pdestinaret, reprobaret alios. Nos à determinis stus et so dimus q. opa antequg a brote fura pvident poe allicere, seu movere Deum ad oferendum pmium supnale, sub cujus adtione pvidit Deus, merity fore pmerendum n qdg in stu adtionato manentity, sed a brote postea exhibity puri facta adtione, sub qua fura pvidebant. Hinc ad dicty: Sta mi satis est merity sentia pt Deus directus à scientia mia pdestinate pmitentity ante a brotum peccati pivisionis: sic allicere ad gloriam, et acceptare ante mera, et demerita a brote pivisa, quidem gloriam, et instigat pena ppt illa manentia in stu a broto.

39 Oppes 2.m q.d. solo movet ut cau finalis, et ut ipsity, n addoni alicujus collaqo n movet, ut pmity merity: q.d. Ans pri ex illis Paul obis ad Ephes 1.m electi nos in pis ante mundi constitutionem, ut essemus sancti; Sed PP. et Concilia sancty sta horatica interpretantur q.d. n qa eramus sancti pt electio n fit ex mis meritis; atq. n illa eet nulla, sed n ex merity atq. Pri Xti. Sed PP. legitime scludit hic syllus: q.d.q.d. dat, ut mera nra sint, dat eio gratuito, et liberalitr, et n ex meritis nris; sed dta electio, et Pri qua audiens. dant, ut mera nra sint, q.d. dant eio gratuito, liberalitr, et n ex nris meritis; atq. ad mus mera solutiva n scludit, et syllsa maior, q.d. Dicqo ans n movet ut ppmity merity remunerandum, sed, ut ppmity merity solutivy, subdiqa, si sic movet ut cau finalis, sed, ut solvens dony anticipato collaty, no ans, et cog. Ad merity solutivy n sufficit movere sic ut cau finalis; sed requirit ultrius, q. media sui placita, nymy expirice et anticipet dony; alias dandy postea tqgug pmity remunerationis; et q̃ ut dat-

tale dony, qa solvet p merity posteriis, seu spensabit.

40 Ad SS. PP. testimonia, et syllly rilligentia sciendum in à Dei lege, et ordinea certy è, ding electionem et Pri qua aulia dari nobis eio liralitr, et n in pmity, sta illud Paul ad Rom. 11.m si à gra, sq n ex opibus, pg xti. Stus, et PP. aliter exhibit de merity primity gratuity. Deinde ordinata nra supnalia ordinavit de facto Deus ad pmity subsequentis gra, et gloria. Vnde ti in alia Dei pvidea n tenerent, in hin, quia in nobis n è merity solutivy ex Dei ordinatione; sicq ppt eandem rem de facto scludit syllus ille, q in alia Dei lege n scluderet, qa de facto q̃dq nobis dat, ut mera nra sint, dat eio gratuito, et liberalitr.

41 Oppid 2.o si mera Dei fuerint in gere solutorio, q̃ de facto ent mera nra, sed h non à ffly: q.d. Pri mag. Deus de facto adtionate pvidens mity merity sub adtione aulioty, dat nobis aulia ex vitede mri meri; deinde nos ponimus merity, et cujus fine ofeaunt aulia ant. Obiune vici dari de facto hac pia, à dari de facto motivo in au 2.o meri solutivi, et st tota ejus essea: q.d. 2.o mg, et ad mus cu, no aliud ans ppt q̃ dta, qa n sufficit quaecug motio pmity cau finalis, sed illa, vi cujus obtacity, tanqug solvo subsequenda allicit, et movet supior ad anticipandum dony loco pmii remunerationis alias oferendi, q. n repit in meritis nris sed aliorum, imo illa vult remunerari p qng, et gloriq subsequentes.

42 Oppid 4.o q. dat in pmity ppt merity dat ex aliq. obligatione dandi, sed qua qua data si anticipato ante merity sed data si à Deo si obligatione dandi; q.d. Pri mag. aliis daret eio gratis, et pure liralitr, adeoq. n in pmity q.d. Chrsty pbat, nec sty merui sive merito remunerando illa qtas. Dicqo mg: q.d. dat ppt merity remunerandum, sed solutivy, no mg, et ocsa mri in su motive explicando, nat cca. Ad pbatqo dicqo ans, qxatis, et liralitr subtrive, sed, liralitr obtrive, no ans, et cog. Stag. duplex liralitas, et gratuitas: alia subtriva, seu ex parte subti, et sti collato dono ab q̃ullo debito, et obligatione ofendi ex parte dantis; alia obtiva, seu ex parte obti, qua nulla sciti obligatqo, aut onus inducat in ey, cui aliqd ofert Deus ipse ofens anticipato dony in pmity mri solvi; illud ofert subtrive liralitr, qa abrq. ullo debito ofert, n in ofert liralitr obtrive, sed obtrive ex parte intrinseca voluntatis obtrentis, qua vult solvi, et spensari à merentis dony anticipato solvendi. Unde hac mag. Dei liralitas inducit in merentis aliqug obligatqo solvendi, sed id à electione hois ad gloriq ante mera a brote pivisa.

43 Oppes 3.m q.d. Deus pt pmiare mdigny, nat salto n digny, sed ppter

primare, antequ merij eet, adeq. antequ hoc dignus eat premio. Unde et ex
dictis habes, quorij merita prudenti adiudicare possa, vi Deus primaret unij so-
luterie, eam illij, nulla eat, potius unius, quij alius ad primij, nisij et ambo
rij merita eodem mo adiudicare intentionis existunt, et nullus adhuc rejpsa abiste
merej, ad hoc so abstrahendij. Ergo prius dixerat an Deus merita Xti Xi. ipse
et primans in patriarchis indignos primaverit, so dignos, nisij nec tunc existebat
merita Xti. Ideo est absurdij eet Deij primare in dignij, qa digna sint, et est absurdij
multi adversarij, ut plurimus, absurdum in primare in dignij, ut dignus sit,
sive in spe, et per obiecta fiat dignus, et in hoc sui dantes sq allegat.

44 Ad uxeq, nabir ceq pro. Dicia et nullius ex illis horibus merita rejpsa
extant, et dat illa sciea adiudicandi illorij merita in illius rejpsa abiste existen-
tij, et voluerit primij anticipatij in alijs merita Deus eij moveret ad pri-
mandum unij potius, quij alij directus ex sciea adiudicata meritorij unius,
ut si abiste extea merorij unius, et in alijs. Quod, ut bene collij, tenet hac ratio
pro merij solutionij in movet, nisij ut adiudicare primij, vera est, si vis, et in si sed dignij
vi sciea adiudicata de extea merij ad dicendij efferendij primij anticipatij. Hisa tri
et, vi pillij significet, merij adiudicatio primij, nuqua in abiste fuij movere Deij
ad efferendij primij anticipatij. Deus eij movet ad anticipandij primij, ut si
abiste extea merij adiudicare possij, sic ipsa pondeo hac merita, si anticipo
primij; volo et anticipare primij, ut sint merita.

45 Oppes ultimo pippij merij nest cadere sub merij, ut et hoc Sancij plogij,
sed hic eat finij, vi pole eet merij solutionij, et Deus vera et de merio remunerando, et ij mihi et
videa in puxis eius in repiat aliud abiste in mi, tenet in h pudet plogij, et instingit
de merio solutionij pro in senta multa ay ij Exo. Gianaij, Laxino, Valentia, Illunies, et ali-
ij potius Xtus merexi unicij hipsorij per opa subsequentia in gere solutionis, et unio
hac fuisset tunc pippij merij. Nec dicant ad rationi, Deij in nullo gere deprecati
pot anticipare pana et delicta in ay existentes, et enij longa est disparitas et merito,
qa hoc movet, ut si seu in spe et esset Deus amoveri in pt ad pena infligendij, ut
stabilicij, et hoc in pt Deus intendere, pt a intendere, ut si merij.

46 Deberent sub fine, et sint divisis merita modicij, et sequij in et in extra
ire nuxia excludentia, qa Dis obiecij, et adigna unius primij pt et eorij in alij
ira silij desinendij de mora remunerando, et solutionis. Unde ut bene dicat Aiendij
alij, mora ex remunerabilibus Xti et primij subsequens potuerunt et solutio-

nia in alijs anticipati. Ergo ingenue judico, sentij ay de merio solutionis pri
mij, et ay bacq praxim Dni qua sequij asserit ea valde utile, et expeditij ad
plures alias solvendas questiones, et ad arriandij Xto se difficulte maxime merita
extenniqa. Sect. an Xtus Dn meruerit et lixij ad aus in so mogles, et eqla?

Sectio quinta

An Xtus Dnus meruerit per libertatem ad actus non solum inequales, sed etiam aequales?

47 Vidimus qntij meruerit Xtus, et qico gere merituruni sub fij videamus,
qua lixe meruerit. Ergo hoc et vix meritis dicta difficultas, quij ego paucis pro
exactitate tractant; alij tot sepulto frequenter omittunt. Ego et vos solide prosequendo
videtur eg tanquij unij ex principiis fatis tractatis difficultes sic gremij et statuo,
sta fide alij sequitur Ovidij, et Suarij, Xtij in fuit ita lixij, ut cessare poet ab eius
du honesto, et ij se meritorio. Apud aliquos, qa sugnat pusa omio lixa. Dqa ex
admitat hac polis, mo quo ipsa eet aequalenta suis exercitij lixtatis eet q
aus honestus, et ij quo aus Xti honestus et meritorius, talis deberet ee illa pu-
ra omio. 3o qa cessare ab oi, prius du honesto in vide et satis decens, imo fortexe
phensilis usus donii lixtatis, et aliqntulij etiam, et cessare ij notia tot bene-
ficiorij acceptorij a Patre.

48 Statuo 2o sta aliqs RR sequitur Petldzerin ee vos de Xto Dnij sta
lixij fuisse, ut poet ellicere in infinitum aus suxij, et deinsij magles in esta-
va perfectione, et honestate, qa spinza ellectionis Xti fuerit ty infinito specierij qa neq.
maxa, neq. minima poet in infinij designari, ty infinito ridicij, in gloris specie, nisij neq.
maxij, neq. minimij honestatis in infinij poet designari. Sqa si neq. qna, neq. hatus aus
infiti intenti admittunt in Xto, qne admittenda et tatas ad aus sui, quo zeta potuitnere
et ellicere, sqne mensura lixtis in et perpetranda ad mitex qne, et habitus? Dqa difficile
credibile et, q. poet Xtus ellicere aus minus, et minus in infinij perfectos, ty qa oit sugna-
re ex mo, et altera, qa debuit operari, ut ex exemplar; ty qa in video, qua ree dicat po-
tis diminutio perfectionis in infinij, ij nario veniendij et ad aliqua detratij ex, a que ju-
piat perfectio, et intensio.

49 Statuo 3o q. maxe observandij: Xtus Dnij in fuisse lixij ad aus disparis
obiecti, et honestatis fa moralis, ut ajunt, suis ad aus in morali estimatione perfectos,
et vi placendij, et merendij magles, et pao et, qa in operando urebat Xtus semper dignice
simplicij infinij, et quegcq. ipsius aop infinite adignifante, qntij excepitati pt in linea

placendi obsequio, et mexitorie: hæc à dignitas supplebat abunde defectum, quæ
q. entaua perfectior, et misericors aut, p quas pt aliunde in nobis inaxere meritum.
Hæc ees Scotistarum aut in d. linea exant agles æque mexitorie, et placentes Deo;
atq adeo Dtus fuit necessarius ad aut agtis honestatis in vi placendi, et mexendi, et
æque Deo placeret vivere quam misereri, sive remisse, qa vis mexendi est adeo in
ribus actibus.

30 His p minuti tractanda venit pulcra, et celebris controversia, an sit
ad mexendy sufficat liberas ad aut agles ejusdem, ó alterius varia ex vaga necessitate ad
alterutrum, ó negrat ad inagles, ó diversis; ea pende resolvendus è, an Dtus Deus
perfecte lix fuerit ad mexendy p liberp ad aut. agles ó n pliorp ad inagles. Domi-
nicus Venta ex Card Deluge, Alexet, Sluzz, Bannal, et Stuyn varii P. Dtus nullis
neq necessitere ad mexy liberp ad aut agles; unde nec ex admittit in Dto. Affirmant
in favorem satis D. Chouin, Vazquez, Valentia, Fluvius, Arard, et alii DD ejusdem
provincie. RR ex his q.

31 Sit ma clo: Optus Deus fuit perfecte lix ad mexendy p liberp ad aut
agles ex vaga necessitate ad alterutrum. Clo pharda è P. certus. Deinde thesis ad Dpty. Pari
ipsi P. certitudo clo. Ad mexendy sufficit liberas ad aut agles ex vaga necessitate ad alterutrum; ad vi n
sufficit n è de negarida Dtis: q. Cota difficultas è in maxi, qua sic pbo à priori; q omne necessa-
tus ad hunc aut honestum agles elligeret unum ex duobus, elligeret lix à necessitate ex hones-
ty supnat Deo placentis p ejus omnipot: q. Int ant: q similiter elligeret inf aut phys-
ce tanty bonos, elligeret ex lixte pure physice q et elligens inf aut max bonos, elli-
geret ex lixte morali.

32 Pari P. p sylly à parte, que è adversariorum tuitura Deus in electione
vnorum aut è vel dignus laude morali; ad so hec liberp ad aut agles: q. Nihil liberas sufficit
ad laudabilitate moralis: q. et ad mexy in nobis, qa se exp defectu superioris non ratio meri-
dinis actus. Cri ad principalis vi diversis in varias responsiones ad rationes, ad ri-
gny in se diversis desolabiles. Judicamus q. illos, qui p necessitatem moralem, et me-
quamque tantisper. Recent P. n nullis, nec, simultanee Oviedo, ngdo mg sylly, dicentes
aut Dei liberp n è max laudabiles, ad so physice sunt laudat, et magnifat Deus ppt sapiens,
et Bipeq. Sed obra: Deus in electione vnorum aut liberp n è so dignus è laude magnifica,
et honoranda, ut è ppt sapiens, et Bipeq, ad q dignus è laude gratitudinis moralis ppt
honesty sue liberatis exercitij in se tam sancty, et qua non fo beneficij, qa omnes negat q
illos aut lixe Dei exercere, et sua liberalitate, et misericordia, et dignus fuit laude,

et praxy aoe à nobis p starida; atq mbrilixo aut exercitio hec so liberp ad aut agles: q. 33
33 Recent P. alii: ostendo toty sylly, et nando illaes, dicentes sufficere illas tas
ad moralis laudabilitate q in nobis, ad n ad mexy. Obra vi exercitij liberatis honestij,
q. apd Dei supiorz reddit hos digny laude morali; negt n è mexy apd ipsy Dei,
justy obsequi estimatory, à cujus estimatione, et placca ratio formi retributio: imo et
pra laus Dei è magnus exercitus formiis q. Recent alii ex Suxiaq, et Bernal, ngo
toty sylly mt aut Dei liberp in bonitate, et laudabilitate morali. Sed obra à 3bus
absurdis, quæ sequuntur hy: q. Deus, q physice negt è minus bonus, aut melior, qua
è et è in max melior, si mexy inf aut inagles elligat superiorp in morali bonitate
et minus bonus, si inferiorp elligat. Dix q. Si elligat ay meliorp so exit dignus
laude morali penes excessy ethis; alipa aut minus boni. Rogo nunc: ó hic excessus
in bonitate morali unius aut dini, ré alterius minus boni è excessus intrinsecus,
ó finitus? Si intrinsecus ut pote aut Dei instar: atq ens omnis q est aut infinitus,
qa Dei est: q. n est excessus, nec magnitudo. Si finitus? q. p è infinite laudabilis,
qa ponit so excessy finiti. Supp. elligens minus bony ut pt, qa habet liberp ad
illy, ut supponit neq est laudabilis max in suo ens, nec laudabilis p parte Deus.
Quia ponens minus bony elligeret, omitteret meliorp, ipso nulla laus so Dei, ratio: q.
34 Recent alii ex Card Deluge ostendo q toty sylly, et negando subsumpto
ut mai meri ob alig rep: quæ sit lit aut dini sint in se fa agles in morali bonitate,
ó in inagles qd obra extra valde inaglia, ad que tiant. Ad obra: q. in ut quo liberat
ó in nobis ad aut fa agles in bonitate divinay tn intrinsecy, et circa divina obra, ut ex
variis circumstantiis accidere pt aut potest eo adeo tunc dignus laude morali, ut aut
Dei ob datq ab adversariis disparitate; ad hic etiam q quo stoti: q. Deus circa dp obty ipse
exteq huius mundi è Deus indifferens, et vaga necessitate ad velle, et nolle, ad sic circa
dp obty laudabilitate ellicit: q.

Ret P. Pacer disquirendo sylli mgi Deus è laudabilis ri suis actibus lau-
dabilitate requisita ad mexy, nec; laudabilitate altioris ordinis, ratio, et trahens ab alto
ut reponit morali laudabilitate aut dini ex altioris ordinis, qa dilibet aut è p dopp
formis le sulo moralitatis unde n è liberas ad mexy requisita; at vo laudabili-
tas ppria exe, et que ad mexy requisita stat in electione unius estimabilioris p
alio inagli. Atto data ex posito retrici in ghendy. Ita P. in Deo stutow liberatem
agles pt dari laudabilitas ó ordinis altioris, quo ex defectu superioris n sufficiat ad mexy q.
in nobis hentibus superiorp dari potest laudabilitas ó ordinis, quæ mexy. Ita P.

Deus eligens me aut aliquem, et ponens unum aut, quam in altiori ordine laudabilitatis ea
dem ratio se habet ad moralitatem, propterea omittitur aut eligit, quia est ejusdem ordinis altioris, et est
quia propter ipsam se habet; atque ita est laudabilis laudabilitate ordinis altioris: quia est in me cum
ea laudabilitate ordinis inferioris: quia addatur alia disparitas ex parte Antecedentis, cui adhaeret
Licet speculative Habeat mens: et Deus laudabilis maxime in suis actibus, quos obtor
quitur, quia magis, quilibet autem Dei libertas libertate sui electus est melior se ipso, si maxime hoc
sic enim faciens est chimaera, unum aut lix, et faciens maxime. Sed heu quam difficile que
nit in regionibus chimae. Ita igitur dicimus quod aut moralitate faciens est melior se ipso, si maxime
tiexet, quia est quod chimera sic faciens, sicut libertas faciens, et maxime faciens. Sunt viae auctho
ad regionem chimae, aliis ad habitulum miseriae dicae libertatis, sequuntur, tamquam in eo est
abundantia disparitatis, quae non invenimus, sed nunc non intramus, miseriae libertatis,
quia stat in dyrothie aut ex dina area, et ex defectibilitate, sed non agimus de laudabili
te, quae bene possumus pulsare.

Ret. idem Dr. sequitur. P. Herzera: Deus quia est laudabilis in suis
actibus, qualis aut dini libri supponitur ad electionem sinteio eglis, aut in quo hic,
et nunc eligit id a Deo est exercitio melior dina ex electio hat vaga, et ex melioran
di, et vitiandi, quia eo ipso, quod eligat a Deo est summum beneplacito dino, quod est ex
rula laudabilitatis. Inquiens a disparitas. Ita; atque aut mens, quia hic, et nunc ponit et ex
ercitio melior, quia quamvis omnium, et ambo supponitur virtuale: quia Pri. mia
a parte eadem: aut dinus, quia eligit et exercitio melior, quia ponit, et aut, quia omittit non est la
udabilis, quia non ponit, aut non est; atque mens aut, quia eligit, ponit, et quia omittit, non ponit, et non est
quia ponit et exercitio melior. Ita Ri. libras Dei non aut eglis est libras ad meliorandum
dum exercitio aut supponitur eglis. Cum vaga nesciat ad meliorandum alternatum: sed
per vos cum non vaga nesciat ad meliorandum alternatum stat laudabilitas in meliorando:
quia et in nobis cum vaga nesciat ad ponendum alternatum stabit laudabilitas in ponendo.

Ret. in Pa. Jocosarius cum non nullis asertis; aut dinus libras est max laudabilis laudabilitate exalti, non vocaciti, quae regnit ad merum, et so invenit in suis actibus.
Brevis responsio nulla solutio. Ita Pri: in suis actibus invenit moralis laudabilitas ac
citis, quia vis electiva exalti ipse voluit suis instructa principiis stringentes, et
praecidens se detrahat ad habitum potius, quam ad alium; atque quia vis electiva exalti di
no voluit se detrahat stringentes, et praecidens ad suum aut libertatem, quia ipse est aut stringens
Deo, et libera vera voluntas huius mundi: quae quod laudabilitas moralis accitis jam Dei libra.
Ita Ri. laudabilitas moralis aut in genere est laudabilitas depend ab electione ponentis aut

imperabilis ipsum: quia laudabilitas moralis nisi est exalti, sive accidit est laudabilitas
ex libito, et electione imperabilis; atque libras ad aut eglis in Deo est quia nesciat ad
alternatum sutius, ut illi imperabilis quia laudabilitas nobilior sicut exalti: quia est in
nobis accitis, imperfectior: quia ad alias ex placitis impugnantibus sicut habet aut poti
Pri 3. immorando adversarios: nerita vaga placendi plenum, non illa opera
non potest esse ratio non placendi, dum unum, non alium eligere: quia neque nerita vaga placendi potest esse ratio non
placendi dum operor eligendo. Recent adversarii: quia sic operat, placet quia in operando: non vo
placet, quia eligit. Sed ita: quia sic placet, placet quia ex electione sua voluit talem opera quia
placet, quia eligit. Pri ans: per vos placet, quia operat habet; sed opera huius aut est exercita
electio huius aut per alia: quia Pri: ipsa filis libras ad ponendum hunc, non alium aut est filis li
tas ad eligendum positionem huius per alium positione; sed filis libras ad eligendum positionem
huius per alterum est filis libras ad ponendum aut laudabilis, et meritorium: quia.

Recent iterum quia illa libras non reputat max in sua libratione, atque adeo quia sic
operat max, et in existimatione prudentum reputat ratio operis, quia quomodum quia est opera
placet, quatenus ex ma libratio tunc non est max clara, sed unum, et ipse max; atque ita
non est ex unius ad alium, ac tantum valet unus aut, quam alius; quae in exercita non
existimatione pinde est unum, ac aliud. Sed ita Pri: le unus aut positus, tantum valeat, quam
alius positus; non in hic positus valet mos, quam alius omnium, et non positus: quia omnia
dda. Pri ans: aut, ex quo resultat laus, et dignitas valet mos, quam alius, ex quo
hac non resultat; sed ex nu omnio nulla resultat laus, et dignitas, bene ob ex poti
quia. Ita Ri. quia unus aut tantum valeat, quam alter, ut faciat, ne plus laudet in electione huius, quam alius, non tollit, quia abinde laudet, et placeat in electione huius: quia. Sed
quomodo hic est adversarius. Ecce pecunia in ex sola dicimus: quia quia eligit inter duos
aut eglis nihil merit, quia tantum valet unus, quam alius aut: quia quia eligens me
eglis, eligit minus intensum, nihil merit. Pri ean: quia eligit me eglis nihil me
rit per vos, quia tantum valet aut omnium, quam ille, quia eligit. Sed non vo tantum, sed mos
quia valet aut intensius ut ob quam ponit opera, quam valet, quam aut minus intensus, quia eligit
quia quia hunc ponit non so non merit, sed demerit.

Sed veniamus ad Dtm: o Dus Dnus so fuit lix ad aut eglis, o quam
eglis? Sic hy: quia non meruit, quia est hereticus; o ad merendum sufficit libras ad aut eglis.
Sic hy: quia Dus nihil meruit, o non meruit, quia in hic. Pri ean: o Dus elegit
simpliciter aut perfectior, et intensior, o minus perfecta, et minus intensa. Sic hy:
quia non meruit simpliciter. Pri ean: si senta adversarius electio aut per-

fectionis p minus pfecto, in cui nesatis vage ad alterutry n valet 2y valgzo, m quo aus si panes, sd so penes excesy pfectionis ad minus pfecy; sd aus charitatis vgza in Dto, et aus temperaa vveniunt in hoc meri, et valoris mpiti; et sus excedit 2y so penes honestatis peculiaz charitatis, q gdo excessus e finitus: qd Dagco sic cog. Xtus Dnus erat nesatus, quaqy. ponere ay honesty ad ponendy, mera vpiud intitulatoris hunc, valis xoo nunc: vga omnes oes vpliq intitulatoris exant max, et q in estimaoe Dei unus, et idem, d n. 42 Ad 2y: qd q. sine aus agles ejusdem valoris mti in sua honestate, n facit, q sine idem, et unus si 2y: sd I vere fuit liz ad illos oes q.

Sd audiamus absurda, que sequent ad sasii: et si Xtus fuerit nesatus ad aus valoris, sati; fuiet tn libera ad aus dispaxis intentionis: bene: qd si Xtus ellicerat ay intensy ut unus vga, nec mereret, nec obtineret, nec laudari deberet. Hanc eos deglutiunt ad sasii qui pitulg. Tenj ille aus est liz, pedeset enj a volte Dti p venia a spiritis astituentibus indigs, et lizes: qd hoc est in se repug summe estimaoe, et dignitis sue, que gdo capax e suplendi defty qd intentionis, et honestatis insecta, at p inde sugaret in estimacn so prudency, sd Dei ipsius estimaoe cujusq. intentionis maxy alius. Que qd ex defu intentionis n eet meritorius. Ad: qd si Xtus nesat ad ay intensy ut 2, et ad alis ut unus, so pt mereri p excessy. Hg deglutiunt. Ad aliud: qd si nesat ad ay intensy ut 6, et ad alis ut 7, n mos mereat laude, quq si poneret ut unus. Pax eaq si nolunt deglutire: Aut intensus ut 6, et aus intensus ut 7 usq. ad 7mus qry intentionis n agles, et idem, et unus mta: qd q. ponit 6, et relinqt 7, n ponit excessy nisi ut unus; et pt sum unus tanty relinqt, qmty ponit; sd Xtus ad sasiios si qs mereat in excessu qd si excessus e in uno, so mereat in uno: qd si operaret ay ut 7 nihil mereret apud Dey.

2y absurdy: qd q e nesatus ad ay charitatis, et ay temperaa pari aliunde intentionis ponent hunc, nihil mereat. 3y: qd ho nesatus ad ay intensy ut 4, et ay ut 3 nihil mereat de odigno, imo nil mereat. Pax eaq qd 2g prop. Hoc odignitatis ab illo hoe omitti n pt, aliunde excessus n e odignitas, seu rao meri odigni: qd Pax qd 2g prop: xoo meri eo n pt se supnatlice, et liberaze; sd iste si jomitibile: qd quaeris supnatlis elligat, n participat xoo meri, qa tanty supnatlis relinqt, qmty ponit. Alia in aliis legenda omito. Sectio 5a adversa dixuit arma

Sectio 5a adversa dixuit arma.

Oppugnant 1o lizes ad aus agles 2y unga nesate se alternaze, n sufficit ad demerey, reprehensibilis: qd nesat ad laudabilis, et mery. Alis nans vulpoty, qd poit stare lizes ad demerey, et peccy ad aus agles, qa e shmoza lex obligans in illis circumstantis ad n peccandy, ad eos et lizes ad n peccandy. Sed eo, sexo anni, manda eos, et e clara et brevis dispaxitas; qa potestas peccandi stare n et se obligaoe n peccandi, rg vi n dare lex phibens n peccare, n et dari peccy. Cyg. n. poit dari lex phibens n peccare seu illicius, q e vage nesatus ad peccandy ind aus agles, ideo illa potestas, aut lizes vaze pyea ad ponendy ung ay, aut alis n sufficit ad peccandy, et demerendy. Sed in mere, qa potestas merendi n regzii potestas, aut obligaoe merendi, sue potestas ponendi ay m ve laudabilis, n regzii potestas ponendi n laudabilis, ut idem in acibus dinis, mos retinguere potens a pry. Alia pt q dispaxitas ut mi, qa ay nesate vaga ad peccandy dari n pt reccy judicij de pecco in illis circumstantiis similibus, imo ec ipso dat reccy judicij, qd dicet ex opinis licitis e, qa nemo pt peccare nesatus ab alio, se sua lizze ad peccandy estma ut vaga nesate ad duos aus agles pt dari reccy judicij, qd pt qd obtenui p ay peccy laudabilis.

Oppugnant 2o q nitat ad aus agles honestos tanty boni ipedie, qmty ponit, sd q ita aqa nulla mereat laudis, qd Dicgo mq. tanty boni ipedie, qmty ponit ex hine ipedienti bonq, no; ex hine honestatis, et illq amplectente istq, quq pt ro mq, et extra dista mixi, nat eca mugit qd sus, qd si ipse succurrat operari ang alio, iste alius n succurrat. Quis a dicet qd Pius mereat laude succurando p ui alius n succurrat, et tn impedit decmarinq alios, qa so Pius n daret, ipse clazpizet. Pari igit mo, q nesat ad aus agles nova ponit ay honestis, et amplectente q honestatis, quq pt dicat hoc aut poto, alius n bonae, aut ipediat hoc ipsum. Ratio eny mei stat, m quo p exercitiu lizzeis ponat aus honestus, et deo placens. Alia q potestis zeaze nisi q. ille tanty ponit, qmty ipedit, sd n tenet ad n ipedindy cyg. omittere, q. n teneor tenere n v repnendi; imo mereat laudabile ponere ay bonq.

Sd instant nemo laudabilis e mei, q. vitare n vt, geny aliq vitaren pt n opad lizz, et se licitate n stat laudabilis: qd nemo e mta laudabilis in eo, q. mta vitare n pt, qa lizzu, qa aliq mta vitarin pt, n e lizzes mtalis, sd pure phyca que si subsit ad laudq mozis; atq nesatus ad aus agles n pt mta vitare ay, quq ponit; ng e mta vitus, et idq ay alio aut q. Dagco dli, q n. p stat aliq supra id, ad q. nesat

ñ estimandy, q̃ pstat, sed g̃ nerad ad aus aqui honestor sic se gerit. q̃. Leidum
in cito mãr adnaxis Quadruplic vum pt ly mãr. 1º relate ad pog operanq cy
advertex xeis, et tunc significat moralitr in eq ipsurabilitatis, ga aus eo mõ
imputatur, quo advertentia ponit, vt de amente dicimus, ñ tla, lemare mãr, ad
pnxe physcã tunc a tuccin xanty mãr dlã aliud, q̃ istyq. subẽ iuxta physcis pri-
pis liberatis, ut dicunt plures de aus impedante, et ipsorum. 2º remãt ly mãr
relate ad motiny honesty, et vt significat moralitr virtuosis, ex ipsis motiv opo-
nit aus, et in ñ su aũ dicunt ly mãr, q̃ subrõ eidẽ motivo honesto.

3º vum pt relate ad estimaqe expecq in trde ad ñ, ũ illq finy, ũ effty, ex
his significat estimaqe prudentiy, et g.de in prudentiy estimaqe tanti reputand
aus in valore, ut unus alteri aequalet, tunc dicunt mãr ly moralitr expecq et
aequalemia. Hic igit bene inlecti, vdes ans bene inlecty, et disquer 3º: nemo
ẽ mãr laudabilis moralitr inseca, et virtuosis, et imputabilitatis, in eq̃ mãr
vitare ñ pt in hoc eodẽ su moralitr, vdo, in eo q̃ mãr vitare ñ pt moralitr
pure physica, et aequalea, nõ coq. Aus q ponit precedit a lixte, stimula p dictamo
honesti, et ex motivo virtutis, adeoq. ẽ invece ipsurabilis, et qdã p alio, ga
hic alius ñ ponit, nec precedit a lixte, qla ñ lixta ad aus, q in estimaqe pru-
dentia reputand exercit valorem, nihil facit; ng hac estimaq, et judicio ñ tollit
q̃ sit imputabilis aus, q ponit, et ñ ñ imputabilis, q omittit.

Unde hoc notandy valde p subtili anto discurando. Ly necessitas
vage ad aus agles ab utroq. exmo cessare ñ potest, ac proinde debeat naturalme-
the ponere ay, q in expecq moralitr, et aequalea 1º prudentiy judicij idẽ, in ñ
ẽ necessitas nax physice, neq. mette ad ponendy ay, q ñ idẽ in inseca mora-
litr, et imputabilitr, ga in hac pt ẽ valde dicitur xoe motivi, et impre ẽ
ga aus, q ponit, ẽ q imputabilitr ponit, et aus, q omittit negat imputari posse,
ga xoua ñ ponit. Ad 2ndq dicq mg: si in pista ex sua electione aliq laudabile, et hones-
ty, no; si nihil pistat ex sua electione vdo mg, et dista estan mizi, nec coa. Quia nerad agre
ind aus agli honestatis, vgra justitia, et misericordia p libito ponit specie, et ay cor-
huris, quo elligit, ad eoq. in aũ, quy ponit sunt aequabilis.

Oppnt 2º ex 1º Rationis: minoris salte mezi ẽ aũ potus sub necessitate
ad aus agles: q̃ nullius. Prã coa: xoe aus ñ minis mezi, ẽ xoe aequalea: q̃ ẽ mezi nul-
lius. Mezy prã coa: si xoe aequalea ẽ xoe minis mezi, quo max exit aequalea minus
exit mezy: q̃. si aequalea ẽ summa, ga ẽ summa aglitas, mezy exit minimi, imo

nully, ga ñ exit locus mezo, ubi nihil desit aequalea. Inte responsio retorquetur.
minis ẽ mezi aus minus intensus: q̃. minimus in intensione nullius ẽ mezi.
Disqp ans minis ẽ mezi caeteris paribus, et si ñ s aliq excesy operandi, vdo, si
xoa sunt invaria, nõ ans, et coq. vntis cy xoe valorem in Dto ñ dignitas, ita
operans, ut diximus, aus cõs evadunt ejusdẽ valoris, et mezi sijetis mãci.
2º: ga si advertẽa, intentio aliq quo ponit, et alia hujusmodi, majore vã in
aũ ut 2º vgra, q ponit ab hente lixte ad aus sõ agles, quy ab hente ad mezy;
ñ video, cur debeat ẽ minis mezi ad 2ly, et 3ly ans, disqp: 1ta ũ 2ly mãr, et
3ly, quo minuit lixtaty, et si pacia sine xoa, vdo, alit no ans ducebat pe
coq, et retorquere potest: q̃. si xoe aequalea ẽ xoe minis lixtatis, ñ aequa-
lea ẽ syma in acbus agliibus nulla exit lixta? Ratio illa aequalea; minuit aliq
quo mõ lixtaty, gatenus lixtas sõ ad aus mãr expecte aequalentes, ñ extendit
ty late, ac lixtas ad mezy, et strazio vgra. Cary suã aequalea aũy, te summa
s, non tollit q̃ lixtaty, sic nec q̃ mezy.

Oppnt 3º lixtas ad aus agles sõ num dictos, ñ sufficit ad laudy, et mezy:
q̃ neq. ad agles specie dictos. Aliq permittunt ans, q̃ exerce nihil officii xti Dti,
in quo abunde valeat pt lixtas ad aus agles dicsany virtuty; vã mors sequen-
tur ad doctrinq tradity, nõ ans, qa le tunc ñ s lixta species honestatis, ẽ lixta
dissa individualis, ga xeua honestas ẽ, et lixta, lixtate qad individuity, et xoa ẽ
positio speciei virtutis le ñ potest cy lixtate ad aliq speciq, et deteroa sita
ingenioq Patris Spazza impugnaqe. Hesitay ad aus agles, vdo num, ũ q̃
specie dictos ñ sõ sperandi pse depend a rulis moralitatis, et exercitio, ut
q̃ ad id ẽ necesty, imo gaudere pt laudabilis de tali nesate: vnt et gaudet Deus
de nesate ad optime operandy, et Dtus de nesate sancte operandi, et faciat
tunc ex nesate virtutis.

Nota sub finis: et si nos admittamus lixtaty Dti ad aus agles subcis
ty ad mezy, ñ negare huiusce q̃ lixtaty ad aus magles, et multiplic discrimi, p
quq q̃ merezi potest nomo hanc eq comunicationem tenemus. Ida negari ñ pt, q̃ ind
aus Dti potuit invenire ty meglias intentiones, ty dirsa xoa beneficia Dei,
ty dirsitas in honore dno promovendo. Unde 1ta solutio propria, et verisi-
ma a nobis tradita, vel ulla moralis imperfectio poxa potuit elicere ay intentiy
ut b loco intensiori ut b, et potuit omittere mezy, et nolle pati, et mori pro
his, nec nobis benefacere, aut potuit velle minus nobis favere, et p minora bene-

ficia, cy eny in vi placendi ex dignite Obi vdignitante evadeerent oes aut mag-
gles qi de materiali se hebant aury mtenio, et alia hujus mi, qa hoy valoz suplebat valu
yoeniem ad impia dignite. Quod si minus ppcie, adē, imperfecte negata operatus eet Xtus
relate ad entitatē auy, quos ponexet, mfte In Patri placuisset ty p aū, quy ponexet minus
ppcity, qug entatve ypecitp, si peniuset.

Ad pcepta ā Xto ipsa tenenty judico Key D. Amici, Xty huisse pcepty
strity de servanda vita interxiate, et pseverandi in justitia usq. ad mortē, ad quo-
ad my dicimus de aliis pceptis moralibus, et dinis mandatibus pelinguebat Xto so lix-
tas adaus ō agles, ō magles ad observatē. Ad publicandy regny celoy, sicut dty e
p ipsy Xty ex Isaiae evangelizare pauperibus misit me Dnus, ut medeat contrito
corde, et publicare captivis indulgentiam. Mlizatn liberare ty gādmy, ty gad ellectiop discipulorū,
opage virtutū. Dicere q̄ n̄ insequentes pressuras hoc, et alia pcepta, quoy omio
aliunde n̄ erat. peccy huisse q Xty deponi ab hipoteri, q. vellet ee rep ptor, et hoc fuis-
se mā ā Patre pcepta ex illa hipoteri Xto liza. Unde potuit dicere Xtus: mandatū
accepi ā Patre, qd loquar, qd dicam: et sicut Pater mei pcepta servavi. Circa con-
silia to dicendy judico. circa illa, in quoy transgressione, ō inobservata n̄ sequta
fuisset nisi ō ipfectio moralis negata huisse Xty lixtatē, ō die, silia fuisse im-
per cy lixtate ad aus agles, ō magles felicia Xto, ad quod maluerit ellectio e. Sed

Sectio ultima

De titulis, officiis, et adoratione Xpti Jesu

Quoniam Sacrosanctus an Xtus vere titulo mediatoris gaudeat, et sub qua p̄ē maa
non dina, q̄ humana Pacem Mediatorem dicimus, q mē pacis dividentes medium ē, ut ex
positis patet. Quadruplicē ā pt gs mediatoris officiy genera. 1° pt legatus nuntius, ac
nexus utriusq. pacis. 2° sanguis Arbiter ellectus ad lytes sponendas. 3° ut interces-
sor, et advocatus. 4° ut sponsor, q pacis lexe plene satisfaciat, et solvat p altera, quae
offendit. Ideo iq̄ his ordinis modis fuit Xtus vere mediator inter Deum, et homines. 1°
ut nuntius, et nexus, qa p filiy sonovimus Patris cloy, et silia, unde apud Isaiam vocat Dnus
consiliarius, apud Malachiam hoc in su Angelus federis, de quo ait Joan. 1 apis: Unigenitus filius
q ē in sinu Patris, ipse enarravit. 2° fuit Arbiter mire ipperando Patris justitiy q̄ gra, et
misericordia, penas justitiae in se sustinens, et ex misericordia debitū nobis relaxans.
3° ut advocatus, et intercessor xpti illud Joan: advocatū habemus ad Patrem Jesum Xtum justum, et
Pauli ad Rom. 8: q ē ad dexteram Dei, q. q̄ impellat p nobis gemitibus mediator, et sponsor,
ut ia Xty testo Pauli ad Hebraeos mediator Dei, et hominum Xtus Jesus, q deqit sed propitiatorium

ipsy p nobis. Et a milibus, hoc ora impleoiuse Xty Jy nāq. ut xqqh. audi Aug. lib. 10
offeny mediator inter Deum, et homines opportebat, ut haberet aliqd vite Deo, et aliqd vite hominibus, ne
in utraq. horum vitis longe eet a Deo, aut in utraq. Deo vitis longe eet ab hominibus, atq. ita
mediator n̄ eet.

Quoniam 2° quoru dicat Xtus Pontifex, et Sacerdos Jy ordiny Melchisedec. Nota
Xty Dny veny sacerdoty, et Pontifcy novae legis fuit, idq. de fide ē, ut stat ex Apostolo ad
Hebraeos 3°: Considerate Pontifcy nro Jesy, ty capt hēte Pontifcy magny, q penetra-
vit Coelos Jesy filiy. Hoc ā utrq. qa ad veny sacerdotiy 3° requirit 1° divina populo tradere. 2° Deo
fces populi offerre. 3° p peccis populi satisfacere. Ita ex Paulo dicente ad Hebr. 5°: Omis quippe Pontifex ex hom-
inibus assumptus constituitur in his, quae sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrificia p peccis; atq. hoc Xto Dno
optime veniunt. p. 1° Vocat ā Sacerdos Jy ordiny Melchisedec ppt similitudinem cum sacerdotibus cy
alio in sequentibus. 1° in nomine: Melchisedec idp ē ac Rex justitiae, et rex salis idp ē, ac rex
pacis, q. utrq. ppcie venit Xto. 2° qa Melchisedec sine Patre, et Matre, qa eony nomina
facent in Scripturis, et hoc p Xty significarunt, q fuit sē Patre j generatione sipporali, et
in ātna sē Matre. 3° in sacrificio Panis, et vini, q. obtulit Melchisedec, adeoq. qad res
sensibiles vile ē Xti sacrificium. Oteny ā die Xti sacerdotiy n̄ qad ay, sd qad esty, et re-
presentatione fitii vel oblati. Unde dixit Paul ad Hebr. 10 una enim oblatione consumavit in sa-
cnty sanctos.

Tandē apellat Xtus caput eclie, hominy, et Angeloy rex, et Judex,
quibus non immoror, quia satis clara sunt ex Scripturis,
et Patribus, finem vo tractui nro de Xto jam jam
imponens concludo: Humanam Xti natura
Verbo hipostatice unitam, eadem, et uni
ca cy divinitate Verbi adoratione ē
adorandam, sd observate, q. cy dici-
mus Xtum, quatenus hominem
esse adorandy eadē cy Verbi ado-
ratione ly quatenus n̄ eadē su-
pra humnā separatā a Verbo
Sed supra illā hipostatice
Verbo unitā, et in h unione fundat nro adorationis, quae ly sanctae
humanitati debet. et hoc data vnie satis dilectissimi candidati
Deus ā Dni nrci Jesu Xti Pater Gloriae, ut Jnat Paul ad Ephes. 1° det vobis
spy sapiē in agnitione ejus, illuminatos oculos cordis vsi, ut sciatis quae s̄ spes vocationis ejus

et quæ divitiis gloriæ ejus hæredes sanctis, eisque supernis virtutes ejus in nos.
Appendix de perfectionibus Immaculatæ Matris Xpti. Quæstiones de Deipara selectas proponit.

APPENDIX

De Perfectionibus Immaculatæ Matris Xpti.

Quæstiones De Deipara selectas Proponit.

Affectu perfectionibus legitimo cursu ad Matris perfectiones investigandas properamus dicente nobis eclastico, et legem Matris tuæ ne obliviscaris, ut addat exaltatio tua. Eundem igitur sequentes ordinem agemus de perfectionibus Deiparæ in in ceibus, adjellectionibus quæstionibus minoribus. Quæst. 1ª an anima B. V. Mariæ creata fuerit in Cœlo empyreo

Quæstio prima

An anima B. V. Mariæ creata fuerit in Cœlo empyreo

Sectio prima

Affirmativam, et Mexicanam conclusionem proponit.

Non decet stat. à mexicano ligno in lucem, et ortus litterarum edit Mariam quæstionem à nobis intactam præteriit nec hunc proximo venerandi elogas tyrannidem mandata evagec, dicat nobis proprio ce in orbe novo, ignorantes, quæ in ipsa prodierint America. P. Revenius de Lucano in Mexicana academia prælector Thologiæ ordinis docta, et virtute claximus libellum edidit de principatu, et antelatio Cœli Mariæ in quo p. triplex dis purgop probare studuit originem aiæ extra corpus, et in Cœlo primo fuisse creatam; ita in ut in ipso instanti suæ creationis et corporis unionis.

Pro hac à stabilienda venia multa ovi eruditus. Primis P. omnis alias contibus de creatione, nates aias ovi de facto creari in corpore in instanti ipso, in quo corpus animis è ultimo disposity. 2º poe Dey qui autem non creare aiæ nisi extra corpus ultimo organizatum; 3º poe aiæ nisi non creari in uno instanti nisi extra corpus et in eodem mox infundi, et unirі corpori. His ex suppositis probat exinde, aiæ B. V. Mariæ

probabiliter fuisse extra corpus creatas et quas in colo empireo, qa decentiori divinis ne locum. Laudandus p Marianis honoris zelo vir exequias, qd a dicq vobis. Quod de Virgine latuit Egidij me latere faceret: nisi pietati mihi videret Matris honores quos neglexit, et tetigit Marianus Exii calamus.

Quoniq a ppensio aii Mariæ, nec silere patit, minus ipugnare theses, quæ in ejus cedit honorem, et si exacerbe è pitta in arcem (ipsa è dicere) quq in defu exorse cy de laudibus apis Dei ideo int Mexicanq, et Florentinq problema theologicq institito digne qdq cæ vobis judicans, q. alii p suo int Mariamorq, quæ dat parabulis mihi, forte in ma Academia affrave cæ defendens Virginis, sit in Mexicano theatro ppugnata ei et alliedientes, qd honor filij, et Regina judicij diligit, straxij, et negavq vorlieze forte judicabunt, et defendent verq.

Hæc qd. clo mexicana: pota aliunde exerite Mr Stephanus BVMe ex principiis physicis, et theologicis probabiliter deducit, creatq fuit in Empireo colo Virginesq aiq extra corpus, vt ita ut ipso j instanti reali proprio corpori unita fuerit. Pri 1o. ñ ingnat Pos ex principiis theologicis, et physicis, qd Deus ut author nat 1o educat aiq extra corpus organizatq: qd Pri ans 1o. ñ ingnat ex parte aiæ, qa hoc max valet se miraculo extit separata à corpore, se quo q nobiliores opaces exercet: qd Pri ñ ingnat ex parte corporis organizati, qa satis organizaces adhibant, et maa ples p frg corporeitatis, et aliqd qdd hæc nulli systemati ingnat clo.

Pri ñ 2o. neq ingnat ex parte motus localis aiæ è colo ad suq corpus in uno instanti: qd. Pri ans ex D Egidio lib 6 de aia cap 2o. Alia vo restabat questio, quomo aia moveat transeundo de ab extremo ad extremum se medio in instanti ne, an mipsorq: sd questio cois è Angicis qd. dp dicendq de aia, ac de Angl ex Egidio. Thidiat nunc Exius lib 4o de Angl cap 2o ubi ingnit: an Angl in instanti port loq mutare, et asserit pe argendo indivisibile totq unq loq, et descendendo aliq; et sentq quq vocat cop mu 1o Bri ybat h syllo: mutaq, quæ fit tota sul fieri debet j instanti aliovisibili; sd Angl si vult mutat totq loq sul: qd. p mutaq indivisibile qdd succeriorq, id è sul totq factq: qd. in instanti: qd. idp dicendq de aia. Sd dices hic loquit Egidij de mutaae loci in loq pxjquq, v ppoq; ñ de lgdistanti, ut v terra, et ppoqnqq. Sd otra 1o. in ñ è extra succeriva, pt ee in indivisibili, et j stantanea mutaa spes de loco in loq g pxoq ñ ingnat qd g talis ad loq valde distantq, dymo pxs subtilitas, et agilitas v in mobili ta ad unq, quq ad alqq loq occupandq: qd.

2o ex ipso Egidio cap 2o sic scribens de loco à somato mpe trovenia, quæ duplicitatem pt 1o supponendo senq asserentq pe Angm transire ad distantiq loq ñ considerando in medio (quq qdd senq cap 1o vocat probabiliq) et sic ñ è dubiq, qn poio Angl in instanti transire a distantiq loq, sutri pt ad ppinquq, qa res facta aque pedunt, et qa mediq nihil impedit, et pinde reputat, ac si in etc: qd. in hac senta probabiliq q pdi pt de motu aiæ bmi de colo in corpus.

Tra 3o in Alio à su de transitu ad loq distantq stingendo mediq aliud qd Exius ibidp num 4o. in hoc qd sul opinio affirmari ei poe Angm in uno instanti ingnia ab extremo ad extremq p mediq. Statenent Albert magnus, et alii, et hoc è eorq int: Angelus mutat ab extremo ad extremq se resistea mediq qd mutari pt in instanti, si be lit: tra cœa ex Arte 1o Physicq: si corpus movet p vacuq movet in instanti, qa ñ è resistentia qd. Dicerq qd la physicis principis supponere ñ videat questio, ñ ee tm qd ex Physica sp pt stag affirmdq è, sta evenire, qd. è cœa theologica, et nullq è in scriptura, et Dotq, quq pove probari, et credi port.

Sd sic angtori arg. si plura sua tova, ex qq probari theologice pt: qd. Pri ab enumeratae multiplici int: ly è misterij ipsq Stephani in qua, imo et in gloria Dei pures. Ubi rogo, è int ad distinq virtuale in divis int nog, et relaces? Dices ipsq int: ierij Trinitatis, qle ad virtuale, v realq detectibilitatq anq Dei, q si lixi ipsq mis: ierij Incarnatis. Sic inquit 1o nos ipsq misterij Immaculatæ Scept è int, qd nos cogit ad clariorq, et majorq int stabilienq, quæ evenire potuit, et isti è dimus. Pri bene mligit de Andrea è Maria p nalq ppagacq ad Adamo, cy in ipso instanti creatis sua aia, et corpori infusa fuerit. 2o qa bene q mligit Maria nali Parentq, suq Filia, quorq generatis tuis fuerit ipsa aia infusa ad exigeq corporis organizati, et ex agentis intensice ornata corpori. 3o qa clarime sic mligit BVMe pivatae ab originali; erenj cy spacio Originalis tiat, dy aia corpori media generatae unio ornatis facta mligit in Virgine pivatae, cy 3a p priori ad unqq int quad in Colo pra, et donis ornata supriis aia.

Dy int resurrectio mariani corporis fuit in Celis vublato corpore de terra in Celq: qd. adventus, et descensus aia ad corpus fuit è colo. Fr terrenq exhe Maeta in exaggeratia. Rosterus medit 4o de usq pt BVMe cy aliis, et tradit Gregorius turonensis p hoc expsa vba lib 1o de miraculis cap 1o. Nexq addicit Apostolus Dnus, quemcetqq corpus sancty Virginis in nube deferri fuit in Paradiso, ubi nunc resupta aia bonis fruit, et hic adhuc Dorq lib 3o Pastex cg cecinit virginis de corpore celestesque in sydera didit, tollentes ilexq mentis ipsorum Beata. Hæc à corporis in celq elevatio ñ mj forte difficilq patit, quq descensus aia in corpus: qd.

Sup fray e. v Angl. creari in Celo, v n. Aly, ut tenet cois veritio: q. nil mizy, q. et aia Virginis Ang. Si Ly in sto. xta Ruply Ang. n. v creari in Celo ex specierum, que n. dij blet Eprio sypra sparaoe ad ly hop, q. n. fuit creatus in paradyso, sd extra, atq Eva creata fuit in paradiso: q. et Maria. Mix cois e mo biblicos DD, q ad literg textus, sequunt Adamy, Dri Eypy n. fuisse in paradiso creaty, Eog vo figura Mariis viventis Maria, in paradiso creatg asserunt. Ly fray e ex Sta Script. Apocalipsi exp Sta dicit signy magny apparuit in Celo. Rosarta hic Silveira: que hoc signy magny V. Ma apparet in Celo, et n. in terra, et refert cy Ricard de Sto Laurentio: vi sy e illud signy in altioni, nppe triumphali illo celo, v superiori parte Empirei, qua dit Coly Sta Eriniitatis. Et ne existimet id in su pure mistico ingenisy, q. tamen ex illis Proverbis 31. muliery fortis q. inveniet quis, et de ultimis finibus pcij ejus, sd nigt, si ex mo e de Maria, ut una vox e PP. et Sneptij, cux n. explar qng. sint fines, unde venit. Qua hoc vale Mulier Maria n. egdit a finibus terrae, sd a finibus remotissimis altimi coli pprei; et Deus homi supponitur ei; quis, et de ultimis finibus pcij ejus n. de terra, sd de celo, nec de celo pro terrii, sd a signo celo exercit. ejus.

His addere potesis alia, ut illud vidi ibitatg sanctg Jerusalem Sy de nigt sumit a PP. Damasc. orat 1a de nativitate Virginis hoc hat, mag tolg juxta sug clop Lorcanus: exerj, nca ore edit, ac tremula stat gexadi n. sa hinerus: tantu per spectavit, donec gra fructy sug eduxisset. Dus Bonav. prius intigit sub ly p nag aia Virginis sanctae, quig unica corpori. Demy Aug. lib 3o de lizo arbitrio cap 5. qdd vera roe omnium occurrit hoc suas fecisse Deg; sd hoc, et alia omnium facta intiguit in Ve. p b. sentg Sacra Sta negang esse Sanctg.

Sectio 2a negativam exponit sententiam.

Sit clo p ma unie Dau. n. esse creatg fuisse aig B. V. Ma in Celo, et in corde matris mtrug corporis et Pri Ma destructione oppositorum roy Ma. da neg. roes philosophicas, neg. theologicas deducere a Mexicano decretum pbant de facto id accidisse, sd id pbij bere, et theologice Ma philosophicis hujus ordinis accidere potuisse, sicut pbant vi Gabriel Mechang. m. probitive se movere cato ad Virginis domy, in uco mistanti, n. vi ita de facto accidisse: q. 2o. Sanctus Aug. nimis pbat, alii mirant a Mexi. q. sit sup. ad initio mundi creatus, et in celo, sic aia Ma. Deinde Sanctus de Eva e stra adversarg Sta Ann: Se Eva creata v in paradiso, p vi, Adamus; Eva tn nec oblij, nec introivit paradisy, neg. in illo creata e, donec Deus introduxit, et tulit Adamy in paradisy, et

a antea: q. nec B. V. Ma ante Aly ingressa e in paradisy celesty: demy Sta Anna nec B. V. Ma in celo g si potis reparet ex mea sui; ita In accidisse e Sta cop. Ma, Adeley sus, et revelaves: q.

Pri 2o. mistery ipsus M. Ceptionis n. e fray sufficiens: q. Sta Ann: alia ma, et n. unica potuit smalius fieri, quig p creationy aia in celo: q. tu ann. 1o. di in signo Sterio ad unionem aly corpore, ut migt Bonav. Bona e a Deo p rag ma B. Virginis, sed impedita e illa, et procurata mea, ut p nay ybagoy eternale transfunderet in fg felicis aigsq. Dei sui debitum pcij, nec remoty Sta Sta Ma. Sta n. debuit culpale stabiere: q. 3o n. e sma facta creatio aie, que pura e mo dicto, ac creatio oij suay a Sti Dni: q.

Pri 3o a Sanctis Testimonia Sanctis adducta nihil pbant: q. Sanctus Ma. intellecta in su literali p santa mexicana nec in Ma, nec exponitoribus illis inveniunt. Ma nec in su mistico e nemine eorij, nisi a Silveira silva oij, et hic n. logt in su clois mexicana, sd de infusione celesti gra, et supercelesti dignitate B. V. Ma. 3o a sa pure mistico, ut ostat ex Aug. aliis Biblicos DD, n. exuit Valdy amply, nisi alias in aligt su literali fundata v vexitas: q. Sanctus mistis su loquitur Sta Ma adducti, in quo hactenus milcet si a DD de infusione sectis originalis gra in 1o a nuncatione instantis: q. Hoc ab infusione fratrum. Nunc ad pma pnia p ibe negata.

Sit ly a Cl, sd ab Eprio 1o in 3. synodo, et 6. cpsio definity e stat trigny, qg ph Dni n. prius tempore fuisse creatg, qng corpori unitg; ubi addit Eprus; idq de aia humana in genere et g de fide. Deinde Leo papa epist. Ma sta Eutichij, si aia animata en, alia planen: ly hic hoc prius ly, q. aia, qug Salvator assumpsit prius in celis et ornata, qug ac Ma nasceret; sd Catholica mentes hoc n. tolerant Ma. Nunc sic ex his apparet neg. hoc ma, neg. aures catholicas tolerare pte sue Ma Dni, sua Virginis aia g nati prius in celis et ornata, qug nasceret, v corpori unireti: q.

Sit ly ex Dre Eprio Dio Jo Sec. 1o ubi sup. Leonis testimonij hoc hat: ao e, ga aia ly v. ha corporis mea sua potuit ut in ipso corpore, et informando illud inciperet; aia vo Sti fuit aia vera, et eprsdy non ely aliis animabus humanis: q. ma sua potuitat hunc mu vincentiam. Fuerunt a ex speciali privilegio, et b. nag fuisse antea creatg qug corpori unito: et se tnto dic, ga nullo e authoritas, aut pbalis ratio ad hoc asserendy, et haereticy e, ga ingnat con sui, traditioi, et definitioi Eccle, et mo loquendi Scriptura, que eadem mo dic incepisse Aly ut hop in utero, et exposito Virgi

nis, sive alii hoes. Aplica q.d. cy moderamine ry Spiritus mexicane cerze.

Sit ultimy noe Dei stra moty locali instantaney, circa quy scienty P. Lazcano facere: dicendo in signo priori ñ inligi aiq extra corpus, nec cy carea unioris, sed Bscive ab utroq.to inligi aiq, et Dtiny aiis P. informari et lr vera, et physice in illo instanti aia ñ extra corpus; ñ dad tn physice carea unioris p illo instanti, qa aia ñ transiit de duraop in duraop, sed loco in locy, neq.e p manentia, nec immobiliter extra corpus, sed mobiliter, et transeuntia, sed si aiptor ex Bario lib. de Unpoir cap. 21 n. 1. Ang.m incipere se movere in ultimo instanti, quo e in tto a quo e fliy, et stra Phyg; qa in illo instanti adhuc gescit rem, et e ultimy instans in ecy getis, ut afirmat P. Dtas; atq x.ta opinione mexicana in ipso ultimo, et P. instanti, in quo aiã virginea bat in celo movere ad corpus; sed stra phyg movere. Deinde in illo uno instanti aia ñ sul eat in uno q. loco, et in uno illoy ñ eat. Debet afare Lezcan eat in corpore, et in Celo p gloria singulari cloi sui q. in uno instanti ntu, et sul in utroq. loco; hoc ã afe ruginar: q.d. Z exadiby recti hoe eat gdq sul in duobus locis movilit, et transig in tto a quo in Celo, et tquq in tto in quo, et getis in corpore. Audiat ry idem mmtr. Ang. pt in mstqti toty alquq locy acgere, et ideo illud ipo instans pt eat ry ñ eat getis in priore loco; vo q.d. Ipso Ang. pt get in uno loco ult transire successive ad aliy, nazye e, ut get in precedenti loco durat usq. ad aliq. ultmy instans, ñ vo q.d. indivisibile mutat toty locy sui. Hoc supare, ut qq. p suo libito, quq malueris tueat. Q.d. an

Quæstio 2.a

An B.V.M.a a 1.o Deceptionis instanti simpliciter in sue santificata fuerit per Maternitatem supra omnem puræ creaturæ aliaq, furq, et potq.

En pulcrq, et Mariano Deiq digno stroveris, pqua qdq valde pugnantes dispersi DD dissonade de maternite sentiencia. Alii nane absolute, maternitq Dei B.a M.a tribuere, qa cy ñ v. fra inerce inhaerens, sed ão sutie generana transiens, negt eat fra santificatione Trid.i qrq, qua justificamur et frq inerce inhaerente, et permanente. Sta arguendi cont, cy qq Mazez, Perez, Muniez, Arand, Marin, et alii P.P. Alii vo tuentur, ly qa e man inerce inhaerens Matris, quq sut ve Matry Dei denominat, sta ve mtr pmet in ea, et qad denominatae, et qad effectus, et ra peccatis matris ad filiy: ly qa loquente Trid.o ly nedo de ea omnium, qua sumus filii Dei sumus adoptati, ñ videl oppi Trid.o p ea alia specialis, altioris ordinis, cujus mi e ea Maternitas Dei. Sta Albert magn, Chrisostomus, Bacconius, et P.P. pluriumq. O.D. Ripal p 17 integras sect.

Sed altius, expedit, referendq ee difficultatis resolutae cy aliis P.P. Ang.d. duplex dicienda e maternitas, alia radicalis, sive in auctr. filii, seu qualis alia. Radicalis e mtr, seu principium quo immediate generatur hois Dei, et in B.V.M.a nie gratia supernaturalis spiritualis ipsi a 1.o Deceptionis instanti infusa a Deo, p quq tanquq p principium inecy, ut materialis fieret generatio elevabat ad generandum ptis, ut vera Mater, et procreans ig ex hunc, et amabat a Deo pluquq ees Ang. et hoes, et generabat ab Ang.o cy bonorebus detitis e Matre Dei. Qualis vo maternitas e ipsa filii ad generanda ptis, et p divina unionis hipostatica predestinata gratiae, et principio devante Matris, ad opus tam excelsy.

E hoc gdq ab, ñ lire data, sed ly DD authoritate, fu tanty pondere stabilita videtur q.d. Ego ly studiis theologicis mecum ipso evolvens, vehementer optaverq. Pro hq gratia ss. P.P. Bernarinus, Sapedra, Cornel. Nierenberg, Flores, Viva, et novissime P. Segura cy aliis a stabile judicante Ecclia dispo. Et hoe ã ly argtis B.V.M.a x.ta munioris veritq efficiente p divinis unionis hipostatica; sed ñ potuit eq p divinae nis adducta, et divina p supny operatione tali unio e supnatur: q.d. eq p divinae tali operatione elevata, atq ornatur e, ac divinae p strinpiis mecum, quq paulity expecty, ut pat in visione beata, et actibus mis naturalibus p ductis p inerce principia. Tale principium ponendy e in V.e M.M.a, atq hoc e maternitas radicalis: q.d. Sit ly ex P.P. Sequens, B.V.M.a electus e M. Dei, quq alia Matres sucy filiy, ut docet Albertus magnus in suo manuale, et alia matres, ut matres radicalis p principium, seu mecum unum, qa p generatione indipio p ea, e que spiritualis, et in ea p divina dispositione manet: q.d.

Sit ly ex ipso Alberto magno dicto alterno sic de maternite indicante: Maternitas e participium unus generatio Patris data Virgini; q.d. opportune, ut permanentia esset in Divina Matris est dignitas B.e q tere sty permanp. Fu: Maria in mtr filii pt evadit nisi Eterno Patri in fecunditate, sed P.r creatus generat filiy medio principio generationis solum maternitate sicut cy mia, et vna stirpis: q.d. Maria media maternitate tqq principio quo tamquam recepto in ipsa carne ex naturalis, quo non attinit filiorum Dei adoptionis sta in gratia inse inhaerenti, et permanenti q.d. potius donum maternitatis naturalis Matri Dei ita gdq p bani vo ad ly se ab ly gratia aliq. intrinsecus B.V.M.a ut x.ta plures apt P.ris in die annuntiationis, infusa e p bo nunc Ego a 1.o Deceptionis instanti fuisse illi infusq. a Deo sic P. signum Deceptionis e signum Matris, ut p bani q. Mazazzi ex illo Apocalipsis signum magnum apparuit in Celo; atq in signo Matris, ut e evidens, inligi id maternitas q.d. Sta mta authoritate Chrisologi, q.d. in Maria mater. Sed a 1.o ea in signo Deceptionis x.ta Ang.m et Spiritus inligebat Maria cy dispositionibus ad Filiy, et cy tocundiate Matris tere. Revelaqp loquente de Sponse ante ad Immaculata Virginitate Sponsi, fecunditate Matris. Sta q.q x.ta DD adversarios Maria verte, et a 1.o recedimus.

santi habita, et horida è in heroine, ut Maxer, studiat prioribus Saxau in D.ª elucidata sup dta oba verny, Mulier amicta sole, et mox in mulier hom. Ad quomo mozzo gat Saxau, si tunc vo secuta, ja Maxer filii Dei et zeor: ea nppe è maxiana secunditas, ut nullo unquy hppne valeat ordezari existens, gn. v Deipara et ut Deipara veneranda. Instio Eg. atq hoc maxiana secunditas n è sola dina electio ut tatz, nec ora hatualis, qa de noe illius n è dare talp secundicatz: qf. qltas alia maxnitas sat radicalis ypt quy dio amicta sole Maxia, et cui a P. mistanti infuso conferet illi mox in mulier hom.

Probo 2.º disponitio, et pa atis l. et 2.º deni ee in eodem ordine, opa nalis, ad nalis, supnus ad supny, dinus ad diny; sd ora, qua pvenia è Maxia a P. mistanti p.ta oes è disponitio ad maxnitis aualis; qf. debebat ee in eodem ordine; atq ora hatualis sola n è ejusdem ordinis, ac maxnitas, sd inferioris q. N.ta adzoiis: qf. p alia q.q ejusdem ordinis alcioris, scilt maxnitatis radicalis pvenia è: qf. 3.º ora hatualis è vo participao dina nae, n in participao dina paternitatis in ee generave filii; atq ut Deipa a 1.º o cepti instanti inligexet donan pvenia, et disponita ad generandy filiy Dei, zegrebat in ea aliq.ª participao dina paternitis, nec satis exat ora hatualis: qf. Max e certa. Pa mix. ora hatualis, ut participao dina nae è in assimilatiua hois ad Dey p puritatis a peccato, atq in O Maxre Dei n rupit virtus assimilativa hois ad Dey, sd debet mee virtus, et fecunditas assimilativa filii Dei ad se, ut Maxy, quo generare dat in solitudine nae: qf. zegrebat hec virtus, quo è participao ~~nae~~ dine paternitatis: qf. His positis.

Sit ma clo BVM.ª p maxnitis infusa a P. cepti instanti reddita è ipsi mpte sancta in linea sanctitatis a pura crea participali, ita ut evecta fuerit dnitio sanctitatis qay supra op purg crag angelig, aut hung, aualp, purg, v polp. Pa P. Aberdo vigadalias pbaops ancto Ang.º et Epii 2 pq N. ant 5.º y pra plenitudine a P. santatis instanti, q. mutans cepti zgp è: qndo aliq mos appinqua pyypio in quolibet gere, tamo mos participat efy illius pyypii: unde Dion. cap 4 Coles Hierarcg ingt: q. Angi q v Deo pyringores, mos participant de bonitatibus dinis; Ba VM.ª pyringma vto fuit, et ideo mg p excessi debuit pra plenitudine obtinere. Ep hii infert D.ª Epcus ora maxiana cumulq in P. instanti supra hoes, et Angelos: Nunc sici q B.ª V.º plenitudine, et ora cumulq in P. Angl instanti accepit supra hos, et Ang.º qa ja tunc pyringa Deo erat, quy oes hoes, et Ang.º atq h pyringitur, et ejuncio n erat sola dina electio: qf. erat aliq.ª diuitas, et ora nivea distia a ora hatuali, qua tanta pyringati debebat, atq hoc è minus radicalis et tunc infusa: qf.

Pa P. max P. in h pvida ea dina electio ad munus aliq.ª n reddit idoneq aut atq

qtq, nec p qtq, aut donq aliq.ª nivea smatq, aut intuitq: ode in Prophetis, Apostolis, et viris clarissimis, q eo ea p dina electio, sempa n invece p aliq.ª Dei dinq opa efficiunt mistrumenta Dei; ime tq fiuy è Dei filium, systema, et tq de Pon. Mosis abtulerit, ita secuti ad judicandy, et regendy populy vido veniora efformata, et dazat: qf. in B.ª fuit a P. mantati pyringtatq, et ejuncio, qua mar in pura crea n è poliis existente in maxnitudine in p hanc invece dina sata è pra plenitudine, et sancta supra oes puras creas.

Pa n a priori: illud è simplic mtie sanctq in linea sanctitatis a pura crea participali, qf. nec debito sibi emunicatq pq obtinendo v tta, v eminenta op qay sanctatis a pura crea participalp; sd talis fuit B.V.M.ª p maxnitis a primo mistanti: qf. Max è zao certa, qua ybeoimus, hunito sanctati simplic mtie a Ubi sanctitei. Pa min. otis ejus sgtatis a pura crea participali max è n ot quy summa ejuncio cy Deo, qua max in crea ee n potq; atq hoc dot Dpara zoe maxnitatis, ng mta Deiptatq, et vnigo hipostiegmon ee n pt cy Dei ejuncio: qf.

Matrice a hac PP. et DD. authoritas: hu v Libera mag supmonstrat è exp libo: et hu manifesty è qf. max ora n et mligi pura crea participani, quy è Maxy Dei hu S. Thas p qd ab B.ª max è dignitas Maxis Dei fuy munera Sloiy, et dignitas q si in unq sexagenq ex è rubra quodq ejuncio cy pra infica. Anselm lib de excell Virg. cap 2.º amoris hoc se de V.ª Vnae p dicari, qf. Dei Matex v, excedat op altitudinq, quae post Deyde, v cepticati poes. Filis ad Deiq m.q pvecit 2.º ignorat qf. hoc dignitas V.ª Dei tanqu f.ra ad suas pprietes Deinde Rutulq Venteniq in libo 4 in Magnificat: ora Bona Maxie in dignite Matris tanqu in radice simendo qf. Sd nihil lucubratius illustrare clop mrq, quq duoxy DD testimonia hy è libera magn p ho vbai P. inter Maxy, et filiy e ejuncio substantialis: inter Patxy, et filiy adoptiy è accidis participai: qf. mq è ee maxy Dei p nag, quq ee filiy Dei p adoptiq. P. inter ee filiy Dei p nag, et ee Deiy: et ee filiy Dei p adoptiq, et n ee Dey medij è ee Maxis Dei p nag, et n ee Deiy: qf. minime post ee Dey è ee Maxis Dei, atq nulla pura crea, aut Deus ee pt: aut mq quq filius Dei adoptivus: qf. in altioni sme qm mer Maria zoe Maxnitatis. Lye Salmoni titulis bq. claudit aliud in se plus è, et mq ellegendy, quq illud q. claudit; sd ee maxis Dei secundy nag claudit vno ee filiy adoptiy p qq natiis: qf. clas ee Maxis Dei, quq filiis adoptiy atq nulla crea, quae n v Matex Dei pt ee mq, quq filiis adoptivus: qf. mex mer in ora sanctatis interiori, et Maria in altioni participali. Fixmat hoc Richard a S. Laurent lib 2 capo 6 hoc: sis alia crea aliq.d fuit vacuitatis, qa mg qq recipere potuit, Maria a sei usquaq. plena fuit, qa mg qm hexe n potuit, nisi jam ee Deiy; sd hoc ora, quae mg hexe n potuit nisi ee Dow è maxnitas Dei, qa qtq hatualy in infiny smex hexe potuit, qn Deus ee tq.

Pars 3: cers effus files sanctitis a pura crea participat in excellentiori gradu tribuit maiestas Dei B.M.V. q. Pars ans ex propriis quae cota si inter DD. Marianos videndis apud P. Joan. Vega, et alios: Maiestas est sublimior participatio divinae essentiae, quae reliquae gratiae donis Maiestatis minus debentur gratia habitualis, lumen gloriae, visio beatifica: Maiestas Dei dignitas est longe sublimior, quam gratia accidentalis infusa: Maiestas Dei maior valoris stat cribus Dei Patris, quam quaecumq. gratia habitualis justorum: Maiestatis Dei sola B.V. gratia est Deo, quam res justi cum gratia habitualis: Maiestatis Dei majus jus ad gloriam operis, quam habitualis gratia, imo hoc maiestatis Dei majus jus habet Maria ad gloriam, quam ob merita propria, et a sola gratia habitualis adquirendae. Eandem Maiestatis Dei dicit ex nata rei opportunitate moralis cum peccato, et magis quam gratia, gratia haec repugnat cum peccato veniali, et cum homine peccati, non ita Maiestatis q.

Pars ultima: ha altioris ordinis ad quem ordinem, et Hierarchiam sublimiorem, et Deo propinquiorem sup. op. a pura crea participat reddit talem ordinem sanctum in quem sanctitas altioris ordinis potest atq. talis est Maiestatis in B.V. M. q. Mar. est nota: imo pars est Rev. P. Monteal et aliis: Maiestatis Dei ponit, et attinet B.V. Virgini in speciali Hierarchia supra Angelos, et hoc, reddit adornando adornare hypostatica, quae Ang. et hominibus non spectat, et attingit in ordine divino, sive in ordine hypostatica unionis, ut loquitur Bruin ex sua cere infinito; atq nulla creatura, quamquam infinita humanae hereat ad talem sty, ordinem, et Hierarchiam attingere potest. Ota miligas, quae hoc maiestatis Mariae collocat in ordine divino, et hypostatico audit Paraui sic loquentem Patrem sup. illa Dixit Verbum mihi, et tibi es Mulier. Nope quod ejusdem tenet ordinis es, et ad quem spectat nata illa per quam scilicet Maiestatis spectat ad ordinem Patris in ejusdem divini filii relatione: spectat ad ordinem Spiritus Sancti quia de illo, et de Maria Deus scipsit: tyl denique ad ordinem proprium filii divini, quia utriusq. eadem est natura, et in eadem ordine censentur videri Mat. et filius.

Multa alia pene infinita, ex quibus multa a P. Terrano didicistis. Sed solvit opposita

Sectio 2.a solvit opposita.

Oppos. 1.a non est ipsius infinite sanctus in linea sanctitatis a pura crea participatur substy, quod et participare non vetantur ultra eos, quibus, et B.V. M. ultra sanctitatis maiestatis a 1.o sept. instantis participaverit et tunc alia non participaverit. Pars minor P.a a 1.o instantis et plenitudinem, imo quod D.a marianos DD. in omnibus mentis, et exclusis semper in gratia. Dicunt magis q. et participare non intensive, et in eodem ordine gradu, extensive, et in diverso ordine, non magis, et contra dicta mihi, nam cum. Solus pat in D.o cujus humanitas per Obi sanctitatis simplicis infinite sanctitas huic, et ita datur est illi gratia habitualis; carent cum Obi sanctitatis non altioris ordinis, et eminentiorem plenitudinem gratia habitualis, non est verum, quod per hanc in alio genere sanctitatis huic sancta; non vero magis intensive sancta per gratiam, quam per Obi sanctitatis. Sic quod cum gratia habitualis infinite intensa non pertingat ad gradum altioris maiestatis, et in eo eminentia

obtineat, deo non veritas, quod ramata fuerit Christo non per solam sanctitatis maiestatis, sed quam aliquam altioris ordinis, quod et hoc sanctitatis extensive magis, non vero intensive. Unde secundo probatur sanctitatis nobis cognitis.

Oppos. 2.a: Maiestatis Dei audit filius est fra sanctum, non vero quod quoq. accurrime pugnant mariani DD. per Matris gloriam id negamus tamen detrahentes de Maria gloria gratia statuimus. Sed quod maiestatis radicalis non est fra simplicis infinite sanctum a 1.o instantis D.a ang in altioris gradu participabit quod Pars con. D. Thomae tuetur tamen maiestatis filii; sed non est ejusdem tenuitatis cum radicalis quod per quam maiestatis radicalis a 1.o instantis potuit D.a maria gratia ornari pro suae generatione, et per duas unionis hypostatica. Recordare prius in memoria, quae dicimus de sanctitate humanitatis Christi agit tyl per dicunt nam, tyl per genitus, quae si in agit infinite ordine, et ambae simplicis infinite sanctum quam vera sumpta, et vana dicta.

Ad argtum igitur retere potestis, eligere angueni pro dilemmatis quae maluerit cerere post Rupalda, quod per Sacrorum hoc maiestatis filii est fra sanctum simplicis B.V. nri D. pugnant. Ipsa est illi, quae dicimus de excellentia maiestatis radicalis, et manebunt ota solutio cum dixerit Tricl. Clog de gratiis justis eos, non de speciali, et altioris; cum quod tricl quam plures h.n ag charitatis transeunt et fra sanctum admittant, ex gratia omnes definiat a Concilio: sic silet de maiestate discurrendum, inde a si sept, quod P.a eg. sanctitatis a duplici fra ejusdem ordinis, et excellentia ad similitudinem humanitatis Christi Dei. Nos a non dimus, quod maxime D.a a 1.o instantis ceres species, gratiae, et fra sanctum, potest, quae hexi potest, sed unum humanae quae altior, et perfectior hexi non est a pura crea, quae non est Mater Dei.

Si non a negare velis et fra sanctum potest Christi, et alia, quae apud Adrat, et Muniesi videre poterit, hanc gloriam Mariae milgere debetis de maiestate radicali propria quae in filii Christi, et cum illa de facto ejusmodi huic Legumen enim S.P. de dignitate Matris, quae tamen filii huic Christi dentes in quo phyceter h dignitas: non a dimus, quod a 1.o instantis intuitu D.a huic maiestatis radicalis, quae Maria redderet digna, ut poet hoc fra filii potest, et in aut 1.o pro generatione unde nihil detrahimus gloriae D.a imo enim tremus quod maiestatis valet sanctum huiusmodi.

Oppos. 3.a ista quae inveniuntur maiestatis. Novitatis: 2.o sui fundamentum: 3.o authoritas P.P. Patrum, et Epis. qui nunquam in mente venit gloriae maiestatis infusae. Ad novitatem recent DD. citari pro ma sentiat unde mea opinio fit legitime de novitate principii. Fundamentum non est nova doctrina, quae fundatur deducit ex veteribus principiis, et in antiqua fundat theologia. Ad nephilitis rec. phicitis infusae lumen gloriae DD. Ad authoritatem DD. dico, neq. P.P. neq. Patrum DD. mentione facta de non glice a 1.o instantis infusa, unde dicunt ambo DD. citatis in locis: nec refert, quod tamen dicunt hoc certum Maria, sancta enim est huiusmodi ordine ad illa ex divina fidelitatem: unde ad humanitatis sanctae,

et velut ad hujusmodi paulatim disposita. Cum hic clare loquuntur de ejunctione actuali substantiae in physico influxu, quae a Ministrantis non dicitur Deitate, cum a aliunde asserant ad finem hujusmodi ejunctionis, et tunc fuisse sanctam esse, et ad illum influxum disposita, clarum huiusmodi fuisse sanctam esse, et disponentem ad talem finem. Cum eo hoc solo fuerit hierarchalis gratia, an alia, quae est maximus radicalis nobis ad hoc tempus disputandum relinquere, prout cum Christus alibi probabile judicet.

Opportunum tandem quod huic Doctrinae a Ministrantis, et solum posset quod hierarchalis aut infinite intensum. Ut quod potuit de adigno satisfacere plenaliter Deo quod ejus merita fuerunt adigna premio simpliciter finito. Quod dare si non illius maximis quae infinita, et huic adigna merita ad eximbona, sed hoc est absurdum: quod Cum ex adit, negamus eo absurdum. Prosequitur cum aliis, et in via hoc ipsum, ad Petrum Vernazzo anotatum hoc solum. Si a vecunioni, ut judicio, et cum via intendere, et illis negando si non ex. Nam est impossibile infinitum in actu quae, deinde et ex pole non debuit hoc illud. Dominus a Ministrantis suis status honore, quia cum ex Patria decebat quod, ut quod suum actus intensissimus semper nova intensiona quae intendere; nec aliud Maximus expigebat textus Angelicus, et Christus, nisi ut a Ministrantis plenitudo illi dare excedens omnem Angelum, et hominem quod, et paulatim intensiona finita mors disponere ad actualem maximum. Si a velis admittere in ultimo vitae hominis huiusmodi quod actu infinite intensum detenent multi, si non hanc posset non admittere, dicit cum Christus huiusmodi maximum, sicut diximus, sed cum quanto salis, et proportionis. Ad alias non nec.

Quod cum maximus non sit ipsa intensio a pura creatura participali, et ex ea nulla, nisi Deus esset, remedium afferre posset, ideo non potuit Deus odione satisfacere, quia semper pura creatura fuit. Hoc si potuisset adhuc in praesenti judicia satisfecisset, quia dicunt, et pacem exaltat Dei non admittendi peccatum hostium, et sacrificium aliud, nisi mortem hominis Dei, quia filius Dei est. Ad mera respondere potest quod de maximis: dicens, quod mera extant simplicis infinite meritoria non absolute, sicut Christi, sed cum non mentem a pura creatura Deo offerebitur sibi ad dona, et quae supervia creatura pura stercubilia, non ad mita, quae rugnant. Alia munia ex hujusmodi tracibus facile solvere licet a in memoria magnificum illud Anselmi Pastoris lib. de Decret. Mag. nihil tibi Dna est egle, nihil praetabile: est enim quod est, aut supra te est, aut infra te. Quod supra te solus Deus, quod infra te est est, quod Deus non est. 23. utrum B.V.M. debitum proximum, aut remotum contraxerit labendi in originale peccatum?

Sunt alias de Mariana Theologia quaestiones forte principaliter obtinet problem, quae illuminanda a significatione prius debiti proximi, et remoti expedire non opportet. Debitum quod trahendi peccatum originale dicit, et est moralis. quidquid nexitas in Adami filium, aut posterum, aut cum hominibus existant, privent justitia originali, idem, ut recipiant cum peccato. Ho debitum in nexitas non oppositum ex quo vanitatis, et cum aliis hoc debitum in Adamo transivisset, poet in singulari privilegio eximi ab originali trahendo in se: unde licet in Adamo tamquam in capite peccasset, poet quia in Ministrantis obtinere per excellentiam. Hoc a debitum dividit in proximum, et remotum a Sancto. Proximum est nexitas trahendi originale proveniens alicui ex inclusione ipsius in carne cum Adamo, et ex peccato quod traxerit in capite; hoc enim sit mera, et melius fuisset in Adami voluntate, et peccasset in Adamo peccatum. Nomen vero est nexitas quidquid, ut quia sit ipsum peccatum melius ad proveniens ex quadam decreta, et sepultura, ut a lege Adami filius posteris contraxerunt nisi privilegium invenitur. Unde debitum remotum dicitur in trahente illud; quia natus propagatur ex Adamo. Ad primum Dei legem de includendis in praeto filius non ad illum descendentibus citra privilegium. Ubi observandum, quod nus consistens debito proximo est trahere peccatum originale tum Adamo, tum in se ipso; tum vero remoti est inclusio in peccato Dei cum Adamo. Ad judicium est Deus non debitum remotum ex quo di pse, et debere debitum ad trahendum originale, ac debitum ad transmittendum quod pactum cum Dei cum Adamo erat ut peccaret Adamo in posteros transfundere ad peccatum, et illo retinente justitiam originalem, originalis quae transfundere in posteros.

Hic obiatis ad 3. opinionem claves veniamus. Primo docet, mulierem Deipara debitum proximum, adeoque in Adamo tamquam in carne peccavit, quae in toto capite tamquam Mater nuncupata semper filium. Ita Cajetanus, Vazquez, Bellarmin, Corduba, Quid de Praesentatione, et alii, quia in singulari Dei privilegio, Deipara ab primum labe praeservata, et quod plenum a Ministrantis petamant. Dicunt tenet immunem fuisse a debito proximo; transmittere in remotum, quia non potest mitigari redepta a toto, ita ex nuncio Card. Deluco, Suarianus, Valentia, Alarcon et communis aliis Theologi. 3. per vitium tuae neutrum debitum transmittere, ita Petrus Vega, et Pezlinus pro melyta Ill. turba segit praesentia ad Inquisitionis tribunal deducta cum multis obruta Dei triumphali victoria in curiam semper ydit gloriosum. Hoc omnibus nuncupatum temporum insonuit memoria, hanc ipsum annis ab hinc Dei a Cartaginensi tribunali, et anno praesenti, ea quae non debitum proximum amovet a Dei, a Romano tribunali tamquam pietatis stamp decretum est, et defensores in suo honore titulatos. 1756 7 Feb.

Hoc quod est a nota cum: B.V.M. ex meritis Christi immunis fuit a debito proximo, et remoto trahendi peccatum originale. Sic ly arcetur a hoc: Qui non est inclusus in pacto trahendi maculam, cum quo Adamus peccavit, non contraxit debitum proximum, nec in Adamo peccavit; atque non est inclusa in hujusmodi pacta B.V.M.; quod Maria est extra, quia quod lex est a pacto, ex quo debitum resultat, liber est a debito. Minor vero Ut, quia ab Dei decreto fuit decretum Deipara, et corredemptrice Deipara, ut text valde cum mente nostra obvium, et solum ante quod pugnat exeq decreta est Maria; atque stante hoc decreto illegit exclusa, ut ita Mater Dei a pacto,

et decreto signi sequentis: q.d. in huic melius in posteriori decreto pacti cum Adamo. Deinde nec Deus, nec Deus decebat, ut quia B.M. Dei destinata erat, et superioris ordinis, et dignitatis, quam Adamus in istius interioris volue induceret. Quia ab aliis legibus minus decentibus Dei Matris lira huic, ut a lege puritatis redigendi corporis in pulverem. q.d. potius a pacto illa.

Pars 2.a ab authoritate Trid. ses. 5.a de peccato originali. Nocentem illa verba Apostoli circa Adam, in quo omnes peccaverunt. Ergo in suo decreto non so de peccato originali, ita posteris in se traxerit, sed quia de ejus debito et stractione in Adamo; atq in ipso decreto subjungit non ea sua mentis ea decreto. Deparq apprehendit: q.d. nec in debito apprehendit. Pars max. sed min. et Trid. expla. lex a decreto definitive et partes et decreto fidei; non ois quia nati sumus originale traxisse, sed quia ipse nascitur ex Adamo, debere trahere, et in Adamo peccasse; aliud non est nascitur non potest in debet trahere originale vitia nasci per nasci per propagationem ab Adamo: q.d. Ans probant ex sua verba decreti: si quis Adam praevaricatione sibi soli, et non ejus propriam asserit nocuisse Trid. q.d. cibus nocuit, gatenus in eo peccatum est, atq in cibus a delicio non apprehendit Deus. q.d.

Sed Bry: non est ratio sententiae, q.d. voluit mosaicae melior, et ignoribus ornata donis in volue interioris includat ut d. hoc tantum, ei mar. imputet, q.d. non non aversat, q.d. voluit B.M.a mosaicae melior, quia Adami in hujus includeret volue, quod culpa otracio. Pars ans: non est rationalis prumendy, q.d. voluit melior fuit, q. interior fuit, nec prumo de illa, q.d. velles felicitatis sua dependente tate ab arbitrio interioris: q.d. si hujus minus dedecet, B.M. tomes peccati, imo peccati veniale, quia in Adamo peccaverit, atq a peccato veniali immunis fuit, et a formite non so immunis, sed ut a multis defendit ex Patrum huic tomity, [illegible] ad ortq, q. tomite ad peccati: q.d. Mar. tot, qa tomes peccati non est nativus, sed inclinatio quoad ad peccati, debitq vo est nativus ad stranded peccati originale, ita ut si qs debitq hoc incurrerit, negat non trahere lapsu originale, nisi per miraculum Dei privilegium: q.d. Sed Bry: horrent aures pia audire ex dicit, B.M. M. Dei peccasse in Adamo: Regina in sorro, Matris Dei in praevaricatione otra Dei: q.d. Bry: Non est negandum B.M.a privilegium illi in esse exae, et sanctitatis totae cum ocery; ut lato ex PP. ostendit Eorius hic disp.a secun.a arg. fing.: Nocery est, ut neq. in se ipsis, neq. in alio peccarent: q.d.

Pars tandem ex SS.PP.: Sus S. Cyprianus loquens de B.M.a nec sustinebat justa, ut illud vas electionis cribus lapsaxet infuxiis, quoniq pluximum a cateris differens nata immunicabat, non culpa. Aug. in expositione symboli: sovenient erat, ut lege peccati, quae per diuqm ocubitq versat in ple. Dei M.a non teneret dominatu. S. Idephonsus lib. de parturitione, et originitate D.a: aliqm qd o, q. lege mae rapuit in Maria, ubi toty, q. mea fuit peccata sous. Ad includat Anselm auxeis ubis, quae in opicio d capt. apbato a Sixto 4 lect. 1.a 4.a diei lequini. Audus: ces hoes mihi dig peccasse facere vera mag. senta, et cili stabuerae, nefas est pruntio; ad cy eminentia gra Dei in te M.a V.a, videro, sit non mera via, sed supra via, quae facta est mirabili modo mirabiliter, ita te non legis nae alicuy in tua sceptice deviety est opinor. Ubi cerce ly deviety obligarq, non astricta lege deberis mitigere.

Probo ultimo reflexe ejus ex tuis juxis et tuis juxis in 6.a M.a, cy si proxiy jura obscura, reo tacendy est potius, quig accusi: ipse cap ex literis d de probatibus ibi: cy propriora sine jura ad absolvendy, quig ad condemnandy: ad vicery cap. ens dilectos 6.a de fide instrumentorum ibi: cy obscura si jura partiy sovenit stra ey, q peccator est judicati. Porro actor dic, et est, q alteny ad judiciy provocat, et ex aliqug ob ex pitandq pecu. Sta Chrestual. Unde in mo in rotor est diabolus, q oiy filiony Ada retinebat chirographum adrus non erat strahendi originale tanquig rea culpa in Adamo, de quo Paul ad Hebreos dit: sellens, q.d. adrus non erat chyrographum, et affigens illud Cruci. Jura vo obscura in tiqum probatos proxiy, defensiones, media ad ybandy, et se defendendy. Uti si depositio testiqy, Scriptura publica, si privata V.a. Et ita p, et stra p, et stra pducta si stricta, ut ciibus ordinatis Judex prudenter discernere non valeat, sed dubius hexeat.

Nunc vis ad 20.a ex scriptis PP. velut testiqy depositions, ea quae p actore diabolo pducuntur otra Mariq si ita obscura, ut inspectis, quae p Maria immuni a debito adducunt quostio est dubia: q.d. si Sreoqus ut Judex in mariana cta debet pferre sentq Mariae potius favere debet, eq pruncians non reg, et lieg, quig actori diabolo: q.d. Pars jam brevis qad 3q prep de debito remoto: si B.M.a non debuit incredi in pacti cy adamo imnity non stravit debiti remoti; sed non debuit, q.d. non stravit. Pars max: non potuit incredi decentes: q.d. non debuit. Pars ans qad incredi: et si pca remota poet antesigny decri non decebat, ut P. suo decreto Deus non excludere Matri; deinde si exclusa erat p hy decry, in decreto ti 3q erat in capaso incrediendi; sicq p priori ad signy pacti, jam providebat gratia originali, ut electa Mater Dei q.d.

Pars 2.a si non fuisset immunis a debito remoto, et qa non poet inligi, quomo a Po non redepta; sed hoc est falsy: q.d. Pars min: qa man stat adversaxiy contraculy, B.M.a bene inligi p electa in Matre Dei ex merits Jesu Dni; sed p electiq in Matre bene inligi praevata a debito remoto: q.d. Mar. o coni. Pars min: p electiq istq stricta est Maria in tali statu, ut non esset decens, aut oenny, ut includere in pacto, aut velle interiori: q.d. Jam praevaro a debito pro, fuit effud redepti: Jesu Dni xta ad auxeis remoti: q.d. probatum g fuit esse,

preservao ab hoc remoto. Hactenus dilectissimi discipuli defuit Matris precibus, ad quas modus retrahit calamus, et nius vera. Sta supis argta dissolvenda, quae vobis privatae desiderenda et displicebunt Valete.

Sect. 2.a dissolvit argumenta

Arguit ista 1.g clop. 1.o B.V. M.m in Adamo peccasse non derogat puritati, et gnocea illius: q.d 2.o: stare sine debito poy non est defus moralis, id naturalis; qa debitum poy est prioris ad originale, sicut est genitus ex Parentibus peccatoribus non est defus moralis. 3.o ex Aug.o lib. 6 ora Iuli.m cap. 5.: peccatum originale quantum videtur ad in ade alienum alienum est, fit quantum propriam stagione propagatur; id peccatum alienum non derogat innocentiae propriae; quia nec B.V. M.a 1.o hoc peccasse adhuc in se ipso, cum sit gratia praeterita non maculat hoc de praesenti, ut patet in rei: q.d multo minus Adam.

Ad 1.m nat antiqua puritas, et innocentia Mdei det et talis, ut nec sit in se ipsa, neq. in aliena voluntate peccaverit pp. filii, et Matris decens. Ad 1.m nat ans.: qa debitum poy est nesitas quidam saltem nativi peccandi, et velut radix peccati, q.d supis, ut sit defus moralis; sicut habitus victuriis non sit in se peccatum, sed in inclinatione radicalis ad peccatum, ac inde moralis defus. Praeterea, cum debitum poy proveniat ex inclinatione in pacto Adae et ex eo q.d qs in Adamo peccaverit, involvit quod peccatum Adami nobis aliqd mo voluntarium, et in ejus voluntate imputabile, adeoq. est defus moralis non pralis in nobis motivis, sed in capite structus. Et inde patet disparitas de Parentibus peccatoribus, qa cum parentes non sint caput moralis filiorum in ordine ad obedientiam, et transgressionem legis, ideo non peccant in Parentibus, nec dum generant, incurrunt debita strahendi peccata parentum.

Ad 3.m dic: peccatum originale peri poyis in atu 2.o stationis propriae, qatenus quod videtur in ade alienum, ita est alienum, ut non sit in atu 1.o poyis, qa ex alieno resultat talis nesitas, et debitum illud strahendi sign. cupiditatem, et non est fugit. A. B.a V. M.a amovendum est peccatum originale poyis ty in atu 1.o, ty in atu 2.o Ad 4.m dic: peccatum preterito non maculare, qa cum sit odomatum, nullum mereretur, nec debitum ad odium Dei: ex peccato a Sede preterito mere stra non reatus, et debitum ad odium Dei, et primum justitiae originalis, aliud ex sententia Paul: ces in illo peccaverunt, nobis nihil resultat, qa hoc sg est preterito. Ex hoc preterito oriri reatus strahendi in nobis meritis originale. Unde quod si V. M. accepta fuisset se originali, sanctificata fuisset cum debito strahendi, et si non strahere ex privilegio. Ex impossibile est verum, q.d si peccatum Sede pralis ens in se ipsa in instanti sanctificationis fecisset, maculasset et in in Adamo, in quo et Deo invisa, et laethali morte fuisset.

Arguit ista 1.g clop: si nec debitum remoti strahit B.V. M. ut fuit ex merito Dni

preservata ab originali, adeoq. nec redempta; id non est ratum: q.d Deus Mater: et Dna preservavit illam merendo, ne includeretur in pacto, et merendo, ne includeretur in originali postquam inclusa fuit in pacto. Si 1.m: q.d unquam debitum strahit. Sed 2.m: q.d nisi Dnus meruisset illam excludere Matrem a pacto, inclusa fuisset in pacto: q.d de facto subiit Deparentes, ut includeretur in pacto, nisi ex merito Dni Dei excepta fuisset; id illa nesitas et debitum remoti: q.d 1.o non ratum, et admissa 1.a dilemmatis parte cum 1.a ora, non 2.g cum, q.d subiecit de facto, sicut nesitas, ut includeretur in pacto, quae non sequitur, id 1.o, q.d in illa poidea, in qua ex merito Dni fuisset exclusa a pacto, tunc huisset illam nesitas, ut includeretur. Unde non sequitur q.d de facto habuerit debitum remoti, id q.d nunc habuisset. Vide in explo: Regina non tenetur solvere gabellas a sponso Principe subditis impositas, qa cum non sit inclusa in lege penali non strahit debitum poy solvendi, adeoq. non est pae obligata ad solvendas gabellas. Rursus. Nec habet debitum remoti, ut illas solvat, qa non decet Regina sponsa Principis in lege penali includi, et opprendi. Rogo nunc: si non esset regina, et sponsa Regis electa, id mere subditia non ne tenerent debito tenerent. Sta sane, hoc non probat, q.d nunc teneat, qa nunc est Regina sponsa electa, et hanc non esset, nunc gaudet Sponsi privilegiis; tunc non Apolag.o Maria ex 1.o Dei decreto ante op. mundi creat electa in Dei Matrem, et Sponsam.

Instat: q.d non est redempta a Deo ore, et gratia. Praeterea: Redeptio suppit peccatum periculum peccati, ut nec Aug.s lib. 6 ora Julian. cap. 3.: nullus dicit redimi, nisi is, qui sub peccato servit, aut sub periculo peccati versat: q.d si nullum debitum, nec peccatum strahit Deipara non est redempta Deo. Nego 1.g cum de redemptione preservata in lecto, et dicit q.d amovebatur: periculum peccandi strahendi, et incurrendi, si non esset talis redeptio preservata, data: periculum 1.g strahendi, et incurrendi, non aut, et cum. Imo hoc est excellens redemptionis preservatae, ut preservet a peccato, antequam strahat, ut ab originali sic est preservata Deipara, sic quam a periculo, antequam versaretur in periculo. Sic extollitur admirabilis redeptionis Dei erga Matrem, qa non solum ex meritis suis obtinuit, ne peccatum originale Matrem inficeret, veruntamen, ne Matrem periculum imineret peccati. Unde amotum est periculum, nec inclusa fuisset in pacto, nec ingredi debere, huic B.V. M.r ex meritis Dni Dni, qui tali praedestinatae, et electae obtinuit illi imposito quod cum debito remoto peccandi. Inde tenet, nec mortem, nec alias penalitates corporis toleravit Deipara, qa in Adamo peccaverit, sicut suos, sed occasionaliter Deo, qatenus cum Adami peccatum fuerit occasio Deo Dno moriendi, ita voluit et Dnus, et Mater ipsa non est Matris Filio dissimilis in mortis, et dolorum tolerantia.

Pro splendore in eum

dice respondentium placuit duplex ana-
gramma pro Deipara, unum ex
verbis Pauli: omnes in Adg
peccaverunt; quod sic
conficitur: peccat
[illegible] una Ma
ter Dei n.
Alter.
Ex illis verbis: Ave Maria gratia plena.
Dominus tecum: quod sic conficitur:
Deipara inventa sum:
Ergo Immaculata. Imo
centum sic pecta viz
di olim, quae vobis
per vacationes
conficere, et
componere
licebit. Pax
Christi exul
ter incor-
dibus ves-
tris.
Clamat Apostolus, et vos incolumes Dei-
Para servet.
Valete.

Index tractus de perfectionibus Christi.

Proœmium.

De increata Christi sanctitate.

Sect 1.a an humanitas Christi sanctificata fuerit per increatam sanctitatem? . . . Fol. 1.
Sect 2.a solvuntur argumenta. . . . . Fol. 3.
Sectio 3.a ratio divina, ob quam publice fuerit sanctificata humanitas Christi? . . . Fol. 5.
Sect 4.a solvuntur argumenta. . . . . Fol. 6.

Disp 2.a quinam sanctificet Humanitas Christi a sanctitate increata.

Sect 1.a an humanitas Christi reddat simpliciter sanctam per increatam sanctitatem? . Fol. 8.
Sect 2.a solvuntur argumenta. . . . . Fol. 8.

Disp 3.a de creata sanctitate humanitatis Christi.

Sect 1.a problemata pertinentia, an unio hypostatica sit sanctificans humanitatem Christi? . Fol. 10.
Sectio 2.a affirmantes sententiam pertinentia. . . . . Fol. 11.
Sectio 3.a negantes sententiam pertinentia? . . . . . Fol. 12.
Sect 3.a an humanitas Christi sanctificata fuerit a gratia habitualis? . . . Fol. 13.
Sect 4.a gratia habitualis quae pertinet? . . . . . Fol. 14.
Sect ultima de charismatibus, et donis in Christo. . . . . Fol. 16.

Disp 4 de secreta anima Christi Dni.

Sect 1.a an Christi anima potuerit mereri per meritum quodlibet? . . . . Fol. 18.
Sect 2.a duas dixerunt rationes. . . . . Fol. 18.
Sect 3.a de visione beata animae Christi. . . . . Fol. 20.
Sect 4.a quae videat in Verbo anima Christi. . . . . Fol. 21.
Sect 5.a solvuntur oppositae rationes contrariae. . . . . Fol. 22.
Sect 6 de scientia infusa, et adquisita Christi. . . . . Fol. 24.

Disp 5.a de voluntate, et impeccabilitate Christi Dni.

Sect 1.a de formidine humana Christi voluntatem eius dirana. . . . . Fol. 25
Sect 2.a Humanitas Christi impeccabiliter agerit. . . . . Fol. 26
Sect 3 occurrit adversis. . . . . Fol. 28
Sect 4 an fuerit in Christo imperfectio moralis? . . . . Fol. 29.

Disp 6 de precepto, et lege Christi ad merito.

Sect prima praecepti nag, et diversag a filio magnitudine . . . Fol. 30
Sect 2.a an fuerit Christo imposita praecepta obligantia in scientia? . . . Fol. 31.
Solus respicit 2.a . . . . . Fol. 31.

S 3 respicit tandem senza negam. statuty precepty . . . . . Fol. 34.
Sect 3.a nrg exponit senig. . . . . Fol. 35.
Sect 4.a examinat Dn senia de scientia Christi in Dno ex precepto. . Fol. 37.
Sect 5.a nrg statuit de precepto, ex libro Dni senig. . . . Fol. 44.
Sect 6.a solvit opposita. . . . . Fol. 46.

Disp. ultima, de meza, et dignitatibus Dni.

Sect 1.a an meza Dni vim valorem simplicem mfert? . . . . Fol. 50
Sect 2.a solvit opposita. . . . . Fol. 53
Sect 3 an meza Dni fuerint in genere solutorio? . . . . Fol. 54.
Sect 4 solvit opposita. . . . . Fol. 56.
Sect 5 an Dnus mereuerit p lizy ab aus in so mogles, sed g oogles? . . Fol. 58.
Sect 6 dexa dixit anima . . . . . Fol. 61.
Sect ultima de titulis, officiis, et adoratione Dni Jesu. . . . Fol. 62.

Appendix de pfectibus BVM.a

Quest 1.a an ana BVM.a creata fuerit in celo empyreo.

Sect 1.a affirm senig ponit. . . . . Fol. 64.
Sect 2.a negang exponit senig. . . . . Fol. 65.
Quest 2.a an BVM.a a Pcept. mistaui simplicem mfite sanctam fuerit primaniq supra omnem exig aualo, furg, et polg? . . . . . Fol. 66
Sect 2.a solvit opposita. . . . . Fol. 68.
Quest 3.a an BVM. debitq ypy, aut remoty laberdi in originale obnoxiam? Fol. 69.
Sect 3.a solvit opposita. . . . . Fol. 74.

Finis.